

การพัฒนาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้
เทคนิคการคู่สร่วมกับการใช้คำถามพัฒนาการคิดขั้นสูง

โดย

นายสันติศักดิ์ ทองสร้อย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการสอนภาษาไทย แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต

ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2564

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศิลปากร

การพัฒนาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่
2 โดยใช้เทคนิคการรู้สักร่วมกับการใช้คำถามพัฒนาการคิดขั้นสูง

โดย
นายสันติศักดิ์ ทองสร้อย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาไทย แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต
ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2564
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศิลปากร

THE DEVELOPMENT OF CRITICAL READING FOR MATTHAYOMSUKSA 2
STUDENTS BY USING CAROUSEL TECHNIQUE WITH HIGHER-ORDER
THINKING QUESTIONS

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for Master of Education (TEACHING THAI LANGUAGE)
Department of Curriculum and Instruction
Graduate School, Silpakorn University
Academic Year 2021
Copyright of Silpakorn University

60255315 : การสอนภาษาไทย แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโทบัณฑิต

คำสำคัญ : การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ, เทคนิคการรู้ซึ้ง, คำถามพัฒนาการคิดขั้นสูง

นาย สันติศักดิ์ ทองสร้อย: การพัฒนาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้เทคนิคการรู้ซึ้งร่วมกับการใช้คำถามพัฒนาการคิดขั้นสูง อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก : อาจารย์ ดร. พิณพนธ์ คงวิจิตร

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการรู้ซึ้งร่วมกับการใช้คำถามพัฒนาการคิดขั้นสูง และ 2) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการรู้ซึ้งร่วมกับการใช้คำถามพัฒนาการคิดขั้นสูง กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ห้อง 13 โรงเรียนโพธารามพัฒนาเสนา อำเภอพุขราสวัสดิ์ จังหวัดราชบุรี ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 35 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบง่ายโดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม ดำเนินการวิจัยระหว่างวันที่ 20 สิงหาคม ถึงวันที่ 22 ตุลาคม 2563 โดยวัดความสามารถในการอ่านก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้เทคนิคการรู้ซึ้งร่วมกับการใช้คำถามพัฒนาการคิดขั้นสูง 2) แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และ 3) แบบสอบถามความคิดเห็น สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (M) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และการทดสอบค่าที่แบบกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน (t -test แบบ Dependent)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการรู้ซึ้งร่วมกับการใช้คำถามพัฒนาการคิดขั้นสูงหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการรู้ซึ้งร่วมกับการใช้คำถามพัฒนาการคิดขั้นสูงมีค่าเฉลี่ยในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

60255315 : Major (TEACHING THAI LANGUAGE)

Keyword : Critical Reading, Carousel Technique, Higher-Order Thinking Questions

MR. SANTISAK THONGSOI : THE DEVELOPMENT OF CRITICAL READING FOR MATTHAYOMSUKSA 2 STUDENTS BY USING CAROUSEL TECHNIQUE WITH HIGHER-ORDER THINKING QUESTIONS THESIS ADVISOR : PINPON KONGWIJIT, Ph.D.

The purposes of this research were; 1) to compare the critical reading ability of Mathayomsuksa 2 students before and after using Carousel technique with higher-order thinking questions learning activities and 2) to study the opinions of Mathayomsuksa 2 students towards learning activity using Carousel technique with higher-order thinking questions. The participants were 35 students from Mathayomsuksa 2, Phothawattanasenee school, who are studying in semester 1 academic year 2020, selected by sample random sampling (using classroom as a sampling unit).

The research instruments were 1) Carousel technique with higher-order thinking questions lesson plan, 2) The critical reading ability Pre-test Post-test and 3) questionnaire. The data were analyzed by mean (*M*), standard deviation (*SD*) and t-test for dependent.

The findings were:

1. The students' critical reading ability using Carousel technique with higher-order thinking questions learning activities was higher at a statistically significant level .05
2. The overall average score of the students' opinions towards learning activity using Carousel technique with higher-order thinking questions was in maximum level.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้เทคนิคการรู้สักร่วมกับการใช้คำถามพัฒนาการคิดขั้นสูง สำเร็จลุล่วงได้ โดย
ได้รับความกรุณาจาก อาจารย์ ดร. พิณพนธ์ คงวิจิตร และอาจารย์ ดร. กิ่งกาญจน์ บุรณสินวัฒนกุล
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้ให้คำปรึกษา คำชี้แนะ ตลอดจนการให้ความอนุเคราะห์ตรวจงาน
และแนะนำแนวทางการพัฒนางานที่เป็นประโยชน์ต่อผู้วิจัย ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่ง

ขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. บุษบา บัวสมบุญ ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์
และ ดร. ดวงใจ บุญยะภาส ผู้ทรงคุณวุฒิ ที่กรุณาให้คำปรึกษาและเสนอแนะแนวทางอันเป็นประโยชน์
ต่อผู้วิจัย

ขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เชิดชัย อุดมพันธ์ อาจารย์ ดร. มัฮดี แวดราแม และ
คุณครูธรรณชัย จันทรแก้ว ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและให้คำแนะนำเพื่อพัฒนาเครื่องมือที่ใช้
ในการวิจัยให้มีความถูกต้องและสมบูรณ์

ขอบพระคุณอาจารย์สาขาวิชาการสอนภาษาไทยทุกท่านที่ให้ความรู้ ตลอดจนคำแนะนำ
ที่เป็นประโยชน์ต่อผู้วิจัย ขอบพระคุณผู้เขียนหนังสือ เอกสาร วารสาร และวิทยานิพนธ์ทุกเรื่องที่เป็น
แหล่งในการค้นคว้าส่งผลให้ผู้วิจัยสามารถดำเนินการวิจัยได้สำเร็จลุล่วง

ขอบพระคุณผู้บริหาร ครู บุคลากร และขอใจนักเรียนโรงเรียนโพธาวัฒนาเสนีที่สนับสนุน
ให้ความร่วมมืออย่างดีในการเก็บรวบรวมข้อมูลส่งผลให้การวิจัยดำเนินไปตามแผนที่วางไว้

ท้ายที่สุดขอกราบบูชาเป็นเครื่องสักการะแด่สิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่เคารพ บิดา มารดา ครอบครัว
ครู อาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่านที่อบรมสั่งสอนและประสาทวิชา

นาย สันติศักดิ์ ทองสร้อย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฅ
สารบัญภาพ.....	ฉุ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
2. กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย.....	7
3. คำถามในการวิจัย.....	8
4. วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	9
5. สมมติฐานของการวิจัย.....	9
6. ขอบเขตของการวิจัย.....	9
7. นิยามศัพท์เฉพาะ.....	10
8. ประโยชน์ที่ได้รับ.....	11
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	12
1. หลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย.....	13
1.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2.....	13
1.2 หลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียน โพธารัตนาเสนี.....	15
2. การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ.....	19

2.1 ความหมายของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ	19
2.2 ความสำคัญของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ.....	19
2.3 ขั้นตอนการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ	19
2.4 การวัดและประเมินความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ.....	21
3. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการรู้ซึ่ล	22
3.1 ความเป็นมาของเทคนิคการรู้ซึ่ล	22
3.2 ความหมายของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการรู้ซึ่ล.....	22
3.3 ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการรู้ซึ่ล.....	23
4. การใช้คำถามเพื่อพัฒนาการคิดขั้นสูง.....	28
4.1 แนวคิดเกี่ยวกับการใช้คำถามพัฒนาการคิด	29
4.2 ความสำคัญของการใช้คำถาม.....	31
4.3 ลักษณะของคำถามพัฒนาการคิดขั้นสูง.....	31
4.4 บทบาทครูในการใช้คำถาม	34
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	35
5.1 งานวิจัยในประเทศ	35
5.2 งานวิจัยต่างประเทศ.....	40
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	44
1. แบบแผนการวิจัย	44
2. การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	45
3. กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	45
4. การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	46
4.1 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านอย่างมีวิจารณญาณที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ เทคนิคการรู้ซึ่ลร่วมกับการใช้คำถามพัฒนาการคิดขั้นสูง.....	46
4.2 แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ.....	48

4.3 แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการรู้ซึ่ร่วมกับ การใช้คำถามพัฒนาการคิดขั้นสูง มีขั้นตอนการสร้างดังนี้.....	53
5. การดำเนินการวิจัยและการเก็บรวบรวมข้อมูล	56
6. การวิเคราะห์ข้อมูล.....	56
7. การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	57
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	58
1. ผลการศึกษาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการรู้ซึ่ร่วมกับการใช้คำถามพัฒนา การคิดขั้นสูง.....	58
2. ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิคการรู้ซึ่ร่วมกับการใช้คำถามพัฒนาการคิดขั้นสูง	59
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	65
สรุปผลการวิจัย.....	66
อภิปรายผล.....	66
ข้อเสนอแนะ	74
ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้.....	74
ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป.....	74
รายการอ้างอิง	75
ภาคผนวก.....	82
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	83
ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน อย่างมีวิจารณญาณ แบบสอบถามความคิดเห็น.....	85
ภาคผนวก ค เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ตัวอย่างแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค การรู้ซึ่ ร่วมกับคำถามพัฒนาการคิดขั้นสูง	100
ภาคผนวก ง การวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ	119

ภาคผนวก จ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์.....	132
ภาคผนวก ฉ หนังสือรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์.....	139
ประวัติผู้เขียน.....	142

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1	ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมขั้นพื้นฐาน (O-NET) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 วิชาภาษาไทย มาตรฐาน ท 1.1 โรงเรียนโพธารวมเสนา ปีการศึกษา 2560–2562.....	3
ตารางที่ 2	ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง สาระที่ 1 การอ่าน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2.....	13
ตารางที่ 3	โครงสร้างวิชา ท22101 ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	17
ตารางที่ 4	ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการรู้ของนักวิชาการและนักการศึกษา.....	27
ตารางที่ 5	โครงสร้างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้เทคนิคการรู้ ร่วมกับการใช้คำถามพัฒนาการคิดขั้นสูง.....	46
ตารางที่ 6	โครงสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2.....	49
ตารางที่ 7	เกณฑ์การตรวจให้คะแนนข้อสอบอัตนัย	50
ตารางที่ 8	เกณฑ์การแปลความหมายระดับค่าเฉลี่ยความคิดเห็น.....	54
ตารางที่ 9	การแก้ไขแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการรู้ร่วมกับการใช้คำถามพัฒนาการคิดขั้นสูงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา	54
ตารางที่ 10	ผลการศึกษาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการรู้ร่วมกับการใช้คำถามพัฒนาการคิดขั้นสูง.....	58
ตารางที่ 11	ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการรู้ร่วมกับการใช้คำถามพัฒนาการคิดขั้นสูง.....	60
ตารางที่ 12	ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ในการตรวจพิจารณาหาความตรงเชิงเนื้อหาของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการรู้ร่วมกับการใช้คำถามพัฒนาการคิดขั้นสูง	120
ตารางที่ 13	ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ในการตรวจพิจารณาความตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ.....	124

ตารางที่ 14 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ในการตรวจพิจารณาความตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการรู้อัล ร่วมกับการใช้คำถามพัฒนาการคิดขั้นสูง..... 127

ตารางที่ 15 คุณภาพของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณก่อนเรียน และหลังเรียน..... 129

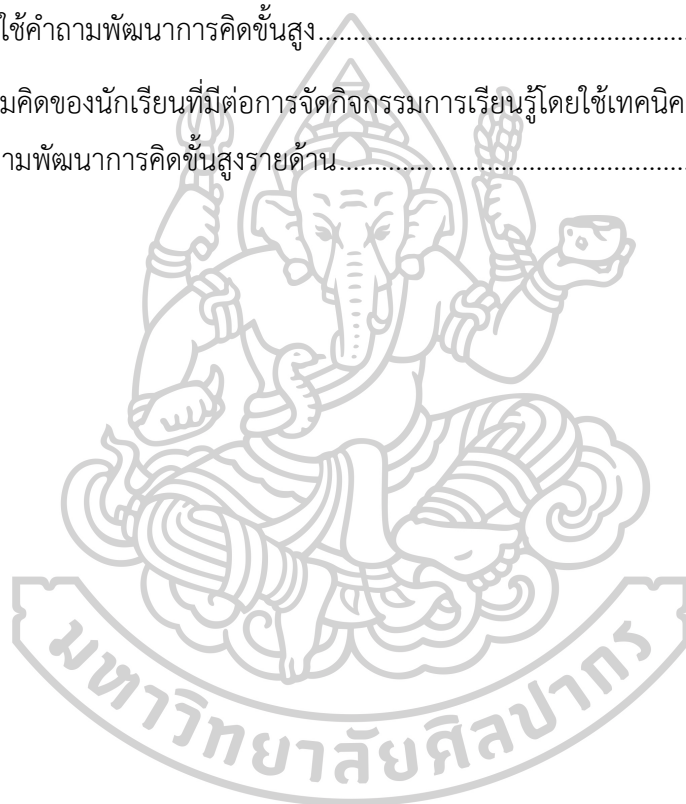
ตารางที่ 16 คะแนนความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการรู้อัลร่วมกับคำถามพัฒนาการคิดขั้นสูง..... 131

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพที่ 1	กรอบแนวคิดในการวิจัย	8
ภาพที่ 2	การปรับเปลี่ยนแนวคิดการใช้คำถาม (Anderson and Krathwohl, 2001).....	30
ภาพที่ 3	แผนภูมิแสดงผลการศึกษาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการรู้อธิบาย การใช้คำถามพัฒนาการคิดขั้นสูง.....	59
ภาพที่ 4	ความคิดของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการรู้อธิบาย ร่วมกับการใช้ คำถามพัฒนาการคิดขั้นสูงรายด้าน.....	63

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาในศตวรรษที่ 21 เป็นการพัฒนานักเรียนให้เป็นบุคคลที่สามารถทำงานโดยใช้ความรู้ (Knowledge Worker) และเป็นบุคคลพร้อมเรียนรู้ (Learning Person) ไม่ว่าจะประกอบสัมมาชีพใดก็ตาม ดังที่ วิจารณ์ พานิช (2558: 18) กล่าวว่า ทักษะสำคัญของบุคคลในศตวรรษที่ 21 คือทักษะการเรียนรู้ (Learning Skills) ซึ่งเป็นการเตรียมบุคคลเพื่อไปเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ

ทักษะสำคัญที่นักเรียนจำเป็นจะต้องเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ตั้งแต่ระดับอนุบาลจนถึงระดับอุดมศึกษา และตลอดชีวิตนั้น ได้แก่ 3R x 8C โดย 3R ประกอบด้วย อ่านออก (Reading) เขียนได้ ((W)Riting) และคิดเลขเป็น ((A)Rithmetics) ส่วน 8C ประกอบด้วย ทักษะการคิดวิเคราะห์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และแก้ไขปัญหาได้ (Critical Thinking and Problem Solving) ทักษะการคิดอย่างสร้างสรรค์ คิดเชิงนวัตกรรม (Creativity and Innovation) ทักษะความร่วมมือการทำงานเป็นทีมและภาวะผู้นำ (Collaboration Teamwork and Leadership) ทักษะการสื่อสารและการรู้เท่าทันสื่อ (Communication Information and Media Literacy) ทักษะความเข้าใจความแตกต่างทางวัฒนธรรม กระบวนการคิดข้ามวัฒนธรรม (Cross-cultural Understanding) ทักษะการใช้คอมพิวเตอร์และการรู้เท่าทันเทคโนโลยี (Computing and ICT Literacy) ทักษะทางอาชีพและการเรียนรู้ (Career and Learning Skills) และมีคุณธรรม มีเมตตากรุณา มีระเบียบวินัย (Compassion) (วิจารณ์ พานิช, 2558: 16-21)

ทักษะสำคัญในศตวรรษที่ 21 ที่กล่าวข้างต้น พบว่า การอ่านเป็นหนึ่งในทักษะสำคัญจัดอยู่ใน 3R ดังนั้น นักเรียนในศตวรรษที่ 21 มีความสามารถในระดับอ่านออกคงไม่เพียงพอจำเป็นต้องมีความสามารถในการอ่านระดับอื่น ๆ ไม่ว่าจะเป็น การอ่านจับใจความ การอ่านวิเคราะห์ หรือการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ เพราะทักษะการอ่านเหล่านี้เป็นเครื่องมือสำคัญในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา

การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นการอ่านลักษณะหนึ่งที่มีความสำคัญ เนื่องจากปัจจุบันเป็นยุคแห่งข้อมูลข่าวสาร และเต็มไปด้วยข้อมูลทั้งจริงและเท็จ ดังที่ สิริธญา มารศรี (2562: 105) กล่าวว่า โลกแห่งศตวรรษที่ 21 เป็นโลกแห่งการติดต่อสื่อสารทางเทคโนโลยี มีการเชื่อมโยงข่าวสารทุกภูมิภาคของโลก และสามารถส่งข้อมูลข่าวสารถึงกันโดยใช้เวลาเพียงไม่กี่วินาทีก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางสังคมโลกอย่างรวดเร็วส่งผลต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ทั้งทางบวกและลบ

การดำรงชีวิตในสังคมของมนุษย์ยุคนี้จำเป็นต้องมีความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจาร์ณญาณ (Critical Reading) เพื่อให้สามารถแยกแยะ ประเมินข้อมูลข่าวสารที่ได้รับ และสามารถปรับตัวให้เข้ากับยุคสมัยที่เปลี่ยนไปให้เป็นผู้รู้เท่าทันสื่อ มีวิจาร์ณญาณในการบริโภคข้อมูลข่าวสาร การอ่านอย่างมีวิจาร์ณญาณนี้ถือเป็นความสามารถในการอ่านระดับสูง สอดคล้องกับนักวิชาการ (Smith, 1963: 167, ธิดา โมสิกรัตน์ และนภลัย สุวรรณธาดา, 2556: 567) ที่กล่าวถึงความหมายและความสำคัญของการอ่านอย่างมีวิจาร์ณญาณ ประมวลได้ว่า การอ่านอย่างมีวิจาร์ณญาณเป็นการอ่านเพื่อให้เข้าใจความหมายของตัวอักษร สามารถแยกแยะข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น รวมทั้งประเมินได้ว่า ข้อมูลนั้นมีความน่าเชื่อถือหรือไม่ การอ่านอย่างมีวิจาร์ณญาณจึงเป็นความสามารถที่จำเป็นสำหรับนักเรียน และมีความสำคัญในการเรียนรู้

ด้วยเหตุที่การอ่านอย่างมีวิจาร์ณญาณมีความจำเป็นต่อนักเรียน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ (2551: 44-45) จึงกำหนดสาระการเรียนรู้สาระที่ 1 การอ่านไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยเมื่อพิจารณารายละเอียดในสาระที่ 1 เห็นได้ว่ามีความเกี่ยวข้องกับการอ่านอย่างมีวิจาร์ณญาณ ประมวลได้จากตัวชี้วัดในสาระการเรียนรู้ดังกล่าวที่กล่าวถึงการอภิปราย แสดงความคิดเห็น ข้อโต้แย้ง วิเคราะห์ และจำแนกข้อเท็จจริง ข้อมูลสนับสนุน ข้อคิดเห็น ข้อสังเกต การชวนเชื่อ การโน้มน้าว หรือความสมเหตุสมผลจากสิ่งที่อ่าน จึงกล่าวได้ว่า การอ่านอย่างมีวิจาร์ณญาณ เป็นสาระการเรียนรู้สำคัญในหลักสูตรปัจจุบัน

อย่างไรก็ตามการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจาร์ณญาณในระดับมัธยมศึกษายังเผชิญกับปัญหา โดยพบว่า เกิดจากสาเหตุ 2 ประการ สาเหตุประการแรกคือ นักเรียนไม่สามารถเลือกอ่านได้อย่างกว้างขวางและขาดวิจาร์ณญาณในการอ่าน ดังที่ฐะปะนีย์ นาครทรรพ (2542: 37) กล่าวถึงปัญหาการอ่านของนักเรียนสรุปได้ว่า นักเรียนในระดับมัธยมศึกษาจำนวนมากอ่านไม่เป็น คือ อ่านแล้วไม่เข้าใจความหมาย พิจารณาหรือสรุปใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านไม่ได้ ไม่สามารถแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์ วิจาร์ณ หรือตีความเรื่องที่อ่าน รวมถึงไม่มีนิสัยรักการอ่าน ส่งผลให้ขาดโอกาสในการแสวงหาความรู้ สาเหตุประการที่สองคือ ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของครูที่ใช้รูปแบบ วิธีการ หรือเทคนิคในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นครูเป็นศูนย์กลางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามที่ อรรถพงษ์ ผิวเหลือง (2563: 199-201) กล่าวถึงสภาพการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของครูภาษาไทยว่า เกิดปัญหาหลายอย่างในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ได้แก่ การวิเคราะห์หลักสูตรและตัวชี้วัดไม่ทุกด้าน ความไม่ตระหนักในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ กลวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลที่ไม่หลากหลาย สื่อและนวัตกรรมที่นำมาใช้ไม่เหมาะสมกับผู้เรียน

นอกจากปัญหาทั่วไปที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดังกล่าวข้างต้น ยังพบปัญหาที่เกี่ยวกับการอ่านในระดับชาติ ตามที่ สมหมาย ปาริฉัตร (2562) กล่าวไว้โดยประมวลได้ว่า สาเหตุประการสำคัญที่สังคมไทยไม่สามารถทำให้การอ่านเป็นวัฒนธรรมอันเข้มแข็งได้ เป็นผลพวงทางประวัติศาสตร์การเมืองที่ปิดกั้น ขณะที่สื่อสารมวลชนต่าง ๆ มุ่งให้ความสนุกสนานมากกว่าการเป็นแหล่งความรู้ ความมีสาระ และรายงานความจริง ทำให้พฤติกรรมการบริโภคสื่อเป็นไปเพื่อความสนุกสนานบันเทิง และส่งผลต่อเนื่องทำให้ผู้อ่านมีจำนวนลดลง ดังผลการทดสอบ PISA ผลการประเมินผลนักเรียนปี 2018 พบว่า นักเรียนไทยมีคะแนนเฉลี่ยด้านการอ่านเท่ากับ 393 คะแนน ขณะที่ค่าเฉลี่ยขององค์การเพื่อความร่วมมือและการพัฒนาทางเศรษฐกิจ (OECD) อยู่ที่ 487 คะแนน ทั้งนี้เมื่อนำคะแนนเปรียบเทียบกับผลการประเมินผลนักเรียนปี 2015 ที่มีคะแนนเฉลี่ยด้านการอ่านเท่ากับ 409 คะแนน พบว่า มีผลการประเมินลดลง 16 คะแนน

ความสำคัญและปัญหาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณข้างต้นสอดคล้องกับรายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (Ordinary National Education Test: O-NET) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2560, 2561 และ 2562 ของโรงเรียนโพธาวัฒนาเสนี อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี ในมาตรฐาน ท 1.1 ที่พบว่าไม่เป็นไปตามเป้าหมายในการยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียนที่กำหนดเป้าหมายคุณภาพการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 วิชาภาษาไทย ไว้ในระดับร้อยละ 70 รายละเอียดดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 วิชาภาษาไทย มาตรฐาน ท 1.1 โรงเรียนโพธาวัฒนาเสนี ปีการศึกษา 2560–2562

ปีการศึกษา	มาตรฐานการเรียนรู้	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2560	มาตรฐาน ท 1.1	100	57.25	17.62
2561	มาตรฐาน ท 1.1	100	66.48	18.20
2562	มาตรฐาน ท 1.1	100	56.32	17.97

ข้อมูลจากตารางที่ 1 ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 วิชาภาษาไทย มาตรฐาน ท 1.1 โรงเรียนโพธาวัฒนาเสนี ปีการศึกษา 2560-2562 พบว่า ปีการศึกษา 2560 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 57.25 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 17.62 ปีการศึกษา 2561 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 66.48 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 18.20 และปีการศึกษา 2562 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 56.32 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 17.97

แม้ผลการทดสอบที่พิจารณาเฉพาะมาตรฐาน ท 1.1 จะสูงขึ้นตามลำดับในปีการศึกษา 2560-2561 แต่ปีการศึกษา 2562 กลับลดลงและยังไม่เป็นไปตามเป้าหมายในการยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียนที่กำหนดเป้าหมายคุณภาพการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 วิชาภาษาไทยไว้ในระดับร้อยละ 70 ผลประเมิณดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่า ทักษะการอ่านของนักเรียนยังสามารถพัฒนาให้สูงขึ้นได้ จำเป็นอย่างยิ่งที่ครูภาษาไทยควรให้ความสำคัญต่อการพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียน

นอกจากนี้ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนโพธาวัฒนาเสนี (สายทิพย์ เกรียงวงศ์, เฉลิม เพ็ญนาม, ดารารวรรณ สุขคันธรักษ์, ธัญญา เอ็มบำรุง และณัฐริกา โตดเจ็ตรัว, 2562) ให้ข้อสรุปเกี่ยวกับการพัฒนาความสามารถในการอ่านในลักษณะเดียวกัน กล่าวคือ นักเรียนขาดทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ไม่สามารถนำทักษะการอ่านรูปแบบต่าง ๆ ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ และครูยังคงใช้วิธีสอนแบบเดิม ขาดความน่าสนใจที่จะดึงดูดให้นักเรียนสนใจการอ่าน ทั้งนี้คณะครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนโพธาวัฒนาเสนี มีความคิดเห็นว่า ครูควรมีวิธี รูปแบบ หรือเทคนิคการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ใหม่ ๆ มาปรับใช้

ข้อมูลสภาพปัญหาจากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 วิชาภาษาไทย และการสัมภาษณ์ครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนโพธาวัฒนาเสนี ผู้วิจัยจึงดำเนินการศึกษางานวิจัยในประเทศ พบว่า มีการนำนวัตกรรมมาใช้ในการพัฒนาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาจำนวนมาก เช่น ศรินารถ พรหมลา (2563) ศึกษาการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทพศิรินทร์ร่มเกล้า ที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค KWL Plus กับการสอนแบบปกติ สิริพร รัตนมุง (2560) ศึกษาการพัฒนาความสามารถการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยวิธีสอนแบบ SQ4R อุษาวดี ชุกกลิ่นหอม (2560) ศึกษาการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยวิธีสอนแบบ SQ5R จิตตรา พิกุลทอง (2560) ศึกษาการพัฒนาแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้ยุทธศาสตร์เมตาคอกนิชัน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ณิชชาพัฒน์ ไชยเสนบดินทร์ (2557) ศึกษาการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน พรรณิการ์ สมัคร (2557) ศึกษาการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ด้วยการจัดการเรียนรู้การอ่านแบบ SQ3R กิตติกาญจน์ อินทเกตุ (2557) ศึกษาการพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWHL-PLUS และชาอุชัย หมั่นประสงค์ (2556) ศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยวิธีวิทยาศาสตร์ ผลการวิจัยดังกล่าวพบว่า นวัตกรรมข้างต้นช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนได้

ผู้วิจัยตระหนักถึงความสำคัญของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จึงพยายามศึกษานวัตกรรมการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่แตกต่างไปจากนวัตกรรมที่มีการศึกษาและกล่าวแล้วข้างต้น ผลการศึกษาพบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคคารูซัลเป็นเทคนิคหนึ่งที่สามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณได้เช่นกัน ดังตัวอย่างงานวิจัยต่างประเทศของ Joni (2017) ศึกษาการดำเนินการใช้กิจกรรมคารูซัลในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนกฎหมาย Latifah (2012) ศึกษาการใช้วิธีการระดมความคิดแบบคารูซัลในการสอนอ่าน ผลการศึกษางานวิจัยดังกล่าว พบว่า เทคนิคคารูซัลสามารถส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนได้ ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจนำเทคนิคคารูซัลมาใช้เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ทั้งนี้พบว่า ยังไม่มีงานวิจัยในประเทศที่นำวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิคคารูซัลมาใช้

เทคนิคคารูซัล (Carousel Technique) เป็นเทคนิคการสอนที่ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนใช้ความรู้เพื่อตอบคำถาม หรือแสดงความคิดเห็นในประเด็นคำถามที่ครูกำหนดไว้ที่ฐานต่าง ๆ โดยแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม ๆ หมุนเวียนไปตอบคำถามยังฐานที่จัดไว้จนครบ แล้วให้มีการนำเสนอประเด็นคำตอบที่ฐานสุดท้ายเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันทั้งชั้น

นักวิชาการหลายท่าน (Freed, 2013, McKnight, 2010: 10, Graffam, n.d., Active Learning and Teaching Methods for key Stage 3, 2000: 12, วชิรี เกษพิชัยณรงค์ และคณะ, 2557) เสนอขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิคคารูซัลไว้ สรุปได้เป็นขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 จัดกลุ่มนักเรียนเพื่อศึกษาข้อมูล

จัดกลุ่มเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มละ 5-6 คน ร่วมกันศึกษาข้อมูลที่ได้รับและอภิปราย

ขั้นที่ 2 กำหนดคำถามในกระดาษและแจกอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้อง

ระบุคำถามลงในกระดาษแผ่นใหญ่แผ่นละ 1 คำถามติดไว้รอบ ๆ ห้อง แจกปากกาให้นักเรียนแต่ละกลุ่มโดยกำหนดสีที่แตกต่างกัน

ขั้นที่ 3 เขียนคำตอบจากคำถามที่กำหนด

ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับหัวข้อที่ได้รับ

ขั้นที่ 4 หมุนไปตอบคำถามจนครบทุกข้อ

ตอบคำถามภายในระยะเวลาที่กำหนด พร้อมอ่านความคิดเห็นของกลุ่มก่อนหน้าและพิจารณาว่าเห็นด้วยหรือไม่

ขั้นที่ 5 อภิปราย สรุปบทเรียน และประเมินผลการเรียนรู้

สรุปโดยการบอกคุณค่า หรือความรู้สึกที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

เมื่อพิจารณาขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการรู้อัล เห็นได้ว่าการใช้คำถามในขั้นตอนต่าง ๆ เพราะคำถามมีความสำคัญช่วยส่งเสริมให้นักเรียนใช้กระบวนการคิด ตลอดจนรู้จักหาคำตอบจากสิ่งที่อ่าน ผู้วิจัยจึงเลือกใช้คำถามพัฒนาการคิดขั้นสูงมาใช้ร่วมกับเทคนิคดังกล่าว

คำถามพัฒนาการคิดขั้นสูงมีความสำคัญที่ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการพัฒนาทางความคิด คำถามทำให้นักเรียนมีแง่มุมความคิดที่แปลกใหม่ เกิดการอภิปรายอย่างกว้างขวางนำไปสู่ความเข้าใจ และเกิดการเรียนรู้ตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ ดังที่ McTighe (1998) กล่าวว่า ครูที่ใช้คำถามที่เป็นคำถามพัฒนาการคิดขั้นสูงช่วยยกระดับการเรียนรู้ของนักเรียนได้ คำถามที่เป็นคำถามขั้นสูงจำแนกตามแนวคิดของ Bloom ประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับการวิเคราะห์ (Analysis) การสังเคราะห์ (Synthesis) และการประเมิน (Evaluation) คำถามลักษณะดังกล่าวส่งเสริมให้นักเรียนใช้กระบวนการคิด ช่วยลำดับความคิดอย่างเป็นระบบ มีเหตุผลทำให้สามารถคิดวิเคราะห์ และสังเคราะห์เนื้อหาได้ถูกต้อง โดยครูตั้งคำถามเกี่ยวกับสิ่งที่อ่านเพื่อให้นักเรียนอ่านอย่างมีจุดมุ่งหมาย สามารถค้นหาคำตอบจากการอ่าน ทั้งนี้เพื่อประเมินสิ่งที่อ่าน และส่งเสริมการใช้วิจารณญาณให้รอบคอบเพื่อการตัดสินใจที่ถูกต้อง

การศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องยืนยันว่า คำถามพัฒนาการคิดขั้นสูงจะช่วยเพิ่มความสามารถในการอ่านของนักเรียนได้ ดังที่ สุวิกรม มาประณีต (2559) ศึกษาการพัฒนาความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้ทักษะภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยเทคนิคการใช้คำถามระดับสูง พบว่าความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้ทักษะภาษาไทยของนักเรียนเมื่อเรียนด้วยเทคนิคการใช้คำถามระดับสูงสูงขึ้น

ปัญหาดังที่กล่าวในตอนต้น และจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ผู้วิจัยในฐานะครูจึงมีความสนใจที่จะนำเทคนิคการรู้อัล และการใช้คำถามพัฒนาการคิดขั้นสูงมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ให้เป็นไปตามมาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัดตามที่หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนดไว้ รวมถึงเพื่อให้นักเรียนได้มีทักษะการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ต่อไป

2. กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

2.1 เทคนิคคารูซัล

เทคนิคคารูซัล (Carousel Technique) เป็นเทคนิคการสอนที่ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนใช้ความรู้เพื่อตอบคำถาม หรือแสดงความคิดเห็นในประเด็นปัญหาที่ครูกำหนดไว้ที่ฐานต่าง ๆ โดยแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม ๆ หมุนเวียนไปตอบคำถามยังฐานที่จัดไว้จนครบแล้วนำเสนอประเด็นคำตอบที่ฐานสุดท้ายเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันทั้งชั้น นักวิชาการหลายท่าน (Freed, 2013, McKnight, 2010: 10, Graffam, n.d., Active Learning and Teaching Methods for key Stage 3, 2000: 12, วัชรวิ เกษพิชัยณรงค์ และคณะ, 2557) เสนอขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคคารูซัล โดยแต่ละขั้นตอนมีรายละเอียด สรุปได้ดังนี้

ขั้นที่ 1 จัดกลุ่มนักเรียนเพื่อศึกษาข้อมูล

ครูมอบหมายให้นักเรียนมีการจัดกลุ่มเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มละ 5-6 คน ร่วมกันศึกษาข้อมูลที่ได้รับและอภิปราย

ขั้นที่ 2 กำหนดคำถามในกระดาษและแจกอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้อง

ครูกำหนดคำถามพัฒนาการคิดขั้นสูงให้เท่ากับจำนวนกลุ่มย่อย โดยระบุคำถามลงในกระดาษแผ่นใหญ่แผ่นละ 1 คำถามติดไว้รอบ ๆ ห้อง แจกปากกาให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม โดยกำหนดสีที่แตกต่างกัน รวมถึงกำหนดเวลาในการทำกิจกรรม นักเรียนจับสลากเพื่อเลือกหัวข้อตอบคำถามในฐานที่ 1

ขั้นที่ 3 เขียนคำตอบจากคำถามที่กำหนด

นักเรียนแต่ละกลุ่มเข้าประจำที่กระดาษแผ่นแรกและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับหัวข้อที่ได้รับ

ขั้นที่ 4 หมุนไปตอบคำถามจนครบทุกข้อ

เมื่อครบกำหนดเวลา 5-7 นาที นักเรียนหมุนไปที่กระดาษแผ่นอื่นโดยวนตามเข็มนาฬิกา นักเรียนอ่านความคิดเห็นของกลุ่มก่อนหน้าและพิจารณาว่าเห็นด้วยหรือไม่ ถ้าเห็นด้วย ให้ทำเครื่องหมายถูกพร้อมให้แสดงเหตุผลสนับสนุนเพิ่มเติม แต่ถ้าไม่เห็นด้วยให้เสนอความคิดเห็นใหม่

ขั้นที่ 5 อภิปราย สรุปบทเรียน และประเมินผลการเรียนรู้

ครูดำเนินการให้นักเรียนอภิปรายสิ่งที่ได้จากการเรียนรู้ สรุป บอกคุณค่า หรือความรู้สึกที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในหัวข้อที่ได้ศึกษาร่วมกันทั้งชั้นเรียน และประเมินผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

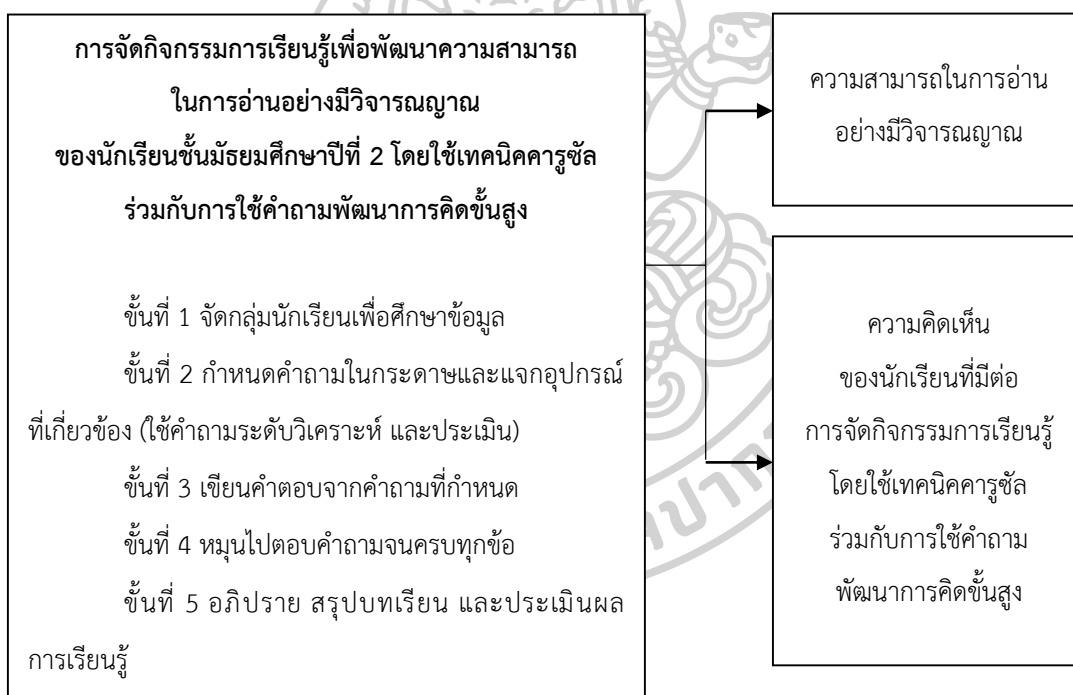
2.2 คำถามพัฒนาการคิดขั้นสูง

การใช้คำถามพัฒนาการคิดขั้นสูง ผู้วิจัยยึดทฤษฎีเกี่ยวกับการใช้คำถามตามระดับการเรียนรู้ของผู้เรียนตามแนวความคิดของ Bloom's Revised Taxonomy (Anderson and Krathwohl, 2001) ที่แบ่งระดับการเรียนรู้ ออกเป็น 6 ระดับ โดยผู้วิจัยคัดเลือกเฉพาะระดับที่สอดคล้องกับการคิดขั้นสูงและสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้ที่ 1 การอ่าน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ประกอบด้วย

2.2.1 ระดับวิเคราะห์ (Analyzing) แบ่งเนื้อหาหรือแนวคิดออกเป็นส่วนย่อย ระบุความเชื่อมโยงซึ่งกันและกันของแต่ละส่วน และความเชื่อมโยงต่อโครงสร้างในภาพรวม

2.2.2 ระดับประเมิน (Evaluating) ใช้กฎเกณฑ์และมาตรฐานเพื่อพิจารณาผ่านการตรวจสอบและการวิจารณ์

ผู้วิจัยจึงกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยดังภาพประกอบที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

3. คำถามในการวิจัย

3.1 ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสุ่มร่วมกับการใช้คำถามพัฒนาการคิดขั้นสูง สูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้หรือไม่ อย่างไร

3.2 ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสุ่มร่วมกับการใช้คำถามพัฒนาการคิดขั้นสูงอยู่ในระดับใด เพราะเหตุใด

4. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

4.1 เพื่อศึกษาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสุ่มร่วมกับการใช้คำถามพัฒนาการคิดขั้นสูง

4.2 เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสุ่มร่วมกับการใช้คำถามพัฒนาการคิดขั้นสูง

5. สมมติฐานของการวิจัย

ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสุ่มร่วมกับการใช้คำถามพัฒนาการคิดขั้นสูง สูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

6. ขอบเขตของการวิจัย

6.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

6.1.1 ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนโพธารวัฒนาเสนี อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี จำนวน 13 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 540 คน

6.1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/13 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนโพธารวัฒนาเสนี อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี จำนวน 35 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม (Sampling Unit) ด้วยวิธีการจับสลาก 1 ห้องเรียน จากห้องเรียนทั้งหมด 13 ห้องเรียน

6.2 ตัวแปร

6.2.1 ตัวแปรต้น คือ เทคนิคการสุ่มร่วมกับการใช้คำถามพัฒนาการคิดขั้นสูง

6.2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

6.2.2.1 ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

6.2.2.2 ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสุ่มร่วมกับการใช้คำถามพัฒนาการคิดขั้นสูง

6.3 เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตเนื้อหาการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท. 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน โดยสาระการเรียนรู้ที่ใช้จัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ได้แก่ นิทาน โฆษณา ข่าว บทความ และบทร้อยกรอง

6.4 ระยะเวลาในการวิจัย

ระยะเวลาในการวิจัย ผู้วิจัยดำเนินการทดลองวิจัยในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 ใช้เวลาในการดำเนินการวิจัยทั้งหมดเป็นเวลา 5 สัปดาห์ โดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้สัปดาห์ละ 2 คาบ คาบละ 55 นาที โดยทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน อย่างละ 1 คาบ รวมเวลาที่ใช้ในการทดลองทั้งสิ้น 12 คาบ

7. นิยามศัพท์เฉพาะ

ผู้วิจัยได้นิยามความหมายของคำศัพท์เฉพาะเพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการวิจัยครั้งนี้ ดังนี้

7.1 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการรู้ซึ่ร่วมกับคำถามพัฒนาการคิดขั้นสูง หมายถึง เทคนิคการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนใช้ความรู้เพื่อตอบคำถาม หรือ แสดงความคิดเห็นในประเด็นปัญหาที่ครูกำหนดไว้ที่ฐานต่าง ๆ ตามระดับการเรียนรู้ของผู้เรียน ตามแนวความคิดของ Bloom's Revised Taxonomy ประกอบด้วย ระดับวิเคราะห์ (Analyzing) และระดับประเมิน (Evaluating) จากนั้นแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม ๆ หมุนเวียนไปตอบคำถามยังฐานที่จัดไว้จนครบ แล้วนำเสนอประเด็นคำตอบที่ฐานสุดท้ายเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันทั้งชั้น มีขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ดังนี้ ขั้นที่ 1 จัดกลุ่มนักเรียนเพื่อศึกษาข้อมูล ขั้นที่ 2 กำหนดคำถามในกระดาษและแจกอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้อง ขั้นที่ 3 เขียนคำตอบจากคำถามที่กำหนด ขั้นที่ 4 หมุนไปตอบคำถามจนครบทุกข้อ ขั้นที่ 5 อภิปราย สรุปบทเรียน และประเมินผลการเรียนรู้

7.2 ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ หมายถึง การเข้าใจความหมายโดยตรง ความหมายโดยนัย บอกรายละเอียด แสดงความคิดเห็น ข้อโต้แย้ง วิเคราะห์ วิวิจารณ์ อย่างมีเหตุผล และลำดับความคิดอย่างมีขั้นตอน วัดโดยให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามแนวคิดของ Bloom's Revised Taxonomy โดยข้อสอบประกอบด้วย ข้อสอบปรนัย จำนวน 30 ข้อ และข้อสอบอัตนัย จำนวน 2 ข้อ

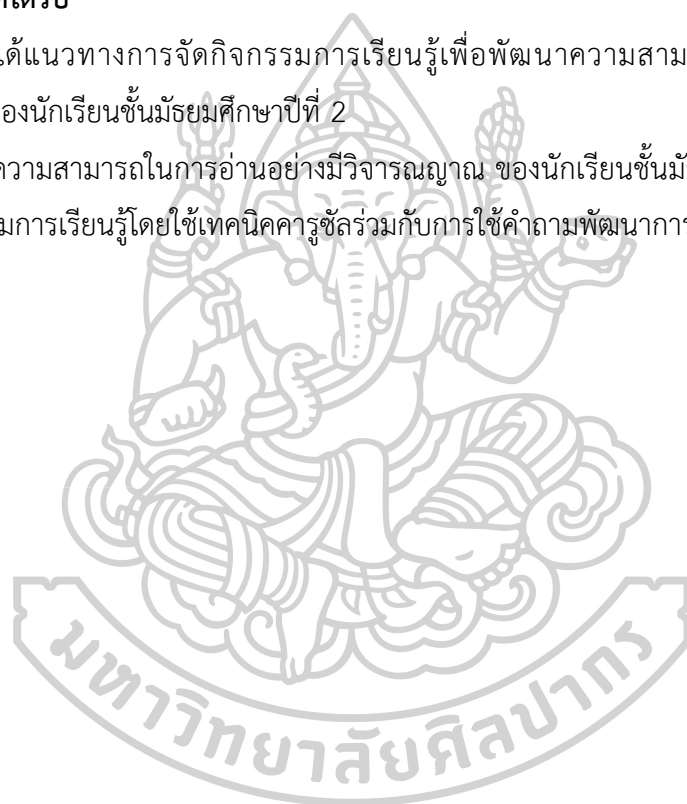
7.3 นักเรียน หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/13 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนโพธาวัฒนาเสนี อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี

7.4 ความคิดเห็น หมายถึง ความรู้สึก ความคิดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการพัฒนาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้เทคนิคการรู้สักร่วมกับการใช้คำถามพัฒนาการคิดขั้นสูง ซึ่งได้จากการทำแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

8. ประโยชน์ที่ได้รับ

8.1 ได้แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

8.2 ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการรู้สักร่วมกับการใช้คำถามพัฒนาการคิดขั้นสูงสูงขึ้น

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้เทคนิคการรู้ซึ่ลร่วมกับการใช้คำถามพัฒนาการคิดขั้นสูง ผู้วิจัยได้ศึกษา
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

1. หลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย

1.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

1.2 หลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียน
โพธารัตนาเสนี

2. การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

2.1 ความหมายของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

2.2 ความสำคัญของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

2.3 ขั้นตอนการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

2.4 การวัดและประเมินความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

3. เทคนิคการรู้ซึ่ล

3.1 ความเป็นมาของเทคนิคการรู้ซึ่ล

3.2 ความหมายของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการรู้ซึ่ล

3.3 ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการรู้ซึ่ล

4. การใช้คำถามเพื่อพัฒนาการคิดขั้นสูง

4.1 แนวคิดเกี่ยวกับการใช้คำถามเพื่อพัฒนาการคิด

4.2 ความสำคัญของการใช้คำถาม

4.3 ลักษณะของคำถามพัฒนาการคิดขั้นสูง

4.4 บทบาทครูในการใช้คำถาม

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

5.1 งานวิจัยในประเทศ

5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

1. หลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย

1.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ (2551: 37-39) กำหนดสาระของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยว่าประกอบด้วย 5 สาระ โดยสาระการอ่านเป็นสาระที่ 1 และได้กำหนดคุณภาพผู้เรียนเมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ไว้ว่า สามารถอ่านออกเสียง บทร้อยแก้วและบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะได้ถูกต้อง เข้าใจความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัย จับใจความสำคัญและรายละเอียดของสิ่งที่อ่าน แสดงความคิดเห็นและข้อโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน และเขียนกรอบแนวคิด ผังความคิด ย่อความ เขียนรายงานจากสิ่งที่อ่านได้ วิเคราะห์ วิจัยอย่างมีเหตุผล ลำดับความอย่างมีขั้นตอนและความเป็นไปได้ของเรื่องที่อ่าน รวมทั้งประเมินความถูกต้องของข้อมูลที่ใช้สนับสนุนจากเรื่องที่อ่าน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ (2551: 11) กำหนดตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในสาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง สาระที่ 1 การอ่าน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ม.2	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	1. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้อง	การอ่านออกเสียง ประกอบด้วย - บทร้อยแก้วที่เป็น บทบรรยายและบทพรรณนา - บทร้อยกรอง เช่น กลอนบทละคร กลอนนิทาน กลอนเพลงยาว และกาพย์ห่อโคลง

ตารางที่ 2 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง สาระที่ 1 การอ่าน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 (ต่อ)

ม.2	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	2. จับใจความสำคัญ สรุปความ และอธิบายรายละเอียดจากเรื่องที่อ่าน 3. เขียน ผังความคิด เพื่อ แสดงความเข้าใจในบทเรียนต่าง ๆ ที่อ่าน 4. อภิปราย แสดงความคิดเห็น และข้อโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน 5. วิเคราะห์และจำแนกข้อเท็จจริง ข้อมูลสนับสนุน และข้อคิดเห็นจากบทความที่อ่าน 6. ระบุข้อสังเกตการชวนเชื่อ การโน้มน้าว หรือความสมเหตุสมผลของงานเขียน	การอ่านจับใจความจากสื่อต่าง ๆ เช่น - วรรณคดีในบทเรียน - บทความ - บันทึกเหตุการณ์ - บทสนทนา - บทโฆษณา - งานเขียนประเภทโน้มน้าวใจ - งานเขียนหรือบทความแสดงข้อเท็จจริง - เรื่องราวจากบทเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น
	7. อ่านหนังสือ บทความ หรือคำประพันธ์อย่างหลากหลาย และประเมินคุณค่าหรือแนวคิดที่ได้จากการอ่านเพื่อนำไปใช้แก้ปัญหาในชีวิต	การอ่านตามความสนใจ เช่น - หนังสืออ่านนอกเวลา - หนังสือที่นักเรียนสนใจและเหมาะสมกับวัย - หนังสืออ่านที่ครูและนักเรียนกำหนดร่วมกัน
	8. มีมารยาทในการอ่าน	มารยาทในการอ่าน

การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นทักษะสำคัญที่แทรกอยู่ในตัวชี้วัดต่าง ๆ คือ ท 1.1 ม.2/2 จับใจความสำคัญ สรุปความ และอธิบายรายละเอียดจากเรื่องที่อ่าน ท 1.1 ม.2/4 อภิปราย แสดงความคิดเห็น และข้อโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ท 1.1 ม.2/5 วิเคราะห์และจำแนกข้อเท็จจริง ข้อมูลสนับสนุน และข้อคิดเห็นจากบทความที่อ่าน ท 1.1 ม.2/6 ระบุข้อสังเกตการชวนเชื่อ การโน้มน้าว หรือความสมเหตุสมผลของงานเขียน และ ท 1.1 ม.2/7 อ่านหนังสือ บทความหรือคำประพันธ์อย่างหลากหลาย และประเมินคุณค่าหรือแนวคิดที่ได้จากการอ่านเพื่อนำไปใช้แก้ปัญหาในชีวิต จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ควรพัฒนาให้เกิดขึ้นกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ทั้งนี้ได้กำหนดสาระการเรียนรู้แกนกลางของสาระการอ่านชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เช่น การอ่านวรรณคดีในบทเรียน บทความ บันทึกรเหตุการณ์ บทสนทนา บทโฆษณา งานเขียน ประเภท โน้มน้าวใจ งานเขียนหรือบทความแสดงข้อเท็จจริง เรื่องราวจากบทเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น หนังสืออ่านนอกเวลา หนังสือที่นักเรียนสนใจ และเหมาะสมกับวัย หรือหนังสืออ่านที่ครูและนักเรียนกำหนดร่วมกัน

1.2 หลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนโพธาวัดนาเสณี

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เป็นที่มาของการจัดทำหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนโพธาวัดนาเสณี เพื่อเป็นกรอบและทิศทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนานักเรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานให้มีคุณภาพทั้งด้านความรู้ และทักษะที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตในสังคมที่มีความเปลี่ยนแปลง และสามารถแสวงหาความรู้ เพื่อพัฒนาตนเองได้ต่อเนื่องตลอดชีวิต

หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนโพธาวัดนาเสณี ได้อิงตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ด้านมาตรฐานและตัวชี้วัดสาระการเรียนรู้ภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และได้กำหนดโครงการสอนรายวิชาไว้ดังต่อไปนี้

คำอธิบายรายวิชา

รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท22101 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563

ศึกษาการอ่าน การเขียน การฟัง การดู และการพูด หลักการใช้ภาษาและวรรณคดี วรรณกรรม เกี่ยวกับการเขียนแผนผังความคิด การวิเคราะห์และจำแนกข้อเท็จจริง ข้อมูลสนับสนุน และข้อคิดเห็น การระบุข้อสังเกต การชวนเชื่อ การโน้มน้าวใจ การอ่านหนังสือ บทความ หรือ คำประพันธ์อย่างหลากหลาย ประเมินคุณค่าหรือแนวคิดที่ได้จากการอ่านเพื่อนำไปใช้แก้ปัญหาในชีวิต มารยาทในการอ่าน การเขียนบรรยายและพรรณนา การเขียนเรียงความ การเขียนรายงาน การเขียนจดหมายกิจธุระ การเขียนวิเคราะห์วิจารณ์ มารยาทในการเขียน การพูดในโอกาสต่าง ๆ ได้ตรงตามวัตถุประสงค์ การพูดรายงานเรื่องหรือประเด็นที่ศึกษาค้นคว้า มารยาทในการฟัง การดู และการพูด การวิเคราะห์โครงสร้างประโยคสามัญ ประโยครวม และประโยคซ้อน การแต่งบทร้อยกรอง และการรวบรวมและอธิบายความหมายของคำภาษาต่างประเทศที่ใช้ในภาษาไทย

การสรุปเนื้อหาวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่านในระดับที่ยากขึ้น การอธิบายคุณค่าของวรรณคดี และวรรณกรรมที่อ่าน การสรุปความรู้และข้อคิดจากการอ่านไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง การท่องเที่ยวตามสถานที่กำหนดและบรรยายองค์ที่มีคุณค่าตามความสนใจ

โดยใช้ทักษะกระบวนการทางภาษา ฟัง ดู อ่าน เขียนเพื่อฝึกทักษะการวิเคราะห์ จำแนก ระบุ ข้อสังเกตและความสมเหตุสมผล เขียนบรรยาย เขียนพรรณนา เขียนเรียงความ เขียนรายงาน เขียนจดหมายกิจธุระ เขียนวิเคราะห์ วิจารณ์ แสดงความรู้ ความคิดเห็น กระบวนการนำไปใช้ พูดในโอกาสต่าง ๆ พูดอวยพร พูดโน้มน้าว พูดโฆษณา พูดรายงาน วิเคราะห์ประโยค แต่งกลอนสุภาพ รวบรวมและอธิบายความหมายของคำภาษาต่างประเทศที่ใช้ในภาษาไทย

เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจทักษะกระบวนการทางภาษาได้อย่างถูกต้องเหมาะสม อย่างมีประสิทธิภาพ มีนิสัยรักการอ่าน มีมารยาทในการอ่าน การเขียน การฟัง การดู และการพูด เห็นคุณค่าของวรรณคดีวรรณกรรมไทย เกิดความสามารถในการคิด ความสามารถในการสื่อสาร ความสามารถในการแก้ปัญหา ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต อย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด

ท 1.1 ม.2/1 ม.2/2 ม.2/3 ม.2/5 ม.2/6 ม.2/8

ท 2.1 ม.2/5 ม.2/6 ม.2/7 ม.2/8

ท 3.1 ม.2/2 ม.2/3 ม.2/4 ม.2/6

ท 4.1 ม.2/2 ม.2/3 ม.2/5

ท 5.1 ม.2/1 ม.2/2 ม.2/3 ม.2/4 ม.2/5

รวมตัวชี้วัด 22 ตัวชี้วัด

ตารางที่ 3 โครงสร้างวิชา ท22101 ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

หน่วยการเรียนรู้ที่	มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	จำนวนคาบ (55 นาที)
1	ท 1.1 ม.2/1 ท 1.1 ม.2/8	<ul style="list-style-type: none"> • การอ่านออกเสียงร้อยแก้วที่เป็นบทพรรณนาจากหนังสือเรียน หรือสื่ออื่น ๆ • การอ่านทำนองเสนาะบทร้อยกรองประเภทกลอน • มารยาทในการอ่าน 	2
	ท 1.1 ม.2/2	<ul style="list-style-type: none"> • การจับใจความสำคัญ สรุปความ อธิบายรายละเอียด และเขียนผังความคิด เพื่อแสดงความเข้าใจในบทเรียนจากวรรณคดีและวรรณกรรมในหนังสือเรียน รวมทั้งบทเรียนจากกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ 	2
	ท 1.1 ม.2/4 ท 1.1 ม.2/5	<ul style="list-style-type: none"> • การอภิปราย แสดงความคิดเห็น ข้อโต้แย้งวิเคราะห์ จำแนกข้อเท็จจริง ข้อมูลสนับสนุน และข้อคิดเห็นจากบทความที่อ่าน 	4
2	ท 1.1 ม.2/2 ท 1.1 ม.2/6 ท 1.1 ม.2/7	<ul style="list-style-type: none"> • การจับใจความสำคัญ สรุปความ อธิบายรายละเอียด และเขียนผังความคิด เพื่อแสดงความเข้าใจในบทเรียนจากวรรณคดีและวรรณกรรมในหนังสือเรียน รวมทั้งบทเรียนจากกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ 	4

ตารางที่ 3 โครงสร้างวิชา ท22101 ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 (ต่อ)

หน่วยการเรียนรู้ที่	มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	จำนวนคาบ (55 นาที)
2	ท 1.1 ม.2/2 ท 1.1 ม.2/6 ท 1.1 ม.2/7	<ul style="list-style-type: none"> การระบุข้อสังเกต การชวนเชื่อ การโน้มน้าว หรือความสมเหตุสมผลของงานเขียน การอ่านหนังสือ บทความ หรือคำประพันธ์อย่างหลากหลาย เช่น หนังสืออ่านนอกเวลาหนังสือที่นักเรียนสนใจและเหมาะสมกับวัยหนังสืออ่านที่ครูและนักเรียนกำหนดร่วมกัน และประเมินคุณค่าหรือแนวคิดที่ได้จากการอ่านเพื่อนำไปใช้แก้ปัญหาในชีวิต 	
รวมจำนวนคาบ			12

หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนโพธารัตนาเสนี ที่จัดทำโดยอิงตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ด้านมาตรฐานและตัวชี้วัดสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เมื่อพิจารณาโครงสร้างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ พบว่า มีตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องกับการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ คือ ตัวชี้วัด ท 1.1 ม.2/1 ท 1.1 ม.2/2 ท 1.1 ม.2/4 ท 1.1 ม.2/5 ท 1.1 ม.2/6 ท 1.1 ม.2/7 และ ท 1.1 ม.2/8 รวมเวลาจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 12 คาบ ผู้วิจัยจะดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้เวลาจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในหน่วยการเรียนรู้ที่ 1 โดยดำเนินการทดลองเป็นเวลา 10 คาบ

2. การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

2.1 ความหมายของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นการอ่านระดับสูงที่ต้องอาศัยทักษะและกระบวนการต่าง ๆ ประกอบการอ่าน ดังที่ นักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไว้ ประมวลได้ดังนี้

Cooper and others (1988: 81), Smith (1963: 267), เอมอร์ เนียมน้อย (2551: 6), สมบัติ จำปาเงิน และสำเนียง มณีกาญจน์ (2548: 98) กล่าวถึงความหมายของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ สรุปได้ว่า การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นการอ่านในระดับสูงที่ต้องอาศัยความคิดพิจารณาสิ่งที่อ่านอย่างรอบคอบ มีเหตุผล เพื่อให้เข้าใจความหมายของตัวอักษรสามารถแยกแยะข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น รวมทั้งประเมินได้ว่าข้อมูลนั้นมีความน่าเชื่อถือหรือไม่

2.2 ความสำคัญของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

การอ่านเป็นทักษะสำคัญซึ่งในปัจจุบันโลกเกิดการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา การอ่านจึงเป็นทักษะสำคัญที่ช่วยให้เราสามารถคิด ตัดสินใจ และประเมินค่าสิ่งที่อ่านได้ถูกต้องโดยผ่านกระบวนการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

นักวิชาการและนักการศึกษาหลายท่าน (อัญชลี จันทรเสม และคณะ, 2559: 115, เอมอร์ เนียมน้อย, 2551: 13, ประพนธ์ เรืองณรงค์, 2545: 8, และดนยา วงศ์ธนะชัย, 2542: 179) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ สรุปได้ว่า การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นทักษะหนึ่งที่สำคัญและจำเป็นในการพัฒนานักเรียน การอ่านอย่างมีวิจารณญาณมีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตประจำวัน เพราะมีส่วนช่วยในการประเมินสิ่งที่อ่านในแง่มุมต่าง ๆ ทั้งความถูกต้องและความน่าเชื่อถือของข้อมูล ช่วยวินิจฉัยข้อถูกผิดต่าง ๆ ของข้อมูลโดยอาศัยเหตุผลประกอบการตัดสินใจ และช่วยเพิ่มพูนความรู้ สติปัญญา ให้ทันต่อความเปลี่ยนแปลงของข้อมูลต่าง ๆ อันจะนำไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวันได้

การอ่านอย่างมีวิจารณญาณจึงมีความสำคัญเนื่องจากช่วยพัฒนาความคิดผู้อ่านหรือนักเรียนได้ฝึกวิเคราะห์ ใช้เหตุผลในการพิจารณาข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น ประเมินคุณค่าของข้อมูลต่าง ๆ และนำผลจากการอ่านไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน

2.3 ขั้นตอนการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

ก่อนลงมืออ่านผู้อ่านควรมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับขั้นตอนการอ่าน มีนักวิชาการและนักการศึกษาหลายท่านกล่าวถึงขั้นตอนในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ที่สามารถนำไปปรับใช้เป็นแนวทางในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ประมวลได้ดังนี้

Wallace (1992: 35) ได้เสนอขั้นตอนในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไว้ 3 ขั้นตอน โดยให้ผู้อ่านตั้งคำถามเกี่ยวกับสิ่งที่อ่าน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นก่อนอ่าน (Pre-reading) ก่อนลงมืออ่านผู้อ่านควรตั้งคำถามเกี่ยวกับสิ่งที่อ่าน เช่น ตั้งคำถามว่าเรื่องนี้มีเนื้อหาเกี่ยวกับอะไร เหตุใดจึงมีการเลือกเรื่องนี้มาเขียน

ขั้นที่ 2 ขั้นขณะอ่าน (While Reading) คำถามที่ผู้อ่านควรถามคือ ข้อเขียนนี้มีวิธีการนำเสนอเช่นไรเพื่อให้เข้าใจเรื่องที่อ่านได้ดี ทั้งนี้การค้นหาคำตอบจากคำถามที่ตั้งไว้ผู้อ่านต้องทำความเข้าใจสิ่งที่อ่าน โดยในขณะที่อ่านผู้อ่านต้องคาดเดาว่าข้อเขียนที่จะตามมาคืออะไร ตั้งคำถามเกี่ยวกับสิ่งที่อ่าน และอ่านอย่างวิเคราะห์วิจารณ์

ขั้นที่ 3 ขั้นหลังการอ่าน (Post-reading) เมื่ออ่านจบแล้วผู้อ่านควรตั้งคำถามเกี่ยวกับสิ่งที่อ่าน เช่น ข้อเขียนนี้มุ่งเขียนให้ผู้อ่านกลุ่มใด เรื่องที่อ่านผู้เขียนสามารถใช้กลวิธีอื่นในการเขียนได้หรือไม่

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2545: 83-84) เสนอขั้นตอนการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ สอดคล้องกับระดับพฤติกรรมการเรียนรู้ของ Bloom 6 ขั้น ดังนี้

ขั้นที่ 1 จำ เป็นขั้นแรกของการอ่านที่สมองต้องจดจำภาพรวมของเรื่องให้ได้ ทั้งจำความหมายของคำยาก คำจำกัดความ ชื่อตัวละคร เหตุการณ์สำคัญ

ขั้นที่ 2 เข้าใจ เป็นขั้นที่นักเรียนสามารถเล่าเรื่องได้ด้วยคำพูดของตนเอง เข้าใจถ้อยคำ ประโยค ความคิด และข้อความที่ให้คิดสอใจ สามารถสรุปเรื่องเป็นแนวคิดโดยใช้คำพูดของตน

ขั้นที่ 3 นำไปใช้ เป็นขั้นตอนที่นักเรียนฝึกนำถ้อยคำ ประโยค และเหตุการณ์จากการอ่าน ไปใช้แก้ปัญหาในสถานการณ์ที่อาจเกิดขึ้นใหม่ หรือนำไปใช้แก้ปัญหาในวิชาอื่น ๆ

ขั้นที่ 4 วิเคราะห์ เป็นขั้นที่ให้นักเรียนแยกส่วนประกอบย่อยของแนวคิดที่ได้จากการอ่านและสามารถบอกได้ว่าส่วนประกอบใดมีความสัมพันธ์กัน หรือไม่เกี่ยวข้องกัน

ขั้นที่ 5 สังเคราะห์ เป็นขั้นที่ให้นักเรียนรู้จักสรุปแนวคิดของเรื่อง ค้นหาลักษณะโครงเรื่องที่คล้ายกับเรื่องที่เคยศึกษา พิจารณาสุภาษิตหรือคำพังเพยที่มีความหมายเปรียบเทียบแล้วใกล้เคียง อีกทั้งสามารถสรุปแนวคิดที่เหมือนและต่างกันได้

ขั้นที่ 6 ประเมินค่า เป็นขั้นสูงสุดที่ให้นักเรียนตัดสินใจเรื่องที่ทำว่าอะไรดี ค้นหาคุณค่าที่ปรากฏในเรื่อง เช่น ความรัก ความกตัญญู ความซื่อสัตย์ ความเป็นเหตุเป็นผล เพื่อให้นักเรียนรู้จักสังเกตการใช้ถ้อยคำที่ทำให้เกิดภาพพจน์ รวมถึงความประทับใจอื่น ๆ ที่ได้รับจากการอ่าน

สุพิน บุญชูวงศ์ (2544: 19) เสนอขั้นตอนการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ ไว้ดังนี้

ขั้นที่ 1 ให้อ่านเพื่อความเข้าใจ โดยให้พิจารณาคำศัพท์ต่าง ๆ รู้หน้าที่ของคำในประโยค รู้ความสัมพันธ์ของส่วนต่าง ๆ ในประโยค และตีความได้ถูกต้อง

ขั้นที่ 2 ให้อ่านเพื่อวิเคราะห์สาระในเรื่องที่อ่านอย่างละเอียด สังเคราะห์ข้อมูลที่ปรากฏแล้วเรียบเรียงเป็นความรู้หรือความคิดของตนเอง

ขั้นที่ 3 ให้ประเมินคุณค่าของเรื่องที่อ่าน

ดุนยา วงศ์ระชัย (2542: 180) เสนอขั้นตอนการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ไว้ดังนี้

ขั้นที่ 1 ให้พิจารณาความถูกต้องของการใช้ภาษา เช่น ความหมาย การวางคำวรรคตอน เนื่องจากความผิดพลาดดังกล่าวส่งผลต่อการสื่อความหมาย

ขั้นที่ 2 ให้พิจารณาความต่อเนื่องของประโยคว่ามีเหตุผลรับกันดีหรือไม่ โดยอาศัยความรู้ด้านตรรกวิทยาเข้าช่วย ความในประโยคจะต้องไม่ขัดแย้งกัน หรือเรียงลำดับไม่สับสน

ขั้นที่ 3 ให้พิจารณาความต่อเนื่องของเรื่องระหว่างเรื่องที่เป็นแกนหลัก แกนรอง และส่วนประกอบอื่น ๆ ว่าสอดคล้องกันหรือไม่

ขั้นที่ 4 ให้แยกข้อเท็จจริงกับข้อคิดเห็น และความรู้สึกของผู้แต่งเพื่อช่วยในการพิจารณาข้อเขียนนั้นใกล้เคียงความเป็นจริงมากที่สุด

ขั้นที่ 5 ให้พิจารณาความสัมพันธ์ของหลักการและตัวอย่าง โดยทั่วไปแล้วข้อความที่เป็นเหตุการณ์หรือเรื่องที่ค้นพบใหม่ถ้าผู้เขียนอ้างอิงหรือยกตัวอย่างให้เห็นจะเป็นการเพิ่มน้ำหนักของความเชื่อถือได้มากขึ้น

ขั้นที่ 6 ประเด็นข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น และความรู้สึก ให้วิเคราะห์ความเป็นไปได้ ในความคิดของผู้เขียนกับความคิดเห็นส่วนตัว ผลลัพธ์แห่งการประเมินนั้นก่อนเป็นความคิดสร้างสรรค์ให้เราหรือไม่

เมื่อพิจารณาขั้นตอนการอ่านอย่างมีวิจารณญาณที่นักวิชาการและนักการศึกษาเสนอข้างต้น สรุปขั้นตอนการอ่านอย่างมีวิจารณญาณได้คือ ขั้นที่ 1 ให้ทำความเข้าใจเรื่องที่จะอ่านโดยให้นักเรียนพิจารณาความถูกต้องของการใช้คำ การใช้ภาษา รวมถึงพิจารณาใจความสำคัญหรือแนวคิดหลักของเรื่องที่อ่าน ขั้นที่ 2 วิเคราะห์ส่วนต่าง ๆ ที่ปรากฏในบทอ่าน รวมถึงพิจารณาข้อมูลแต่ละส่วนว่าส่วนใดเป็นข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น ข้อสนับสนุน หรือข้อโต้แย้ง ขั้นที่ 3 ให้ประเมินและตัดสินคุณค่าที่ได้รับจากการอ่าน ขั้นตอนทั้งหมดนี้สามารถกระทำได้โดยการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น พูดคุยหรือแลกเปลี่ยนกับบุคคลอื่น ผู้วิจัยจึงนำการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการรู้สักร่วมกับคำถามพัฒนาการคิดขั้นสูงมาใช้เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนให้สูงขึ้นต่อไป

2.4 การวัดและประเมินความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

การวัดและประเมินความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณมีความสำคัญและจำเป็นในกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ วิธีการวัดและประเมินการอ่านช่วยสะท้อนความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนได้ จึงมีนักวิชาการ (เอมอร์ เนียมน้อย, 2551: 1, สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์, 2544: 95-96) กล่าวถึงการวัดและประเมินความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ประมวลได้ว่า การวัดว่าผู้อ่านมีทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณมากน้อยเพียงใดนั้น ผู้อ่านต้องแสดงพฤติกรรมการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ เช่น สามารถจำแนก

ประเภทของงานเขียน สามารถแยกแยะส่วนที่เป็นข้อเท็จจริง หรือข้อคิดเห็น สามารถตัดสินสิ่งที่ถูก และสิ่งที่ผิด หรือสามารถประเมินคุณค่าของเรื่องที่ได้ การวัดความสามารถในการอ่านอย่างมี วิจารณ์ญาณจึงควรกำหนดขั้นตอนการวัด กำหนดคุณลักษณะที่ต้องการวัด กำหนดเครื่องมือที่ใช้วัด กำหนดเกณฑ์ของคะแนนที่ได้จากการวัดตามลำดับ

พฤติกรรมการวัดและประเมินความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณข้างต้น ผู้วิจัย จึงนำมาเป็นแนวทางเพื่อกำหนดการวัดและประเมินความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ ของนักเรียนโดยกำหนดเครื่องมือที่ใช้วัด คือ แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านอย่างมี วิจารณ์ญาณ แบบทดสอบประกอบด้วย ข้อสอบปรนัย จำนวน 30 ข้อ ข้อสอบอัตนัย จำนวน 2 ข้อ กำหนดคะแนนข้อสอบปรนัย ข้อละ 1 คะแนน ข้อสอบปรนัย ข้อละ 5 คะแนน

3. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิคคารูซัล

3.1 ความเป็นมาของเทคนิคคารูซัล

เทคนิคคารูซัล (Carousel Technique) มีการกล่าวถึงครั้งแรกในมหาวิทยาลัย แมนฮัตตัน เมืองบรูคลิน นครนิวยอร์ก เมื่อวันที่ 22 เมษายน ปี 1997 โดยนักวิชาการคือ Sylvor (อ้างถึงใน Latifah, 2012: 7-8) ที่เสนอว่า เทคนิคคารูซัลมีความเกี่ยวข้องกับทุกคนในการระดม ความคิดเกี่ยวกับคำถามที่ถูกกำหนดในการอภิปรายต่าง ๆ การระดมความคิดเป็นกลยุทธ์ เพื่อการตรวจสอบสิ่งที่ได้เรียนรู้จากคำถาม

3.2 ความหมายของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิคคารูซัล

เทคนิคคารูซัล (Carousel Technique) เป็นเทคนิคการสอนที่ครูส่งเสริมให้นักเรียนใช้ความรู้ เพื่อตอบคำถาม หรือแสดงความคิดเห็นในประเด็นคำถามที่ครูกำหนดไว้ที่ฐานต่าง ๆ โดยแบ่งนักเรียน ออกเป็นกลุ่ม ๆ หมุนเวียนไปตอบคำถามที่จัดไว้จนครบแล้วนำเสนอประเด็นคำตอบที่ฐานสุดท้าย เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันทั้งชั้น

Freed (2013: 1-3) กล่าวว่า เทคนิคคารูซัลเป็นเทคนิคการอภิปรายกลุ่มที่ขับเคลื่อน ด้วยนักเรียน โดยกำหนดให้กลุ่มนักเรียนอภิปรายเนื้อหาที่ได้รับมอบหมายและเตรียมนำเสนอ ต่อเพื่อนร่วมชั้น จากนั้นนักเรียนแบ่งปันและอภิปรายสิ่งที่ค้นพบในข้อคำถาม หรือตัวอย่างที่นักเรียน ได้รับมอบหมาย

Graffam (n.d.) กล่าวว่า เทคนิคคารูซัลเป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสในการสื่อสาร และการโต้ตอบสำหรับนักเรียน นักเรียนจะได้หมุนไปทำกิจกรรมรอบ ๆ ห้องเป็นวงกลม เมื่อเสร็จสิ้น การทำกิจกรรมนักเรียนจะได้แสดงความคิดเห็นด้วยวาจาหรือลายลักษณ์อักษร โดยมีครูเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการทำกิจกรรม

สรุปได้ว่า เทคนิคการรู้ซึลเป็นเทคนิคการสอนที่ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการอภิปราย และแสดงความคิดเห็นตามคำถามที่ได้รับ เมื่อนักเรียนหมุนไปตอบคำถามจนครบทุกข้อจะมีการอภิปรายร่วมกันอีกครั้งในระดับชั้นเรียน

3.3 ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการรู้ซึล

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการรู้ซึลมีขั้นตอนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ดังนี้ นักวิชาการหลายท่านกล่าว ไว้ดังนี้

Freed (2013: 1-3) กล่าวถึงขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการรู้ซึล โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ขั้นที่ 1 กำหนดคำถามและแจกอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้อง

ครูกำหนดประเด็นหรือคำถาม และแจกอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องในการทำกิจกรรมให้นักเรียน

ขั้นที่ 2 มอบหมายให้นักเรียนมีการจัดกลุ่มล่วงหน้า

ครูมอบหมายให้นักเรียนมีการจัดกลุ่มล่วงหน้าและทราบข้อมูลที่ใช้อภิปรายในชั้นเรียน นักเรียนร่วมกันอภิปราย หาคำตอบของคำถามที่กำหนดไว้ในขั้นที่ 1

ขั้นที่ 3 นักเรียนเข้าประจำกลุ่มตามที่ได้จัดไว้

ในชั้นเรียนครูแบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็นกลุ่ม ๆ ตามที่มอบหมายไว้ ในขั้นนี้ให้นักเรียนแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างกันและแจ้งนักเรียนว่าเตรียมสรุปข้อมูลที่ได้จากการอภิปราย

ขั้นที่ 4 เปลี่ยนคำถามเพื่อแสดงความคิดเห็น

นักเรียนเปลี่ยนไปตอบคำถามที่กระตาดายแผ่นอื่น

ขั้นที่ 5 แลกเปลี่ยนสิ่งที่ได้จากการเรียนรู้

นักเรียนร่วมแลกเปลี่ยนสิ่งที่ได้จากการเรียนรู้ในกลุ่มก่อนหน้าร่วมกัน

McKnight (2010: 10) กล่าวถึงขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการรู้ซึล โดยมีรายละเอียดดังนี้

ขั้นที่ 1 จัดกลุ่มนักเรียน

ครูแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละประมาณ 3-4 คน

ขั้นที่ 2 กำหนดคำถาม

ครูกำหนดคำถามและเขียนบนกระตาดายแผ่นใหญ่ นักเรียนมีหน้าที่บันทึกความคิดเห็นโดยแต่ละกลุ่มใช้ปากกาที่มีสีแตกต่างกัน

ขั้นที่ 3 กำหนดเวลาในการแสดงความคิดเห็น

นักเรียนและครูร่วมกำหนดระยะเวลาที่ใช้ในการแสดงความคิดเห็นแต่ละคำถาม

ขั้นที่ 4 แสดงความคิดเห็นในกระดาษแต่ละแผ่น

นักเรียนเริ่มแสดงความคิดเห็นในกระดาษแต่ละแผ่นและเวียนไปจนครบทุกแผ่น กิจกรรมจะเสร็จสิ้นเมื่อนักเรียนวนกลับมาถึงแผ่นแรก

ขั้นที่ 5 เปรียบเทียบข้อมูลที่มีการแสดงความคิดเห็นไว้ก่อนหน้า

ขณะนักเรียนแสดงความคิดเห็น นักเรียนเปรียบเทียบข้อมูลที่มีการแสดงความคิดเห็นไว้ และนำเสนอความคิดเห็นของตนเอง

ขั้นที่ 6 สรุป อภิปรายสิ่งที่ได้เรียนรู้ร่วมกัน

นักเรียนสรุป และอภิปรายสิ่งที่ได้เรียนรู้ร่วมกัน

Active Learning and Teaching Methods for Key Stage 3 (2000: 12) กล่าวถึง ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิคคารุซัล โดยมีรายละเอียดดังนี้

ขั้นที่ 1 แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มย่อย

ครูแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มย่อย

ขั้นที่ 2 แจกกระดาษที่กำหนดคำถามไว้

นักเรียนแต่ละกลุ่มได้รับกระดาษที่มีการกำหนดคำถามไว้ ซึ่งแต่ละแผ่นจะมีคำถามที่แตกต่างกัน

ขั้นที่ 3 แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับคำถามที่ได้รับ

นักเรียนในแต่ละกลุ่มแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันเกี่ยวกับคำถามที่ตนเองได้รับภายใน ระยะเวลาที่กำหนด

ขั้นที่ 4 แจกปากกาให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม

ครูจัดปากกาให้นักเรียนแต่ละกลุ่มโดยกำหนดสีที่แตกต่างกัน

ขั้นที่ 5 เปลี่ยนไปกระดาษแผ่นอื่นเมื่อครบกำหนดเวลา

เมื่อครบกำหนดเวลาให้นักเรียนเปลี่ยนไปที่กระดาษแผ่นอื่น

ขั้นที่ 6 พิจารณาความคิดเห็นของกลุ่มก่อนหน้า

นักเรียนอ่านความคิดเห็นของกลุ่มก่อนหน้าและพิจารณาว่าเห็นด้วยหรือไม่ ถ้าเห็นด้วยให้ทำเครื่องหมายถูกแต่ถ้าไม่เห็นด้วยให้เสนอความคิดเห็นใหม่

ขั้นที่ 7 นำเสนอความคิดเห็นของตนเอง

นักเรียนเขียนความคิดเห็นของตนเองในกระดาษ หากความคิดเห็นเหมือนกลุ่มก่อนหน้าให้แสดงเหตุผลสนับสนุนเพิ่มเติม

ขั้นที่ 8 ทำกิจกรรมจนครบทุกคำถาม

ทำกิจกรรมลักษณะนี้ไปจนครบทุกแผ่นกระดาษภายในระยะเวลาที่กำหนด จนนักเรียนวนกลับมาในกระดาษแผ่นแรก

ขั้นที่ 9 แลกเปลี่ยนข้อมูลอันเป็นประโยชน์ร่วมกัน

นักเรียนแลกเปลี่ยนข้อมูลอันเป็นประโยชน์ร่วมกัน

ขั้นที่ 10 ประเมินผลการจัดกิจกรรม

ครูประเมินผลการจัดกิจกรรมด้วยเทคนิคการรู้ซึ้งโดยใช้คำถาม เช่น นักเรียนได้เรียนรู้
อะไรในวันนี้

Graffam (n.d.) กล่าวถึงขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการรู้ซึ้ง
ไว้ 10 ขั้น โดยมีรายละเอียดดังนี้

ขั้นที่ 1 แบ่งกลุ่มนักเรียนและกำหนดคำถาม

ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนโดยคำนึงถึงจำนวนนักเรียน และกำหนดคำถามสำหรับแสดง
ความคิดเห็นอย่างน้อย 4-5 คำถามและเขียนลงในกระดาษ

ขั้นที่ 2 กำหนดชื่อกลุ่ม เวลา และอุปกรณ์

นักเรียนทำกิจกรรมร่วมกันและกำหนดชื่อกลุ่ม เวลาเขียนแสดงความคิดเห็น
แต่ละกลุ่มควรใช้ปากกาที่มีสีแตกต่างกัน

ขั้นที่ 3 แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับคำถามที่ได้รับ

นักเรียนแต่ละกลุ่มเข้าประจำที่กระดาษแผ่นแรกและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ
คำถามที่ได้รับ

ขั้นที่ 4 สนทนาภายในกลุ่มและเขียนความคิดเห็น

หลังจากสนทนากันภายในกลุ่มนักเรียนแต่ละคนเขียนแสดงความคิดเห็นลงไป

ขั้นที่ 5 เปลี่ยนไปกระดาษแผ่นอื่นโดยวนตามเข็มนาฬิกา

หลังจากเสร็จสิ้นการแสดงความคิดเห็นในกลุ่มแรกนักเรียนเปลี่ยนไปที่กระดาษ
แผ่นอื่นโดยเวียนตามเข็มนาฬิกา อาจมีเสียงสัญญาณในการเปลี่ยนกลุ่ม

ขั้นที่ 6 ใช้เวลา 7-10 นาทีเพื่อแสดงความคิดเห็น

ใช้เวลาประมาณ 7-10 นาทีในการแสดงความคิดเห็นในแต่ละคำถาม

ขั้นที่ 7 ระดมความคิดโดยเทียบกับกลุ่มก่อนหน้า

ระดมความคิดเกี่ยวกับคำถามนั้น ๆ โดยอ่านแนวคิดของกลุ่มก่อนหน้า ถ้าเห็นด้วย
ให้ใส่เครื่องหมายถูก และเพิ่มเติมสิ่งที่คิดเห็นแตกต่าง

ขั้นที่ 8 ชมข้อมูลทั้งหมดอีกครั้ง

เมื่อนักเรียนแสดงความคิดเห็นครบทุกคำถามให้นักเรียนเดินชมข้อมูลที่มี
การนำเสนอไว้อีกครั้งเพื่อสังเคราะห์สิ่งที่ได้เรียนรู้

ขั้นที่ 9 สรุปสิ่งที่ได้จากการเรียนรู้ร่วมกัน

ครูดำเนินการให้นักเรียนสรุปสิ่งที่ได้จากการเรียนรู้ อภิปราย บอกคุณค่า หรือความรู้สึกที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในข้อคำถามที่ได้ศึกษา

ขั้นที่ 10 สรุปสิ่งที่ได้จากการเรียนรู้เป็นรายบุคคล

นักเรียนสรุปสิ่งที่ได้จากการเรียนรู้ในเทคนิคการรู้ซึ่ลเป็นรายบุคคล
วีชรี เกษพิชัยณรงค์ และคณะ (2557) เสนอขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการรู้ซึ่ล ดังนี้

ขั้นที่ 1 กำหนดประเด็นคำถาม

ครูกำหนดหรือเลือกเนื้อหา และระบุ 4-5 คำถามที่สัมพันธ์กัน

ขั้นที่ 2 แบ่งกลุ่มนักเรียนให้ได้จำนวนกลุ่มเท่ากับคำถาม

ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนให้ได้จำนวนกลุ่มเท่ากับจำนวนคำถาม

ขั้นที่ 3 เขียนคำถามบนกระดาษและติดรอบ ๆ ห้อง

ครูเขียนคำถามลงบนกระดาษและติดไว้รอบ ๆ ห้อง

ขั้นที่ 4 เข้าประจำหน้ากระดาษที่ระบุ

นักเรียนแต่ละกลุ่มประจำหน้าหัวข้อย่อย

ขั้นที่ 5 ระดมความคิด

นักเรียนระดมความคิดและเขียนลงในกระดาษ

ขั้นที่ 6 เปลี่ยนไปกระดาษแผ่นอื่นและระดมความคิดในคำถามข้ออื่น ๆ

เมื่อครบ 2-3 นาที ให้เปลี่ยนไปยังกระดาษแผ่นอื่นและระดมความคิดเกี่ยวกับคำถามนั้น ๆ โดยอ่านแนวคิดของกลุ่มก่อนหน้าถ้าเห็นด้วยให้ใส่เครื่องหมายถูก และเพิ่มเติมสิ่งที่คิดเห็นแตกต่าง

ขั้นที่ 7 สรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้ร่วมกัน

นักเรียนสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้ร่วมกัน

นอกจากขั้นตอนยังเสนอการเตรียมตัวของครูไว้ดังนี้

1. เลือกประเด็น หรือคำถามให้เท่ากับจำนวนกลุ่มนักเรียน
2. เตรียมบริเวณที่จะกำหนดเป็นฐานให้สามารถติดกระดาษโปสเตอร์ และมีที่ว่างให้นักเรียนร่วมกันคิดเขียนคำตอบด้วยกันเป็นกลุ่มด้วยปากกาเมจิกสีต่าง ๆ ได้สะดวก

3. เตรียมสัญญาณแจ้งเวลาเพื่อเปลี่ยนฐาน

เมื่อพิจารณาขั้นตอนของเทคนิคการรู้ซึ่ลที่นักวิชาการและนักการศึกษาเสนอข้างต้น ผู้วิจัย จึงสรุป สังเคราะห์ และเสนอขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการรู้ซึ่ลได้ ดังนี้

ตารางที่ 4 ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการรู้ซึ่ของนักวิชาการและนักการศึกษา

Freed (2013)	McKnight (2010)	Active Learning and Teaching Methods for key Stage 3 (2000)	Graffam (n.d.)	วัชรวิเศษพิชัยณรงค์ และคณะ (2557)	ผู้วิจัย
2. มอบหมายให้นักเรียนมีการจัดกลุ่มล่วงหน้า	1. จัดกลุ่มนักเรียน	1. แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มย่อย	1. แบ่งกลุ่มนักเรียนและกำหนดคำถาม	2. แบ่งกลุ่มนักเรียนให้ได้จำนวนกลุ่มเท่ากับคำถาม	1. จัดกลุ่มนักเรียนเพื่อศึกษาข้อมูล
1. กำหนดคำถามและแจกอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้อง	2. กำหนดคำถาม 3. กำหนดเวลาในการแสดงความคิดเห็น	2. แจกกระดาษที่กำหนดคำถามไว้ 4. แจกปากกาให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม	2. กำหนดชื่อกลุ่มเวลา และอุปกรณ์	1. กำหนดประเด็นคำถาม 3. เขียนคำถามบนกระดาษและติดรอบ ๆ ท้อง	2. กำหนดคำถามในกระดาษและแจกอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้อง
3. นักเรียนเข้าประจำกลุ่มตามที่ได้จัดไว้	4. แสดงความคิดเห็นในกระดาษแต่ละแผ่น	3. แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับคำถามที่ได้รับ	3. แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับคำถามที่ได้รับ 4. สนทนภายในกลุ่มและเขียนความคิดเห็น	4. เข้าประจำหน้ากระดาษที่ระบุ 5. ระดมความคิด	3. เขียนคำตอบจากคำถามที่กำหนด
4. เปลี่ยนคำถามเพื่อแสดงความคิดเห็น	5. เปรียบเทียบข้อมูลที่มีการแสดงความคิดเห็นไว้ก่อนหน้า	5. เปลี่ยนไปกระดาษแผ่นอื่นเมื่อครบกำหนดเวลา 6. พิจารณาความคิดเห็นของกลุ่มก่อนหน้า 7. นำเสนอความคิดเห็นของตนเอง 8. ทำกิจกรรมจนครบทุกคำถาม	5. เปลี่ยนไปกระดาษแผ่นอื่นโดยตามเข็มนาฬิกา 6. ใช้เวลา 7-10 นาทีเพื่อแสดงความคิดเห็น 7. ระดมความคิดโดยเทียบกับกลุ่มก่อนหน้า 8. ชมข้อมูลทั้งหมดอีกครั้ง	6. เปลี่ยนไปกระดาษแผ่นอื่นและระดมความคิด ในคำถามข้อนั้น ๆ	4. หมุนไปตอบคำถามจนครบทุกข้อ
5. แลกเปลี่ยนสิ่งที่ได้จากการเรียนรู้	6. สรุป อภิปรายสิ่งที่ได้เรียนรู้ร่วมกัน	9. แลกเปลี่ยนข้อมูลอันเป็นประโยชน์ร่วมกัน 10. ประเมินผลการจัดกิจกรรม	9. สรุปสิ่งที่ได้จากการเรียนรู้ร่วมกัน 10. สรุปสิ่งที่ได้จากการเรียนรู้เป็นรายบุคคล	7. สรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้ร่วมกัน	5. อภิปราย สรุปบทเรียน และประเมินผลการเรียนรู้

จากตารางที่ 4 แสดงขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการรู้ซึ่ ผู้วิจัยจึงสรุป สังเคราะห์ และเสนอขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการรู้ซึ่ได้ 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 จัดกลุ่มนักเรียนเพื่อศึกษาข้อมูล

ครูมอบหมายให้นักเรียนมีการจัดกลุ่มเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มละ 5-6 คน ร่วมกันศึกษาข้อมูลที่ได้รับและอภิปราย

ขั้นที่ 2 กำหนดคำถามในกระดาษและแจกอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้อง

ครูกำหนดคำถาม (คำถามพัฒนาการคิดขั้นสูง) ให้เท่ากับจำนวนกลุ่มย่อย โดยระบุคำถามลงในกระดาษแผ่นใหญ่แผ่นละ 1 คำถามติดไว้รอบ ๆ ห้อง แจกปากกาให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม โดยกำหนดสีที่แตกต่างกัน รวมถึงกำหนดเวลาในการทำกิจกรรม

ขั้นที่ 3 เขียนคำตอบจากคำถามที่กำหนด

นักเรียนแต่ละกลุ่มเข้าประจำที่กระดาษแผ่นแรกและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับหัวข้อที่ได้รับ

ขั้นที่ 4 หมุนไปตอบคำถามจนครบทุกข้อ

เมื่อครบกำหนดเวลา 5-7 นาที นักเรียนหมุนไปที่กระดาษแผ่นอื่นโดยวนตามเข็มนาฬิกา นักเรียนอ่านความคิดเห็นของกลุ่มก่อนหน้าและพิจารณาว่าเห็นด้วยหรือไม่ ถ้าเห็นด้วยให้ทำเครื่องหมายถูกพร้อมให้เหตุผลสนับสนุนเพิ่มเติม แต่ถ้าไม่เห็นด้วยให้เสนอความคิดเห็นใหม่

ขั้นที่ 5 อภิปราย สรุปบทเรียน และประเมินผลการเรียนรู้

ครูดำเนินการให้นักเรียนอภิปรายสิ่งที่ได้จากการเรียนรู้ สรุป บอกคุณค่า หรือความรู้สึกที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในหัวข้อที่ได้ศึกษาร่วมกันทั้งชั้นเรียน และประเมินผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สังเคราะห์ได้ทั้ง 5 ขั้นตอนข้างต้น ผู้วิจัยนำมาใช้ในการดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

4. การใช้คำถามเพื่อพัฒนาการคิดขั้นสูง

การใช้คำถามเป็นเทคนิคสำคัญในการแสวงหาความรู้ที่มีประสิทธิภาพ เป็นกลวิธีก่อให้เกิดการเรียนรู้ที่พัฒนาทักษะการคิด คำถามเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ช่วยส่งเสริมความอยากรู้ และเกิดความท้าทายในการเรียนรู้ ซึ่งมีรายละเอียดเกี่ยวกับการใช้คำถามเพื่อพัฒนาการคิดขั้นสูง ดังนี้

4.1 แนวคิดเกี่ยวกับการใช้คำถามพัฒนาการคิด

แนวคิดเกี่ยวกับการใช้คำถามตามระดับการเรียนรู้ของนักเรียนตามแนวความคิดของ Benjamin S. Bloom (1956: 10) แบ่งระดับการเรียนรู้ของนักเรียนเป็น 6 ระดับ ดังนี้

1. ระดับความรู้ (Knowledge) หมายถึงการเรียนรู้ที่เน้นการจำและการระลึกได้ถึงความคิด วัตถุ และปรากฏการณ์ต่าง ๆ ซึ่งเป็นความจำที่เริ่มจากสิ่งง่าย ๆ ที่เป็นอิสระแก่กัน ไปจนถึงความจำที่ยุ่งยาก ซับซ้อน

2. ระดับความเข้าใจหรือความคิดรวบยอด (Comprehension) เป็นความสามารถทางสติปัญญาในการขยายความรู้ ความจำให้กว้างออกไปจากเดิมอย่างสมเหตุสมผลและความสามารถในการแปลความหมาย การสรุปหรือการขยายความสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

3. ระดับการนำไปใช้ (Application) เป็นความสามารถในการนำความรู้ ความเข้าใจหรือความคิดรวบยอดในเรื่องใดที่มีอยู่ไปแก้ปัญหา โดยใช้ความรู้ความคิดรวบยอดมาผสมผสานกับความสามารถในการแปลความหมาย การสรุป หรือการขยายความสิ่งนั้น

4. ระดับการวิเคราะห์ (Analysis) เป็นความสามารถและทักษะที่สูงกว่าความเข้าใจและการนำไปใช้ โดยมีลักษณะเป็นการแยกสิ่งที่ต้องการพิจารณาออกเป็นส่วนย่อย ที่มีความสัมพันธ์กัน รวมถึงพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างส่วนต่าง ๆ เพื่อพิจารณาว่าส่วนประกอบย่อยนั้นสามารถเข้ากันได้หรือไม่ เพื่อช่วยให้เข้าใจสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้อย่างแท้จริง

5. ระดับการสังเคราะห์ (Synthesis) เป็นความสามารถในการรวบรวมส่วนประกอบย่อยหรือส่วนใหญ่เข้าด้วยกันเพื่อให้เป็นเรื่องราวอันหนึ่งอันเดียวกัน การสังเคราะห์มีลักษณะเป็นกระบวนการรวบรวมเนื้อหาสาระของเรื่องต่าง ๆ เข้าไว้ด้วยกันเพื่อสร้างแบบหรือโครงสร้างอันเป็นกระบวนการที่ต้องอาศัยความคิดสร้างสรรค์ภายในขอบเขตของสิ่งที่กำหนดให้

6. ระดับการประเมิน (Evaluation) เป็นความสามารถในการตัดสินเกี่ยวกับความคิด ค่านิยม ผลงาน คำตอบ วิธีการ หรือเนื้อหาสาระเพื่อวัตถุประสงค์บางอย่าง โดยมีการกำหนดเกณฑ์เป็นฐานในการพิจารณาตัดสิน ระดับการประเมินผลถือว่าเป็นระดับสูงสุดที่ต้องอาศัยความรู้ ความเข้าใจ การนำไปปรับใช้ การวิเคราะห์ และการสังเคราะห์มาประกอบกัน เพื่อประเมินสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

ต่อมาในปี 2001 เกิดการปรับปรุงแนวคิดการแบ่งประเภทการเรียนรู้แบบดั้งเดิมโดย Anderson and Krathwohl (2001: 29) ซึ่งได้ปรับปรุงวัตถุประสงค์ให้พิจารณาเป็น 2 มิติ คือ พิจารณาลักษณะของความรู้ และพิจารณาการเรียนรู้ทางปัญญา 6 ระดับ ดังนี้

1. ระดับจดจำ (Remembering) ใช้ความจำเพื่อสร้างหรือค้นหานิยาม ข้อเท็จจริงหรือทบทวนข้อมูลที่เรียนมาก่อนหน้านี้

2. ระดับทำความเข้าใจ (Understanding) สร้างความหมายจากรูปแบบการใช้หลายประเภท อาจจะเป็นข้อความ ภาพ หรือกิจกรรม เช่น การแปลความ การสร้างตัวอย่าง การจำแนก การสรุป

3. ระดับประยุกต์ใช้ (Applying) สามารถใช้เนื้อหาที่เรียนมาเพื่อนำไปปฏิบัติผ่านสื่อ เช่น แบบจำลอง การนำเสนอ การสัมภาษณ์ และการเลียนแบบ

4. ระดับวิเคราะห์ (Analyzing) แบ่งเนื้อหาหรือแนวคิดออกเป็นส่วนย่อย ระบุความเชื่อมโยงซึ่งกันและกันของแต่ละส่วน และความเชื่อมโยงต่อโครงสร้างในภาพรวม

5. ระดับประเมิน (Evaluating) ใช้กฎเกณฑ์และมาตรฐานเพื่อพิจารณาผ่านการตรวจสอบและการวิจารณ์

6. ระดับสร้างสรรค์ (Creating) รวบรวมองค์ประกอบและสร้างให้เป็นสิ่งที่สมบูรณ์ เรียบเรียงให้เกิดรูปแบบหรือโครงสร้างใหม่ผ่านการสร้าง วางแผน และการผลิต

ภาพที่ 2 การปรับเปลี่ยนแนวคิดการใช้คำถาม (Anderson and Krathwohl, 2001)

สรุปได้ว่า มีการจำแนกคำถามตามระดับการเรียนรู้ของนักเรียนตามแนวความคิดของ Bloom (1956) ไว้ 6 ระดับประกอบด้วย ระดับความรู้ ระดับความเข้าใจ ระดับการนำไปใช้ ระดับการวิเคราะห์ ระดับการสังเคราะห์ และระดับการประเมิน ต่อมา มีการเสนอระดับการเรียนรู้ที่ปรับปรุงใหม่ตามแนวคิดของ Anderson and Krathwohl (2001) เป็นระดับจดจำ ระดับเข้าใจ ระดับประยุกต์ใช้ ระดับวิเคราะห์ ระดับประเมินผล และระดับสร้างสรรค์ Bloom (1956) ใช้คำนามในการอธิบายความรู้ประเภทต่าง ๆ ในฉบับปรับปรุง ปี 2001 ใช้คำกริยาและปรับเปลี่ยนคำว่าความรู้

(Knowledge) เป็น จดจำ (Remembering) เปลี่ยนระดับสังเคราะห์ไปเป็นระดับสูงสุดและให้ชื่อว่า ระดับสร้างสรรค์

ผู้วิจัยนำการจำแนกระดับที่มีการนำเสนอแนวคิดใหม่ โดย Anderson and Krathwohl (2001) เป็นแนวทางเพื่อกำหนดข้อคำถามในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียน

4.2 ความสำคัญของการใช้คำถาม

คำถามมีความสำคัญเนื่องจาก ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการพัฒนาทางความคิด คำถามจะให้นักเรียนมีแง่มุมความคิดที่แปลกใหม่ เกิดการอภิปรายอย่างกว้างขวางนำไปสู่ความเข้าใจและเกิดการเรียนรู้ตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ ซึ่ง McTighe (1998) ได้กล่าวว่าครูที่ใช้คำถามพัฒนาการคิดขั้นสูงจะช่วยยกระดับการเรียนรู้ของนักเรียนได้

นักวิชาการหลายท่าน (Carin and Sund, 1971: 23-24, พิมพันธ์ เตชะคุปต์, 2544: 93, รัญจวน คำวชิรพิทักษ์, 2538: 76) กล่าวถึงความสำคัญของการใช้คำถามไว้ สรุปได้ว่า คำถามมีความสำคัญในการพัฒนานักเรียน คำถามช่วยให้ครูได้สำรวจความรู้เดิม และส่งเสริมความสนใจของนักเรียน ส่งผลให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียน ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดทักษะการคิดมากขึ้น เมื่อมีการอภิปรายจะนำไปสู่ความเข้าใจ และเกิดการเรียนรู้ตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้ ทั้งนี้คำถามที่เป็นคำถามระดับสูง ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนใช้ความคิดและค้นคว้าข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ

ความสำคัญของการใช้คำถามที่ประมวลมาข้างต้น สรุปได้ว่า คำถามส่งเสริมให้นักเรียนพัฒนาความคิด หากเป็นคำถามระดับสูงช่วยพัฒนาการคิดของนักเรียนในระดับที่สูงขึ้น ผู้วิจัยจึงเลือกคำถามระดับสูงมาใช้เพื่อพัฒนานักเรียนให้เป็นผู้มีความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณต่อไป

4.3 ลักษณะของคำถามพัฒนาการคิดขั้นสูง

การแบ่งลักษณะของคำถามตามแนวคิดระดับการเรียนรู้ของ Benjamin S.Bloom (1956: 10) สามารถแบ่งลักษณะของคำถามได้ 2 ประเภท ประเภทแรก คือ คำถามพัฒนาการคิดขั้นพื้นฐาน ประกอบด้วย ระดับความรู้ ระดับความเข้าใจ และระดับการนำไปใช้ ประเภทที่สอง คือ คำถามพัฒนาการคิดขั้นสูง ประกอบด้วย ระดับการวิเคราะห์ ระดับการสังเคราะห์ และระดับการประเมิน

Gorge and Hans (1970: 395-400) ระบุลักษณะของคำถามระดับสูงเพื่อพัฒนาการคิดขั้นสูงที่ต้องการให้นักเรียนปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

1. แสดงการปฏิบัติเชิงนามธรรม มักใช้ในวิชาคณิตศาสตร์ เช่น การแทนที่ หรือ การทำให้อยู่ในรูปอย่างง่าย
2. การประเมินค่า โดยมีเหตุผลเพียงพอ

3. บอกความเหมือนหรือความแตกต่างของสิ่ง 2 สิ่ง หรือมากกว่า โดยใช้เกณฑ์ที่ผู้ตอบสร้างขึ้นเอง

4. บอกลำดับเหตุการณ์ที่เป็นผลมาจากเหตุการณ์ที่กำหนดให้

5. บอกหลักฐานหรือเหตุผลของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

กัญญา วีรยวรรณ (2556) กล่าวว่า คำถามระดับสูงมีจุดมุ่งหมายในการถามเพื่อให้นักเรียนคิดค้น ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ และกระตุ้นให้นักเรียนสามารถใช้สมองทั้งซีกซ้ายและซีกขวาในการคิดหาคำตอบ โดยอาจใช้ความรู้หรือประสบการณ์เดิมมาเป็นพื้นฐานในการคิดและตอบ โดยลักษณะของคำถามระดับสูงที่ส่งเสริมการพัฒนาการคิดขั้นสูงมีดังนี้

1. คำถามให้อธิบาย เป็นการถามโดยให้นักเรียนตีความหมาย ขยายความโดยการให้อธิบายแนวคิดของข้อมูลต่าง ๆ

2. คำถามให้เปรียบเทียบ เป็นการตั้งคำถามให้นักเรียนสามารถจำแนกความเหมือน ความแตกต่างของข้อมูล

3. คำถามให้วิเคราะห์ เป็นคำถามให้นักเรียนวิเคราะห์ แยกแยะปัญหา จัดหมวดหมู่ วิเคราะห์แนวคิด หรือบอกความสัมพันธ์และเหตุผล

4. คำถามให้ยกตัวอย่าง เป็นการถามให้นักเรียนใช้ความสามารถในการคิด นำมา ยกตัวอย่าง

5. คำถามให้สรุป เป็นการใช้คำถามเมื่อจบบทเรียนเพื่อให้ทราบว่านักเรียนได้รับความรู้หรือมีความก้าวหน้าในการเรียนมากน้อยเพียงใด และเป็นการช่วยเน้นย้ำความรู้ที่ได้เรียนไปแล้ว ทำให้สามารถจดจำเนื้อหาได้ดียิ่งขึ้น

6. คำถามเพื่อให้ประเมินและเลือกทางเลือก เป็นการใช้คำถามที่ให้นักเรียนเปรียบเทียบ หรือใช้วิจารณ์ญาณในการตัดสินใจเลือกทางเลือกที่หลากหลาย

7. คำถามให้ประยุกต์ เป็นการถามให้นักเรียนใช้พื้นฐานความรู้เดิมที่มีอยู่ มาประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ใหม่หรือในชีวิตประจำวัน

8. คำถามให้สร้างหรือคิดค้นสิ่งใหม่ ๆ เป็นลักษณะการถามให้นักเรียนคิดสร้างสรรค์ผลงานใหม่ ๆ ที่ไม่ซ้ำกับผู้อื่นหรือที่มีอยู่แล้ว

อัมพร ม้าคนอง (2553: 80-82) แบ่งลักษณะของคำถามระดับสูงที่ช่วยส่งเสริมการพัฒนาการคิดขั้นสูง ไว้ดังนี้

1. คำถามที่ให้นักเรียนแปลความหมาย และยกตัวอย่างของสิ่งที่เป็นนามธรรม

2. คำถามที่ถามให้นักเรียนใช้วิธีการหรือกลวิธีแก้ปัญหาใหม่ ๆ ที่เพิ่งเรียนรู้ หรือให้ตัดสินใจว่าสิ่งที่กำหนดให้เป็นไปตามเงื่อนไขของนิยาม หรือมีโน้ตพิเศษเฉพาะใด ๆ หรือไม่

3. คำถามที่ต้องการให้นักเรียนปรับรูปแบบความ ประโยค หรือแนวคิดโดยคงสาระหรือ โครงสร้างที่จำเป็นของคำถามเอาไว้

4. คำถามที่ต้องการให้นักเรียนแปลความสัมพันธ์ที่อยู่ในรูปประโยคสัญลักษณ์ให้อยู่ใน รูปภาษาเขียนหรือภาษาพูด

5. คำถามที่ต้องการให้นักเรียนใช้ความสามารถในการใช้สัญลักษณ์แทนการมองสิ่งของ ทางกายภาพหรือปรากฏการณ์

6. คำถามที่ต้องการให้นักเรียนเปรียบเทียบความคล้ายและความแตกต่าง

7. คำถามที่นักเรียนเข้าใจปัญหา แต่ไม่ทราบวิธีการแก้ปัญหา

8. คำถามที่ต้องการให้นักเรียนแสดงการพิสูจน์ หรือแสดงข้อความขัดแย้งทั้งที่เป็น ทางการและไม่เป็นทางการ

9. คำถามที่ถามเพื่อให้นักเรียนสร้างกลวิธีหรือข้อมูลสำหรับแก้ปัญหา

10. คำถามที่ถามให้นักเรียนได้คิดอย่างหลากหลาย ไม่จำกัดขอบเขต

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2553: 58) กำหนดลักษณะของคำถามระดับสูงที่ช่วยส่งเสริม การคิดขั้นสูง ออกเป็น 7 ประเภท ดังนี้

1. คำถามให้อธิบาย เป็นคำถามที่นักเรียนต้องนำความรู้และประสบการณ์ มาเป็น พื้นฐานเพื่อสรุปหาคำตอบ

2. คำถามให้เปรียบเทียบ เป็นคำถามที่มีจุดมุ่งหมายให้นักเรียนใช้ความคิดเปรียบเทียบ ของสองสิ่ง ว่ามีคุณสมบัติเหมือน คล้ายคลึง หรือแตกต่างกันอย่างไร

3. คำถามให้จำแนกประเภท ถามเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักจัดกลุ่ม จัดหมวดหมู่ โดยใช้เกณฑ์ของตนเอง หรือผู้อื่น

4. คำถามให้ยกตัวอย่าง เป็นคำถามที่มุ่งให้นักเรียนยกตัวอย่างสิ่งที่กำหนดให้ โดยใช้ทักษะการสังเกต

5. คำถามให้วิเคราะห์ มุ่งให้คิดหาความจริง หรือแยกแยะเรื่องราวเพื่อหาสาเหตุและผล ของสิ่งที่เกิดขึ้น หรือให้ค้นหาความจริงต่าง ๆ ที่ประกอบขึ้นมาเป็นเรื่องราวหรือเหตุการณ์

6. คำถามให้สังเคราะห์ เป็นการสรุปรวมสิ่งต่าง ๆ ตั้งแต่สองสิ่งขึ้นไปให้เกิดแนวคิดใหม่หรือ พัฒนาของเก่าให้ดีขึ้น คำถามเพื่อสังเคราะห์ มีจุดมุ่งหมายให้ใช้กระบวนการคิด สรุปความสัมพันธ์ ระหว่างข้อมูลย่อยขึ้นเป็นหลักการ

7. คำถามให้ประเมินค่า เป็นคำถามที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้พิจารณาคุณค่า ตัดสินใจอย่าง มีเหตุผล ใช้เกณฑ์ที่เป็นที่ยอมรับของสังคมมาสนับสนุนความคิดเห็นของตน

การตั้งคำถามระดับสูงจะทำให้นักเรียนพัฒนาทักษะการคิดขั้นสูง และเป็นคนมีเหตุผล นักเรียนไม่เพียงแต่จดจำความรู้แต่สามารถนำความรู้ไปใช้ในการแก้ปัญหา วิเคราะห์ และประเมินสิ่งที่ถามได้ ผู้วิจัยกำหนดลักษณะของคำถามพัฒนาการคิดขั้นสูงให้สอดคล้องกับงานวิจัย ตามแนวคิดระดับการเรียนรู้ของ Benjamin S.Bloom ที่ปรับปรุงใหม่ Bloom's Revised Taxonomy และเลือกที่สอดคล้องกับตัวชี้วัดการอ่านระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จึงกำหนดลักษณะของคำถามได้ 2 ประเภท ดังนี้

1. คำถามให้วิเคราะห์ เป็นคำถามที่มุ่งให้นักเรียนแยกเรื่องราวเป็นส่วนย่อย ว่าส่วนใดเป็นข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น ข้อสนับสนุน หรือข้อโต้แย้ง
2. คำถามให้ประเมิน เป็นคำถามที่มุ่งให้นักเรียนพิจารณาคุณค่าของเรื่องที้อ่านสามารถแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์อย่างมีเหตุผล รวมทั้งประเมินความถูกต้องของข้อมูลที่ใช้สนับสนุนจากเรื่องที้อ่าน

4.4 บทบาทครูในการใช้คำถาม

บทบาทของครูในการใช้คำถามมีความสำคัญต่อการเรียนรู้ของนักเรียน ซึ่งครูควรใช้บทบาทของตนเองให้ถูกต้องเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนได้เกิดการเรียนรู้จากคำถามที่หลากหลายและเน้นการคิดให้มากที่สุดโดยครูสามารถปฏิบัติได้ ดังนี้

นภเนตร ธรรมบวร (2544: 65-68) ให้คำแนะนำสำหรับครูในการใช้คำถาม ดังนี้

1. ในการถามคำถามนักเรียน ครูควรให้เวลานักเรียนในการคิด และแสดงความคิดของตน
2. เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ตอบคำถามหลาย ๆ คน ไม่ถามเองตอบเอง ไม่ควรถามนักเรียนที่บกพร่องทางการพูด
3. ควรให้กำลังใจ หรือชื่นชมผู้ตอบคำถาม
4. คำถามที่ถามต้องใช้ภาษาง่ายแต่เร้าความสนใจ การใช้คำถามควรใช้ภาษาพูดใช้น้ำเสียง ท่าทางประกอบ เพื่อเร้าความสนใจของนักเรียนเน้นเสียงในประเด็นสำคัญของคำถาม
5. คำถามที่ใช้ควรเป็นคำถามปลายเปิดสอดคล้องกับประสบการณ์และความรู้ของผู้เรียน

วีชรา เล่าเรียนดี (2555: 21-22) ให้คำแนะนำสำหรับครูในการใช้คำถามเพื่อวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไว้ว่า

1. การถามคำถามระดับใช้ความคิดต้องมีการเตรียมตัวล่วงหน้าในการตั้งคำถาม อาจถามนักเรียนทุก 10 นาที หรือตามความเหมาะสมของบทเรียนและเนื้อหา
2. คำถามควรแสดงความคิดหรือความคิดรวบยอดเพียงประเด็นเดียว
3. ไม่ควรถามคำถามที่ให้ตอบเพียงแคใช่หรือไม่ใช่ หรือคาดเดาคำตอบได้

4. ถามคำถามเพื่อให้หาคำตอบ ด้วยการเปรียบเทียบความเหมือน ความแตกต่าง การนำความรู้ความคิดรวบยอดไปใช้ในการแก้ปัญหา

5. พฤติกรรมที่ครูควรปฏิบัติขณะถามคำถามนักเรียน คือหลังจากถามคำถาม ควรให้เวลานักเรียนในการคิดก่อนตอบคำถาม ควรปรับคำถามใหม่หากนักเรียนยังไม่ให้คำตอบโดยการถามเรื่องเดิมแต่ปรับคำถามให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น หรืออาจให้แนวในการตอบ ไม่ควรเรียกชื่อนักเรียนที่ทำหน้าที่ตอบก่อนบอกข้อคำถาม และควรมีการเสริมแรงให้นักเรียนที่ตอบคำถาม

สรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้คำถามพัฒนาการคิดขั้นสูงครูควรปฏิบัติตน คือ ก่อนใช้คำถามควรมีการเตรียมคำถามล่วงหน้าโดยคำถามเป็นคำถามปลายเปิดสอดคล้องกับเนื้อหา สอดคล้องกับประสบการณ์และความรู้ของผู้เรียน ขณะใช้คำถามควรให้เวลานักเรียนในการคิดและแสดงออกซึ่งความคิดของตน เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ตอบคำถามหลาย ๆ คน ไม่ถามเองตอบเอง ไม่ควรถามนักเรียนที่บกพร่องทางการพูด และควรให้กำลังใจ หรือชื่นชมผู้ตอบคำถาม

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิคครูซัล และการใช้คำถามพัฒนาการคิดขั้นสูง ดังนี้

5.1 งานวิจัยในประเทศ

5.1.1 งานวิจัยเกี่ยวกับการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

ศิรินารถ พรหมลา (2563) ศึกษาการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทพศิรินทร์ร่มเกล้า ที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค KWL Plus กับการสอนแบบปกติ กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทพศิรินทร์ร่มเกล้า แขวงคลองสามประเวศ เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 2 ห้องเรียน ได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยใช้โรงเรียนเป็นหน่วยสุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค KWL Plus แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณที่ได้รับการสอนแบบปกติ และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ผลการศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค KWL Plus สูงกว่าการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สิริพร รัตนมุง (2560) ศึกษาการพัฒนาความสามารถการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยวิธีสอนแบบ SQ4R กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/8 โรงเรียนราชินีบูรณะ จังหวัดนครปฐม จำนวน 46 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ แบบทดสอบ วัดความสามารถการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยวิธีสอนแบบ SQ4R ผลการวิจัย พบว่า ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยวิธีสอนแบบ SQ4R หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยวิธีสอนแบบ SQ4R โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

อุษาวดี ชุกกลิ่นหอม (2560) ศึกษาการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมี วิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยวิธีสอนแบบ SQ5R กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/4 กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนพระปฐมวิทยาลัย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม จำนวน 34 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยวิธีสอนแบบ SQ5R แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และแบบสอบถามความคิดเห็น ของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยวิธีสอนแบบ SQ5R ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถด้าน การอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดการเรียนรู้โดยวิธีสอน แบบ SQ5R สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้โดยวิธีสอนแบบ SQ5R อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความคิดเห็น ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยวิธีสอนแบบ SQ5R ในภาพรวมอยู่ใน ระดับเห็นด้วยมากที่สุด

จิตตรา พิกุลทอง (2560) ศึกษาการพัฒนาแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริม ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้ยุทธศาสตร์เมตาคอกนิชันสำหรับนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนโกสุมพิทยาสรรค์ จำนวน 37 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบรบือวิทยาคาร จำนวน 27 คน รวม 64 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ ในการวิจัยประกอบด้วยแบบสอบถามความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาภาษาไทยและนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายต่อสภาพปัญหาและความต้องการรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริม ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้ยุทธศาสตร์เมตาคอกนิชัน แบบสัมภาษณ์สภาพ และปัญหาของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้ยุทธศาสตร์เมตาคอกนิชันสำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านอย่างมี วิจารณญาณโดยใช้ยุทธศาสตร์เมตาคอกนิชันสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

และแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้ยุทธศาสตร์เมตาคอกนิชัน ผลการวิจัยพบว่า ผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านอย่างมี วิจารณญาณโดยใช้ยุทธศาสตร์เมตาคอกนิชันสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนโกสุม วิทยาสรรค์ เท่ากับ 84.32/82.25 และโรงเรียนบรบือวิทยาคารเท่ากับ 84.99/82.59 พบว่ารูปแบบ มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้ และความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบที่พัฒนาขึ้นสูงกว่าก่อนจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 รวมทั้งนักเรียนมีความพึงพอใจในการเรียนรู้อยู่ในระดับมาก

ณิชภาพณ์ ไชยเสนบดินทร์ (2557) ศึกษาการพัฒนาความสามารถด้านการอ่าน อย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 ที่ศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 โรงเรียนวัดแสมดำ จำนวน 40 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และแบบสอบถามความคิดเห็น ของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถ ด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหา เป็นฐานหลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ในภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด

พรรณีการ์ สมัคร (2557) ศึกษาการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมี วิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ด้วยการจัดการเรียนรู้การอ่านแบบ SQ3R กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/2 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 วิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี อำเภอเมืองลพบุรี จังหวัดลพบุรี จำนวน 31 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านอย่างมีวิจารณญาณด้วย การอ่านแบบ SQ3R แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การอ่านแบบ SQ3R ผลการวิจัย พบว่า ความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังการจัด การเรียนรู้การอ่านแบบ SQ3R สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การอ่านแบบ SQ3R ภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด

กิตติกาญจน์ อินทเกตุ (2557) ศึกษาการพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH – PLUS กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/2 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 โรงเรียนรัตนโกสินทรสมโภชบวรนิเวศศาลายาในพระสังฆราชูปถัมภ์ อำเภอพุทธมณฑล จังหวัด นครปฐม จำนวน 38 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านอย่างมี วิจารณญาณด้วยเทคนิค KWLH – Plus แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH – Plus ผลการวิจัยพบว่า ทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้ ด้วยเทคนิค KWLH- Plus หลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH- Plus โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

ชาญชัย หมั่นประสงค์ (2556) ศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยวิธีวิทยาศาสตร์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/6 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 ของโรงเรียน สารสิทธิ์พิทยาลัย อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี จำนวน 53 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีวิทยาศาสตร์เรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อ การจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีวิทยาศาสตร์ ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยวิธีวิทยาศาสตร์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธี วิทยาศาสตร์โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

ผลการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ พบว่าการจัด กิจกรรมการเรียนรู้ที่นำมาใช้พัฒนาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณช่วยให้ความสามารถ ในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนสูงขึ้น และมีข้อเสนอแนะโดยทั่วไปว่าควรมีการวิจัย เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิคอื่น ๆ

5.1.2 งานวิจัยเกี่ยวกับการใช้คำถามพัฒนาการคิดขั้นสูง

จิราภา ปั่นทอง (2563) ศึกษาผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบค้นพบ ร่วมกับคำถามระดับสูงที่มีต่อความสามารถในการให้เหตุผลและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนโพธิสัมพันธ์พิทยาคาร อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี

จำนวน 45 คน ซึ่งได้จากการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้คณิตศาสตร์แบบค้นพบร่วมกับคำถามระดับสูง จำนวน 6 แผน แบบทดสอบวัดความสามารถในการให้เหตุผลทางคณิตศาสตร์ ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการให้เหตุผลทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบค้นพบร่วมกับคำถามระดับสูงสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบค้นพบร่วมกับคำถามระดับสูงสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

พรศิริ สันทัดรบ (2559) ศึกษาผลของการใช้คำถามระดับสูงที่มีต่อความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและความคงทนในการเรียนของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยฝ่ายประถม จำนวน 36 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้การเรียนการสอนโดยการใช้คำถามระดับสูง แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้การเรียนการสอนด้วยวิธีปกติ แบบวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และแบบวัดความคงทนในการเรียน ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 และนักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้คำถามระดับสูงมีความคงทนในการเรียนสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

สุวิกรม มาประณีต (2559) ศึกษาการพัฒนาความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้ทักษะภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยเทคนิคการใช้คำถามระดับสูง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 39 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แบบวัดความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้ทักษะภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 30 ข้อ ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก ครอบคลุมทักษะการเรียนรู้วิชาภาษาไทย 4 ประเด็น ได้แก่ การอ่าน การเขียน การฟังการดูและการพูด หลักการใช้ภาษา ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่สามารถทำแบบวัดทักษะการเรียนรู้วิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผ่านเกณฑ์การเรียนรู้ 50% คะแนนความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้ทักษะภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนด้วยเทคนิคการใช้คำถามระดับสูงสูงกว่าก่อนเรียน และความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้ทักษะภาษาไทยของนักเรียนเมื่อเรียนด้วยเทคนิคการใช้คำถามระดับสูงส่งผลให้นักเรียนสามารถพัฒนาการเรียนรู้เกี่ยวกับการใช้ทักษะภาษาไทยสูงขึ้น

สุพลา ทองแป้น พูนสุข อุดม และ ธวัชชัย เทพนวล (2551) ศึกษาผลของการใช้วิธีสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ร่วมกับเทคนิคการใช้คำถามต่อความสามารถด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/17 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 โรงเรียนบ้านคูหาสวรรค์ จำนวน 44 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้วิธีสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ร่วมกับเทคนิคการใช้คำถาม และแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณที่ได้รับการสอนโดยใช้วิธีสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ร่วมกับเทคนิคการใช้คำถามก่อนเรียนและหลังเรียนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้วิธีสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ร่วมกับเทคนิคการใช้คำถามก่อนเรียนและหลังเรียนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้คำถามพัฒนาการคิดขั้นสูง พบว่าคำถามพัฒนาการคิดขั้นสูงทำให้ความเข้าใจของนักเรียน และความสามารถในการเรียนของนักเรียนสูงขึ้น นอกจากนี้ยังมีข้อเสนอแนะโดยทั่วไปสรุปได้ว่า ควรใช้คำถามพัฒนาการคิดขั้นสูงหลายประเภทหากมีความเป็นไปได้ควรใช้กับนักเรียนทุกคน และเมื่อพบว่าใช้คำถามพัฒนาการคิดขั้นสูงกับนักเรียนคนใดแล้วนักเรียนไม่สามารถตอบคำถามได้ ครูไม่ควรเปลี่ยนนักเรียนที่ตอบคำถาม ให้ถามนักเรียนคนเดิมโดยใช้คำถามระดับพื้นฐานก่อนจึงค่อยใช้คำถามพัฒนาการคิดขั้นสูงเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนได้พัฒนาการคิดในระดับที่สูงขึ้น

5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

5.2.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

Samah (2019) ศึกษาผลการเปรียบเทียบวิธีการจัดบันทึกสองรูปแบบที่มีต่อทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 3 ชั้นเรียนแบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบทดสอบการอ่าน ผลการวิจัย พบว่า ก่อนการทดสอบการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวไม่พบความแตกต่างที่มีนัยสำคัญระหว่างค่าเฉลี่ยคะแนนของทั้งสามกลุ่มในการทดสอบวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ แต่การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวพบว่ามีความแตกต่างที่มีนัยสำคัญระหว่างคะแนนของทั้งสามกลุ่มในการทดสอบทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณหลังการทดสอบ เมื่อเปรียบเทียบคะแนนหลังการทดสอบแสดงให้เห็นว่านักเรียนในแต่ละกลุ่มทดลองมีคะแนนสูงกว่าในกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญ ($t=3.90, p<0.05$; $t=5.03, p<0.05$ ตามลำดับ) และไม่มี ความแตกต่างที่มีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนในกลุ่มทดลองทั้งสองกลุ่ม

($t=1.35$, $p>0.05$) ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าทั้งวิธีการจัดบันทึกรูปแบบ Cornell Notes และ REAP มีผลอย่างมากต่อทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา

Par (2018) ศึกษาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียน EFL ในรูปแบบความรู้ความเข้าใจ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียน EFL จำนวน 60 คนที่ผ่านหลักสูตรการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและเกี่ยวข้องเป็นรายวิชา Group Embedded Figure Test (GEFT) ดำเนินการจำแนกรูปแบบการเรียนรู้ของนักเรียนออกเป็นกลุ่ม FI และ FD เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณที่เป็นแบบปรนัย ผลการวิจัยพบว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในทักษะการอ่านที่สำคัญระหว่างนักเรียน FI และ FD โดยเฉพาะความแตกต่าง อยู่ในการกำหนดแนวคิดหลัก การกำหนดวัตถุประสงค์ การอนุมาน และการรับทสรูปของข้อความใน CRCT

Akin, Koray and Tavukçu (2015) ศึกษาผลการอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อความเข้าใจเนื้อหาทางวิทยาศาสตร์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 8 ซึ่งดำเนินการในปีการศึกษา 2554-2555 ภาคเรียนฤดูใบไม้ผลิในชองกุลดัก การวิจัยนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลองและมีการออกแบบกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดสอบ ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มทดลองทำได้ดีกว่ากลุ่มควบคุมในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การคิดเชิงวิพากษ์ และทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยมีความแตกต่างด้านผลสัมฤทธิ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

Kandel (2009) ศึกษาเกี่ยวกับการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ 2 บริบท คือการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและวิชาคณิตศาสตร์โดยใช้เอกสารยุทธศาสตร์การสอนอ่านสำหรับนักเรียนที่เป็นลาตินอเมริกัน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถามยุทธศาสตร์การอ่าน แบบสังเกตและสำรวจข้อมูลจากโปรแกรมพัฒนาการเรียน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่เป็นลาตินอเมริกันที่ได้รับการสอนอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้เอกสารยุทธศาสตร์การอ่านมีความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสูงขึ้น

การศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ พบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณที่จะส่งผลให้ความสามารถในการอ่านของนักเรียนสูงขึ้นจำเป็นต้องอาศัยเทคนิคต่าง ๆ เข้ามาสนับสนุนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

5.2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวกับเทคนิคการรู้ซัล

Owen and Thomas (2019) ศึกษาเทคนิคการรู้ซัลเพื่อเพิ่มแรงจูงใจและการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศในโรงเรียนประถมศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองคือ นักเรียนห้องเรียนประถมศึกษาในประเทศอังกฤษ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แบบสังเกตพฤติกรรม การเรียนของนักเรียน และแบบสอบถามการรับรู้ของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า เทคนิคการรู้ซัล

เป็นเทคนิคการสอนที่มีประสิทธิภาพช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน เทคนิคนี้เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลางที่ช่วยเพิ่มแรงจูงใจในการเรียนและเพิ่มความสามารถในการเรียนของนักเรียน

Murphy (2017) ศึกษาผลการเรียนรู้เชิงรุกในกิจกรรมการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนบทความทางการเมือง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองคือ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ใช้วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบดั้งเดิมและใช้วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก ผลการวิจัยพบว่า การใช้กลยุทธ์การเรียนรู้เชิงรุกด้วยเทคนิคการซัลช่วยให้นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาสามารถพัฒนาทักษะการเขียนได้

Joni (2017) ศึกษาการดำเนินการใช้เทคนิคการซัลในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนกฎหมาย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนที่มีปัญหาด้านการพูดภาษาอังกฤษ จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน แบบสอบถาม และบันทึกการสอนของครู ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการซัลมีทักษะทางภาษาอังกฤษดีขึ้น มีแรงจูงใจและเจตคติที่ดีต่อเทคนิคการสอน

Latifah (2012) ศึกษาการใช้วิธีการระดมความคิดแบบการซัลในการสอนอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมด้วยเทคนิคการซัลให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมเป็นอย่างดี และนักเรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้พื้นฐานกับข้อความที่ได้รับ เพื่อพัฒนาไปสู่การหาคำตอบ

ผลการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวกับเทคนิคการซัลชี้ให้เห็นว่า เทคนิคการจัดกิจกรรมนี้เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลางของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ นักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิคนี้มีแรงจูงใจในการเรียนและมีความคิดเห็นที่ดีต่อการเรียน

5.2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวกับการใช้คำถามพัฒนาการคิดขั้นสูง

Sahin (2017) ศึกษาผลของการใช้คำถามเพื่อการพัฒนาความเข้าใจของนักเรียน มีกลุ่มตัวอย่างที่ให้ข้อมูลคือ ครูจำนวน 33 คน ในสองรัฐ ได้แก่ เท็กซัส และเดลาแวร์ ซึ่งเข้าร่วมในโครงการ IERI ปีการศึกษา 2547-2548 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย วิดีโอบันทึกการสอนของครู จำนวน 103 วิดีโอ ผลการวิจัยพบว่า คุณภาพของคำถามในการถามของครูส่งผลต่อความเข้าใจในการเรียนของนักเรียนโดยคุณภาพและปริมาณของคำถามมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

Jeffrey (2001) ศึกษาผลการใช้คำถามระดับสูงของครูต่อนักเรียนชายและหญิง ในระดับประถมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า การตอบสนองต่อคำถามระดับสูงของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงไม่แตกต่างกัน และพบว่าคำถามระดับสูงช่วยกระตุ้นให้นักเรียนเกิดการคิดอย่างมีวิจารณญาณได้ดีกว่าคำถามระดับพื้นฐาน

Thomas and Josepha (1998) ศึกษาการใช้คำถามระดับสูงในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รายวิชาคณิตศาสตร์ ผลการวิจัยพบว่า ผลการใช้คำถามระดับสูงในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รายวิชาคณิตศาสตร์เป็นการกระตุ้นที่ดีที่ส่งเสริมให้นักเรียนแก้โจทย์ปัญหาต่าง ๆ ได้ด้วยตัวนักเรียนเอง และครูสอนโดยคำนึงถึงสถานการณ์จริงแล้วใช้คำถามระดับสูงกระตุ้นนักเรียนใช้ความรู้ที่มีอยู่เป็นเหตุผลเพื่อสรุปหาคำตอบ

ผลการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้คำถามพัฒนาการคิดขั้นสูง พบว่าคำถามพัฒนาการคิดขั้นสูงส่งเสริมให้นักเรียนเกิดกระบวนการคิด มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น และมีข้อเสนอแนะว่า ควรมีการศึกษาผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้คำถามพัฒนาการคิดขั้นสูงร่วมกับตัวแปรอื่น ๆ เช่น ความสามารถในการแก้ปัญหา ทักษะการคิดวิเคราะห์ ความคิดสร้างสรรค์ หรือความคงทนในการเรียนรู้

ผลจากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศทั้งหมดข้างต้น พบว่ามีผู้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และการใช้คำถามพัฒนาการคิดขั้นสูง ไว้จำนวนไม่น้อย แต่การใช้เทคนิคครูชัลยังไม่พบการนำมาใช้เพื่อพัฒนาความสามารถของนักเรียนในประเทศไทย รวมถึงยังไม่มีการนำมาใช้เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณในประเทศไทย งานวิจัยที่น่าเสนอไว้ข้างต้นผู้วิจัยจึงนำความรู้ที่ได้รับข้อเสนอแนะจากการศึกษา มาปรับใช้ในการวิจัยเพื่อให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้รายวิชาภาษาไทยด้านการพัฒนาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้เทคนิคครูชัลร่วมกับการใช้คำถามพัฒนาการคิดขั้นสูงเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

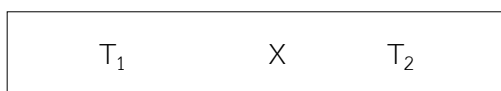
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้เทคนิคการรู้สักร่วมกับการใช้คำถามพัฒนาการคิดขั้นสูง มีวัตถุประสงค์
การวิจัย 2 ประการ คือ 1) เพื่อศึกษาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการรู้สักร่วมกับการใช้
คำถามพัฒนาการคิดขั้นสูง และ 2) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อ
การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการรู้สักร่วมกับการใช้คำถามพัฒนาการคิดขั้นสูง ผู้วิจัย
ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. แบบแผนการวิจัย
2. การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
3. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
4. การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
5. การดำเนินการวิจัยและการเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูล
7. การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. แบบแผนการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบทดลอง (Experimental Research) ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการ
ทดลองตามแบบแผนการวิจัยขั้นพื้นฐาน (Pre - Experimental Design) แบบกลุ่มเดียวทดสอบ
ก่อนเรียนและหลังเรียน (The One Group Pretest Posttest Design) มีแบบแผนการวิจัยดังนี้
(มาเรียม นิลพันธุ์, 2554 :147)

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบจำลอง

T_1 แทน การทดสอบก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

X แทน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการรู้ซึ่ร่วมกับการใช้คำถามพัฒนาการคิดขั้นสูง

T_2 แทน การทดสอบหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

2. การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยดำเนินการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการวิจัย ดังนี้

2.1 ศึกษาค้นคว้าเอกสาร ตำรา หนังสือ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

2.2 ศึกษาค้นคว้าเอกสาร ตำรา หนังสือและงานวิจัยเกี่ยวกับเทคนิคการรู้ซึ่และการใช้คำถามพัฒนาการคิดขั้นสูงเพื่อเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

2.3 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และศึกษาตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนโพธารวัฒนาเสนี อำเภอพือธาราม จังหวัดราชบุรี

2.4 ศึกษาค้นคว้าเอกสาร ตำรา หนังสือที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

2.5 ศึกษาค้นคว้าเอกสาร ตำรา หนังสือที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็น

3. กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1 ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนโพธารวัฒนาเสนี อำเภอพือธาราม จังหวัดราชบุรี จำนวน 13 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 540 คน

3.2 กลุ่มตัวอย่าง คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/13 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนโพธารวัฒนาเสนี อำเภอพือธาราม จังหวัดราชบุรี จำนวน 35 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม (Sampling Unit) ด้วยวิธีการจับสลาก 1 ห้องเรียน จากห้องเรียนทั้งหมด 13 ห้องเรียน

4. การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

4.1 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านอย่างมีวิจารณญาณที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการซึ่ร่วมกับการใช้คำถามพัฒนาการคิดขั้นสูง

จำนวน 5 แผน ใช้เวลา 10 คาบ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างตามขั้นตอนดังนี้

4.1.1 ศึกษาค้นคว้าเอกสาร ตำรา หนังสือที่เกี่ยวกับการสร้างแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

4.1.2 วิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สาระที่ 1 การอ่าน

4.1.3 ศึกษาค้นคว้าเอกสาร ตำรา หนังสือและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ วิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการซึ่ร การใช้คำถามพัฒนาการคิดขั้นสูง การอ่านนิทาน ข้อความโฆษณา ข่าว บทความและบทร้อยกรองจากหนังสือ และเอกสารต่าง ๆ เพื่อพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

4.1.4 กำหนดเนื้อหา เวลาเรียน กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ และการวัดผลประเมินผล

4.1.5 สร้างแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านอย่างมีวิจารณญาณชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการซึ่ร่วมกับการใช้คำถามพัฒนาการคิดขั้นสูง 5 แผน แผนละ 2 คาบ รวม 10 คาบ ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 โครงสร้างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้เทคนิคการซึ่ร่วมกับการใช้คำถามพัฒนาการคิดขั้นสูง

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่	เรื่อง	จำนวนคาบ
1	การอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากนิทาน	2
2	การอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากข้อความโฆษณา	2
3	การอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากข่าว	2
4	การอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากบทความ	2
5	การอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากบทร้อยกรอง	2
รวม		10

4.1.6 นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทั้ง 5 แผน เสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา การใช้ถ้อยคำ และปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้องโดยอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ได้เสนอให้แก้ไขสาระการเรียนรู้แต่ละแผนไม่ให้ซ้ำกัน และควรมีกิจกรรมการเรียนรู้ที่แสดงให้เห็นว่านักเรียนได้ศึกษาบทอ่านจริง

4.1.7 นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งสำเร็จการศึกษาไม่น้อยกว่าระดับปริญญาโททางด้านภาษาไทย หรือการสอนภาษาไทยหรือภาษาศาสตร์ หรือการวิจัยและประเมินผล จำนวน 3 ท่าน และมีประสบการณ์ด้านการสอนภาษาไทยไม่น้อยกว่า 5 ปี (รายนามอยู่ในภาคผนวก ก) ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) ด้วยวิธีการหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างรายละเอียดของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กับจุดประสงค์ของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (Index of Item Objective Congruence : IOC) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน พิจารณาและให้คะแนนดังนี้

- +1 หมายถึง แน่ใจว่าแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
- 1 หมายถึง แน่ใจว่าแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

4.1.8 นำคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน มาคำนวณค่า IOC โดยใช้สูตรต่อไปนี้ $IOC = \frac{\Sigma R}{N}$ เมื่อ IOC คือ ดัชนีความสอดคล้องระหว่างคุณลักษณะของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กับจุดประสงค์ของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ΣR คือ ผลรวมของผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ และ N คือ จำนวนผู้เชี่ยวชาญ ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เท่ากับ 1.00 ทั้งนี้ผู้เชี่ยวชาญให้ข้อเสนอแนะเพื่อพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ว่า ควรปรับปรุงประเด็นการประเมินผังความคิด หัวข้อ “มีความสร้างสรรค์ในการเขียนแผนผังความคิด” ควรมีการแนะนำขั้นตอนการปฏิบัติกิจกรรมก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในขั้นที่ 1 และในแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ขณะนักเรียนปฏิบัติกิจกรรมควรเพิ่มคำว่า ครูดูแล ครูกระตุ้น ครูชื่นชม เพื่อแสดงบทบาทของครูให้เห็นชัดเจนนักเรียนปฏิบัติกิจกรรม

4.1.9 ปรับปรุงแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ และให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบอีกครั้ง อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ให้ดำเนินการทดลองเครื่องมือวิจัยได้

4.1.10 นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ห้อง 2/12 โรงเรียนโพธารวมเสนา ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 45 คน โดยผลการทดลอง พบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ เทคนิคการรู้ซ้ร่วมกับการใช้คำถามพัฒนาการคิดขั้นสูงให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมเป็นอย่างดี ในทุกขั้นตอน แต่ในขั้นตอนที่ 4 หมุนไปตอบคำถามจนครบทุกข้อนักเรียนใช้เวลาในการระดม ความคิดและตอบคำถามเกินกว่าเวลาที่กำหนด

4.1.11 นำผลการทดลองใช้แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มาปรับปรุงแก้ไขแผนการจัด กิจกรรมการเรียนรู้แล้วนำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/13 ที่กำลัง ศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนโพธารวมเสนา อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี จำนวน 35 คน (ตัวอย่างแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อยู่ในภาคผนวก ค)

4.2 แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณที่สร้างขึ้นเป็นข้อสอบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ข้อสอบอัตนัย จำนวน 2 ข้อ ผู้วิจัยกำหนดการสร้าง ตามขั้นตอน ดังนี้

4.2.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 2 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทยตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สาระที่ 1 การอ่าน

4.2.2 ศึกษาทฤษฎี หลักการ วิธีการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านอย่างมี วิจารณญาณ และศึกษาเกณฑ์การตรวจให้คะแนนข้อสอบอัตนัยเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้าง เกณฑ์การตรวจให้คะแนน

4.2.3 วิเคราะห์เนื้อหาสาระ และสาระการเรียนรู้แกนกลางเพื่อกำหนดจุดประสงค์ การเรียนรู้ของเนื้อหาที่เรียน

4.2.4 สร้างตารางวิเคราะห์แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ตามแนวคิด Bloom's Revised Taxonomy ดังนี้

ตารางที่ 6 โครงสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณระดับชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 2

หัวข้อ/เนื้อหา	พฤติกรรมการวัด						รวม
	จดจำ	ทำความเข้าใจ	ประยุกต์ใช้	วิเคราะห์	ประเมิน	สร้างสรรค์	
ข้อสอบปรนัย							
1. การอ่านนิทาน	1	2	2	2	1	-	8
2. การอ่านโฆษณา	-	3	-	2	1	-	6
3. การอ่านข่าว	-	3	-	3	1	-	7
4. การอ่านบทความ	-	-	2	2	1	-	5
5. การอ่านบทร้อยกรอง	-	-	1	2	1	-	4
ข้อสอบอัตนัย	-	-	-	1	1	-	2
รวมจำนวนข้อสอบ	1	8	5	12	6	-	32

4.2.5 สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ประกอบด้วยข้อสอบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 50 ข้อ ข้อสอบอัตนัย จำนวน 5 ข้อ และคัดเลือกเพื่อนำไปใช้ทดสอบก่อนเรียน หลังเรียน กำหนดจำนวนข้อสอบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ข้อสอบอัตนัย จำนวน 2 ข้อ โดยข้อสอบที่สร้างขึ้นมีเกณฑ์การตรวจให้คะแนน คือ ข้อสอบปรนัยตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดให้ 0 คะแนน และข้อสอบอัตนัยตรวจตามเกณฑ์การตรวจที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและผ่านการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ

4.2.6 เสนอแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและเกณฑ์การตรวจข้อสอบอัตนัยที่สร้างขึ้นต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องด้านภาษา เนื้อหา เกณฑ์การประเมินและดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้อง โดยอาจารย์ที่ปรึกษาเสนอให้ตรวจสอบความถูกต้องของระดับคำถามที่ใช้

4.2.7 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและเกณฑ์การตรวจข้อสอบอัตนัยที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แล้ว เสนอผู้เชี่ยวชาญซึ่งสำเร็จการศึกษาไม่น้อยกว่าระดับปริญญาโททางด้านภาษาไทย หรือการสอนภาษาไทยหรือภาษาศาสตร์ หรือการวิจัยและประเมินผล จำนวน 3 ท่าน และมีประสบการณ์ด้านการสอนภาษาไทยไม่น้อยกว่า 5 ปี (รายนามอยู่ในภาคผนวก ก) ประเมินแบบทดสอบเพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาของแบบทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ นำผลจากการวิเคราะห์ค่า IOC ของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้องและคัดเลือกข้อสอบที่มี

ค่าดัชนีความสอดคล้อง ≥ 0.5 ขึ้นไป โดยผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณเท่ากับ 1.00 (ผลการวิเคราะห์ อยู่ในภาคผนวก ง) ทั้งนี้ผู้เชี่ยวชาญให้ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง แก้ไขแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ว่า ข้อสอบปรนัยควรปรับคำถามให้มีคำว่า “ข้อใด” เพราะผู้ตอบต้องเลือกข้อ ไม่ใช่ เรื่องใด ด้านใด ประเด็นใด และข้อมูลที่นำมาใช้สร้างแบบทดสอบบางข้อมูลอาจไม่ตรงกับคามสนใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 นอกจากนี้ยังเสนอความคิดเห็นต่อเกณฑ์การตรวจข้อสอบอัตนัยว่าควรเน้นอัตราส่วนการให้คะแนนไปที่ด้านเนื้อหามากกว่าด้านการใช้ภาษา

4.2.8 ปรับปรุงแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และเกณฑ์การตรวจข้อสอบอัตนัยตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญและให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบอีกครั้ง อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ให้ดำเนินการทดลองเครื่องมือวิจัยได้

4.2.9 นำแบบทดสอบไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ห้อง 2/12 โรงเรียนโพธารวมเสนา ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 45 คน ที่เคยศึกษาเรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณมาแล้ว ผลการทดลองใช้ พบว่า นักเรียนสามารถอ่านและเข้าใจข้อคำถามได้ด้วยตนเองและไม่มีข้อสงสัยเกี่ยวกับแบบทดสอบ

4.2.10 นำผลการทดสอบวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณมาตรวจให้คะแนนโดยข้อสอบปรนัยตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดให้ 0 คะแนน และข้อสอบอัตนัยตรวจตามเกณฑ์การตรวจที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ดังนี้

ตารางที่ 7 เกณฑ์การตรวจให้คะแนนข้อสอบอัตนัย

รายการประเมิน	ระดับคะแนน				
	5	4	3	2	1
ข้อสอบอัตนัย					
ข้อที่ 1					
ระบุข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นที่ปรากฏในโฆษณาได้ถูกต้อง	ระบุข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากโฆษณาได้ถูกต้องและครบทุกข้อความ	ระบุข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากโฆษณาได้ถูกต้อง 7-8 ข้อความ	ระบุข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากโฆษณาได้ถูกต้อง 5-6 ข้อความ	ระบุข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากโฆษณาได้ถูกต้อง 3-4 ข้อความ	ระบุข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากโฆษณาได้ถูกต้อง 1-2 ข้อความ

ตารางที่ 7 เกณฑ์การตรวจให้คะแนนข้อสอบอัตนัย (ต่อ)

รายการ ประเมิน	ระดับคะแนน				
	5	4	3	2	1
ข้อสอบอัตนัย ข้อที่ 2					
ระบุคุณค่า ด้านต่าง ๆ ของบทร้อยกรอง ได้	ระบุคุณค่า ของบทร้อยกรอง ได้ทั้งคุณค่า ด้านการใช้ภาษา และคุณค่า ด้านเนื้อหา โดยคุณค่าที่ระบุ มีความถูกต้อง สอดคล้องกับ บทร้อยกรอง ทั้งหมด	ระบุคุณค่า ของบทร้อยกรอง ได้ทั้งคุณค่า ด้านการใช้ภาษา และคุณค่า ด้านเนื้อหา โดยคุณค่าที่ระบุ มีความถูกต้อง สอดคล้องกับ บทร้อยกรอง บางส่วน	ระบุคุณค่า ของบทร้อยกรอง ได้ทั้งคุณค่า ด้านการใช้ภาษา และคุณค่า ด้านเนื้อหา แต่คุณค่าที่ระบุ มีความถูกต้อง ไม่สอดคล้อง กับบทร้อยกรอง ทั้งหมด	ระบุคุณค่า ของบทร้อยกรอง ด้านการใช้ภาษา หรือด้านเนื้อหา ได้ 1 ด้าน และคุณค่า ที่ระบุ มีความถูกต้อง สอดคล้องกับ บทร้อยกรอง บางส่วน	ระบุคุณค่า ของบทร้อยกรอง ด้านการใช้ภาษา หรือด้านเนื้อหา ได้ 1 ด้าน แต่คุณค่า ที่ระบุ ไม่สอดคล้อง กับบทร้อยกรอง
ระบุแนวทาง การนำไปใช้ ในชีวิตจริงได้	ระบุแนวทาง การนำไปใช้ ในชีวิตจริง โดยยกตัวอย่าง เหตุการณ์ ประกอบ และให้เหตุผล สนับสนุน สอดคล้อง กับเหตุการณ์ ทั้งหมด	ระบุแนวทาง การนำไปใช้ ในชีวิตจริง โดยยกตัวอย่าง เหตุการณ์ ประกอบ และให้เหตุผล สนับสนุน สอดคล้อง กับเหตุการณ์ บางส่วน	ระบุแนวทาง การนำไปใช้ ในชีวิตจริง โดยมีการ ยกตัวอย่าง เหตุการณ์ ประกอบ แต่ให้เหตุผล สนับสนุน ไม่สอดคล้อง กับเหตุการณ์	ระบุแนวทาง การนำไปใช้ ในชีวิตจริง โดยมีการ ยกตัวอย่าง เหตุการณ์ ประกอบ	ระบุแนวทาง การนำไปใช้ ในชีวิตจริง แต่ปราศจาก การยกตัวอย่าง เหตุการณ์ ประกอบ

4.2.11 ดำเนินการนำแบบทดสอบมาวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (p) และอำนาจจำแนก (r) ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป ดังนี้

แบบทดสอบประเภทปรนัย

1) นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณประเภทปรนัย มาวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (p) คือ สัดส่วนระหว่างจำนวนผู้ตอบแบบทดสอบถูกในแต่ละข้อ ต่อจำนวนผู้เข้าสอบทั้งหมด โดยใช้เกณฑ์ความยากง่ายระหว่าง 0.20–0.80 (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543: 129) ได้ค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.25–0.80 (ผลการวิเคราะห์อยู่ในภาคผนวก ง)

2) นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณประเภทปรนัย มาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก (r) คือการตรวจสอบว่าแบบทดสอบสามารถจำแนกนักเรียนกลุ่มเก่ง และกลุ่มอ่อนได้ดีเพียงใด โดยใช้เกณฑ์ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543: 130) ได้ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.37–0.74 (ผลการวิเคราะห์อยู่ในภาคผนวก ง)

3) นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณประเภทปรนัย มาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) คือ การตรวจสอบการวัดค่าความเชื่อมั่นที่สม่ำเสมอและคงที่ โดยผู้วิจัยนำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณที่เป็นแบบทดสอบปรนัย ชนิดเลือกตอบมาหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตร KR-20 ของ Kuder -Richardson (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543: 123) โดยใช้เกณฑ์ความเชื่อมั่นตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ เท่ากับ 0.72 (ผลการวิเคราะห์อยู่ในภาคผนวก จ) และตัดข้อสอบข้อที่ไม่มีคุณภาพหรือคุณภาพ ไม่ตามเกณฑ์ออก

4) นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไปใช้กับกลุ่ม ตัวอย่างคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/13 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนโพธารวมเสณี อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี จำนวน 35 คน (ตัวอย่างแบบทดสอบอยู่ในภาคผนวก ข)

แบบทดสอบประเภทอัตนัย

1) นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณประเภทอัตนัย มาวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (p) คือ สัดส่วนระหว่างจำนวนผู้ตอบแบบทดสอบถูกในแต่ละข้อ ต่อจำนวนผู้เข้าสอบทั้งหมด โดยใช้เกณฑ์ความยากง่ายระหว่าง 0.20–0.80 (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543: 129) ได้ค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.39–0.51 (ผลการวิเคราะห์อยู่ในภาคผนวก ง)

2) นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณประเภทอัตนัย มาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก (r) คือการตรวจสอบว่าแบบทดสอบสามารถจำแนกนักเรียนกลุ่มเก่ง และกลุ่มอ่อนได้ดีเพียงใด โดยใช้เกณฑ์ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543: 130) ได้ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.30–0.65 (ผลการวิเคราะห์อยู่ในภาคผนวก ง)

3) นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ประเภทอัตนัย มาหาค่าความเชื่อมั่น โดยผู้วิจัยนำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณที่เป็นแบบทดสอบอัตนัยมาหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้เกณฑ์ความเชื่อมั่นตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543: 123) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.85 (ผลการวิเคราะห์ที่อยู่ในภาคผนวก จ) และตัดข้อสอบข้อที่ไม่มีคุณภาพหรือคุณภาพไม่ตามเกณฑ์ออก

4) นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/13 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนโพธารณเสนา อำเภอกุสุมาลย์ จังหวัดราชบุรี จำนวน 35 คน (ตัวอย่างแบบทดสอบอยู่ในภาคผนวก ข)

4.3 แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการรู้ซึ้ง ร่วมกับการใช้คำถามพัฒนาการคิดขั้นสูง มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

4.3.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาไทยจากเอกสารและตำราที่เกี่ยวข้อง

4.3.2 สร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิคการรู้ซึ้งร่วมกับการใช้คำถามพัฒนาการคิดขั้นสูง ประกอบด้วยข้อคำถาม จำนวน 15 ข้อ แบ่งคำถามเป็น 3 ด้าน คือ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ จำนวน 5 ข้อ ด้านบรรยากาศในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ จำนวน 5 ข้อ และด้านประโยชน์ที่ได้รับ จำนวน 5 ข้อ ซึ่งแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามทฤษฎีของลิเคิร์ต (Likert) ดังนี้

- 5 หมายถึง นักเรียนเห็นด้วยในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง นักเรียนเห็นด้วยในระดับมาก
- 3 หมายถึง นักเรียนเห็นด้วยในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง นักเรียนเห็นด้วยในระดับน้อย
- 1 หมายถึง นักเรียนเห็นด้วยในระดับน้อยที่สุด

การแปลความหมายค่าที่วัดได้ผู้วิจัยใช้เกณฑ์การให้ความหมายจากหนังสือคู่มือการสร้างเครื่องมือวัดคุณลักษณะด้านจิตพิสัยของสำนักทดสอบทางการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (2539) ดังตารางที่ 8

ตารางที่ 8 เกณฑ์การแปลความหมายระดับค่าเฉลี่ยความคิดเห็น

ระดับคะแนน	ระดับความคิดเห็น
4.50 – 5.00	เห็นด้วยในระดับมากที่สุด
3.50 - 4.49	เห็นด้วยในระดับมาก
2.50 – 3.49	เห็นด้วยในระดับปานกลาง
1.50 – 2.49	เห็นด้วยในระดับน้อย
1.00 – 1.49	เห็นด้วยในระดับน้อยที่สุด

4.3.3 เสนอแบบสอบถามความคิดเห็นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง และให้คำแนะนำ โดยอาจารย์ที่ปรึกษามีข้อเสนอแนะให้แก้ไข ดังตาราง ที่ 9

ตารางที่ 9 การแก้ไขแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการซัล ร่วมกับการใช้คำถามพัฒนาการคิดขั้นสูงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

ข้อ	รายการประเมินเดิม	คำแนะนำของอาจารย์ ที่ปรึกษา	รายการประเมิน ที่แก้ไขแล้ว
1	ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นลำดับขั้นตอน มีความต่อเนื่อง	ตัดคำว่า “ลำดับ” และ “มีความ”	ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นขั้นตอน ต่อเนื่อง
2	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดทักษะ	เปลี่ยนคำว่า “เกิด” เป็นคำว่า “มี”	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะ

ตารางที่ 9 การแก้ไขแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการซัก
 ร่วมกับการใช้คำถามพัฒนาการคิดขั้นสูงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา (ต่อ)

ข้อ	รายการประเมินเดิม	คำแนะนำของอาจารย์ ที่ปรึกษา	รายการประเมิน ที่แก้ไขแล้ว
2	การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ		การอ่านอย่างมี วิจารณญาณ
3	มีการส่งเสริมให้นักเรียน ตั้งคำถามในสิ่งที่อยากรู้	เปลี่ยนแปลงรายการประเมิน เนื่องจากไม่เกี่ยวข้องกับ งานวิจัย	คำถามแต่ละคำถาม สำหรับการแสดงความ คิดเห็นมีความน่าสนใจ
6	นักเรียนสนุกสนานในการ ปฏิบัติกิจกรรมทุกขั้นตอน	เปลี่ยนคำว่า “ทุกขั้นตอน” เป็นคำว่า “ตลอดคาบเรียน”	นักเรียนสนุกสนานในการ ปฏิบัติกิจกรรมตลอด คาบเรียน
14	ช่วยให้นักเรียนพิจารณาสาร ที่อ่าน และตัดสินคุณค่า ได้อย่างมีเหตุผล	ตัดคำว่า “ช่วยให้” และเพิ่ม คำว่า “สามารถ” หน้าคำว่า พิจารณา	นักเรียนสามารถพิจารณา สารที่อ่าน และตัดสิน คุณค่าได้อย่างมีเหตุผล

4.3.4 นำแบบสอบถามความคิดเห็นที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์
 ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งสำเร็จการศึกษาไม่น้อยกว่าระดับปริญญาโทหรือปริญญาตรี
 ด้านภาษาไทยหรือการสอนภาษาไทยหรือภาษาศาสตร์หรือการวิจัยและประเมินผล จำนวน 3 ท่าน
 และมีประสบการณ์ด้านการสอนภาษาไทยไม่น้อยกว่า 5 ปี (รายนามอยู่ในภาคผนวก ก) ประเมิน
 แบบทดสอบเพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาของแบบทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้
 นำผลจากการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านมาคำนวณหาค่าดัชนี
 ความสอดคล้องและคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง ≥ 0.5 ขึ้นไป โดยผลการประเมิน
 ของผู้เชี่ยวชาญได้ค่าความสอดคล้องเฉลี่ยเท่ากับ 1.00

4.3.5 นำแบบสอบถามความคิดเห็นไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนโรงเรียนโพธา-
 วัฒนาเสนีที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 1 ห้องเรียน 45 คน เพื่อหา
 คุณภาพของแบบสอบถามความคิดเห็น

4.3.6 นำแบบสอบถามความคิดเห็นมาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) คือ การตรวจสอบ
 การวัดค่าความเชื่อมั่นที่สม่ำเสมอและคงที่โดยผู้วิจัยนำแบบสอบถามความคิดเห็นมาหาค่าความเชื่อมั่น

โดยใช้สูตร KR-20 ของ Kuder -Richardson (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543: 123) ใช้เกณฑ์ความเชื่อมั่น ตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.88

4.3.7 นำแบบสอบถามความคิดเห็นที่ปรับปรุงแล้วไปใช้กับไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/13 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียน โพธาวัฒนาเสนี อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี จำนวน 35 คน (ตัวอย่างแบบทดสอบอยู่ในภาคผนวก ข)

5. การดำเนินการวิจัยและการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

5.1 ทดสอบก่อนเรียน (Pretest) กับนักเรียนกลุ่มทดลอง เพื่อวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและผ่านการตรวจสอบจากอาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญ ตลอดจนการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของเครื่องมือแล้ว เป็นข้อสอบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ข้อสอบอัตนัย จำนวน 2 กำหนดเวลาในการทำแบบทดสอบ 60 นาที เมื่อวันที่ 20 สิงหาคม 2563

5.2 ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้เทคนิคการสุ่มร่วมกับการใช้คำถามพัฒนาการคิดขั้นสูงตามแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สร้างไว้ จำนวน 5 แผน แผนละ 2 คาบ รวม 10 คาบ ระหว่างวันที่ 27 สิงหาคม ถึงวันที่ 9 ตุลาคม 2563

5.3 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณหลังการจัดการเรียนรู้ (Posttest) ทดสอบกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง เป็นข้อสอบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ข้อสอบอัตนัย จำนวน 2 ข้อ ซึ่งเป็นชุดเดียวกับแบบทดสอบก่อนเรียนแต่มีการสลับข้อ กำหนดเวลาในการทำแบบทดสอบ 60 นาที จากนั้นให้นักเรียนตอบแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสุ่มร่วมกับการใช้คำถามพัฒนาการคิดขั้นสูง เมื่อวันที่ 22 ตุลาคม 2563 ตรวจสอบผลการทำแบบทดสอบและตรวจผลการตอบแบบสอบถามความคิดเห็นแล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการทางสถิติ

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ โดยดำเนินการ ดังนี้

6.1 วิเคราะห์คะแนนวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสุ่มร่วมกับการใช้คำถามพัฒนาการคิดขั้นสูงก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (M) และ

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) นำคะแนนมาเปรียบเทียบก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้วยสถิติ t-test แบบ Dependent ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

6.2 วิเคราะห์แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค การุษฐ์ร่วมกับการใช้คำถามพัฒนาการคิดขั้นสูงจากแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยใช้ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

7. การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยและนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

7.1 ข้อมูลจากแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบตารางประกอบความเรียงเพื่อแสดงผลการวิเคราะห์และเปรียบเทียบคะแนนของความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค การุษฐ์ร่วมกับการใช้คำถามพัฒนาการคิดขั้นสูง

7.2 ข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค การุษฐ์ร่วมกับการใช้คำถามพัฒนาการคิดขั้นสูง ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบตารางประกอบความเรียงเพื่อแสดงระดับความคิดเห็นของนักเรียนในด้านต่าง ๆ

บทที่ 4
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้เทคนิคการรู้สักร่วมกับการใช้คำถามพัฒนาการคิดขั้นสูง มีวัตถุประสงค์การวิจัย 2 ประการ คือ 1) เพื่อศึกษาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการรู้สักร่วมกับการใช้คำถามพัฒนาการคิดขั้นสูง และ 2) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการรู้สักร่วมกับการใช้คำถามพัฒนาการคิดขั้นสูง ผู้วิจัยจึงนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. ผลการศึกษาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการรู้สักร่วมกับการใช้คำถามพัฒนาการคิดขั้นสูง

ผลการศึกษาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการรู้สักร่วมกับการใช้คำถามพัฒนาการคิดขั้นสูง มีรายละเอียด ดังแสดงในตารางที่ 10

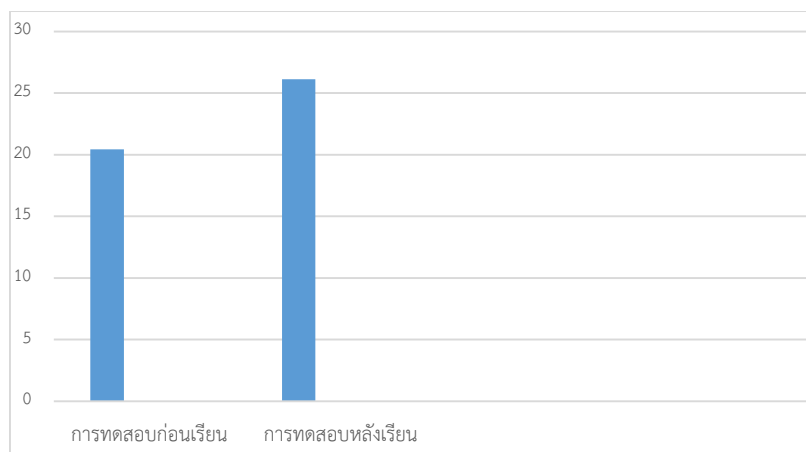
ตารางที่ 10 ผลการศึกษาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการรู้สักร่วมกับการใช้คำถามพัฒนาการคิดขั้นสูง

การทดสอบ	N	คะแนนเต็ม	M	SD	t-test	Sig
ก่อนเรียน	35	40	20.43	3.65	-11.457	.000
หลังเรียน	35	40	26.11	2.56		

* P < .05

จากตารางที่ 10 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้เทคนิคการรู้สักร่วมกับการใช้คำถามพัฒนาการคิดขั้นสูง มีค่าเฉลี่ยเลขคณิตของการทดสอบก่อนเรียน เท่ากับ 20.43 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 3.65 มีค่าเฉลี่ยเลขคณิตของการทดสอบหลังเรียน เท่ากับ 26.11 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 2.56 ตามลำดับ

เมื่อศึกษาคะแนนการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า ความสามารถในการอ่านอย่างมี
 วิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค
 การรู้ซ้ร่วมกับการใช้คำถามพัฒนาการคิดขั้นสูงมีคะแนนการทดสอบหลังเรียนสูงกว่าการทดสอบ
 ก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังแสดงในภาพที่ 3

ภาพที่ 3 แผนภูมิแสดงผลการศึกษาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของ
 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้
 เทคนิคการรู้ซ้ร่วมกับการใช้คำถามพัฒนาการคิดขั้นสูง

2. ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิคการรู้ซ้ร่วมกับการใช้คำถามพัฒนาการคิดขั้นสูง

ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
 โดยใช้เทคนิคการรู้ซ้ร่วมกับการใช้คำถามพัฒนาการคิดขั้นสูง มีรายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 11

ตารางที่ 11 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการซุ่มร่วมกับการใช้คำถามพัฒนาการคิดขั้นสูง

รายการประเมิน		<i>M</i>	<i>SD</i>	ระดับ ความคิดเห็น	ลำดับ ที่
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
1.	ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นขั้นตอนต่อเนื่อง	4.46	0.56	เห็นด้วย ในระดับมาก	3
2.	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ	4.54	0.50	เห็นด้วย ในระดับมาก ที่สุด	2
3.	คำถามแต่ละคำถามสำหรับการแสดงความคิดเห็นมีความน่าสนใจ	4.34	0.59	เห็นด้วย ในระดับมาก	5
4.	ส่งเสริมความสามารถในการอ่านอย่างมี วิจารณญาณของนักเรียนให้สูงขึ้น	4.43	0.50	เห็นด้วย ในระดับมาก	4
5.	ส่งเสริมให้นักเรียนคิดและแสดงความคิดเห็นในทุกขั้นตอนของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.69	0.53	เห็นด้วย ในระดับมาก ที่สุด	1
	ภาพรวมด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.49	0.54	เห็นด้วย ในระดับมาก	(3)

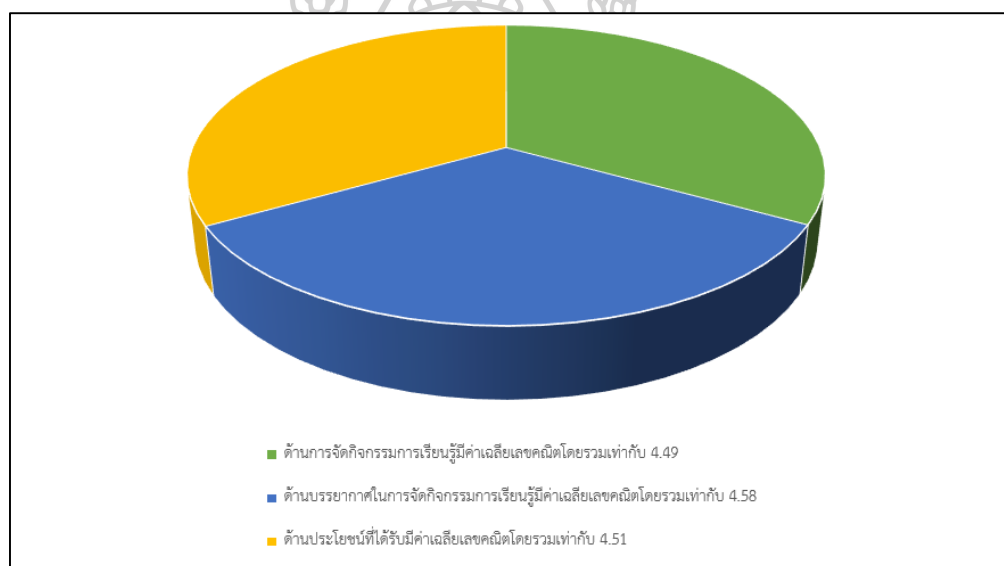
ตารางที่ 11 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการชั่งร่วมกับการใช้คำถามพัฒนาการคิดขั้นสูง (ต่อ)

รายการประเมิน		<i>M</i>	<i>SD</i>	ระดับ ความคิดเห็น	ลำดับ ที่
ด้านบรรยากาศในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
6.	นักเรียนสนุกสนานในการปฏิบัติกิจกรรมตลอดคาบเรียน	4.57	0.55	เห็นด้วย ในระดับ มากที่สุด	3
7.	นักเรียนมีความพอใจในการทำกิจกรรมกลุ่ม	4.49	0.50	เห็นด้วย ในระดับมาก	4
8.	นักเรียนกล้าแสดงความคิดเห็นและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น	4.46	0.61	เห็นด้วย ในระดับมาก	5
9.	ครูมีความเป็นกันเองกับนักเรียน	4.69	0.47	เห็นด้วย ในระดับ มากที่สุด	1
10.	ครูคอยช่วยเหลือแนะนำนักเรียนในการปฏิบัติกิจกรรมแต่ละขั้นตอน	4.69	0.53	เห็นด้วย ในระดับ มากที่สุด	1
	ภาพรวมด้านบรรยากาศในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.58	0.53	เห็นด้วย ในระดับ มากที่สุด	(1)

ตารางที่ 11 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการรู้ซึ่ร่วมกับการใช้คำถามพัฒนาการคิดขั้นสูง (ต่อ)

รายการประเมิน		M	SD	ระดับ ความคิดเห็น	ลำดับ ที่
ด้านประโยชน์ที่ได้รับ					
11.	นักเรียนได้รับความรู้ใหม่จากการร่วมแสดงความคิดเห็น	4.51	0.56	เห็นด้วย ในระดับ มากที่สุด	2
12.	นักเรียนได้พัฒนาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ	4.51	0.51	เห็นด้วย ในระดับ มากที่สุด	3
13.	นักเรียนสามารถนำความรู้ด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไปใช้ในชีวิตประจำวันและในวิชา อื่น ๆ	4.46	0.56	เห็นด้วย ในระดับมาก	5
14.	นักเรียนสามารถพิจารณาสารที่อ่านและตัดสินคุณค่าได้อย่างมีเหตุผล	4.49	0.51	เห็นด้วย ในระดับมาก	4
15.	ช่วยให้นักเรียนมีแนวทางในการอ่าน	4.60	0.55	เห็นด้วย ในระดับ มากที่สุด	1
	ภาพรวมด้านประโยชน์ที่ได้รับ	4.51	0.54	เห็นด้วย ในระดับ มากที่สุด	(2)
สรุปความคิดเห็นโดยรวม		4.53	0.53	เห็นด้วยในระดับ มากที่สุด	

จากตารางที่ 11 พบว่า การศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการรู้อบรมร่วมกับการใช้คำถามพัฒนาการคิดขั้นสูงมีค่าเฉลี่ยเลขคณิตในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเลขคณิตเท่ากับ 4.53 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .53 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยเลขคณิตอยู่ในระดับมากที่สุด และระดับมากเรียงลำดับคือ ลำดับที่ 1 ด้านบรรยากาศในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยเลขคณิตเท่ากับ 4.58 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.53 ลำดับที่ 2 ด้านประโยชน์ที่ได้รับ มีค่าเฉลี่ยเลขคณิตเท่ากับ 4.51 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.54 และลำดับที่ 3 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยเลขคณิตเท่ากับ 4.49 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.54 ดังแสดงในภาพประกอบที่ 4

ภาพที่ 4 ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการรู้อบรมร่วมกับการใช้คำถามพัฒนาการคิดขั้นสูงรายด้าน

ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ นักเรียนมีความคิดเห็นในภาพรวมอยู่ในระดับมาก รายการประเมินส่งเสริมให้นักเรียนคิดและแสดงความคิดเห็นในทุกขั้นตอนของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยเลขคณิตสูงสุดคือ 4.69 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.53 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยเลขคณิตจากมากไปหาน้อย ปรากฏความคิดเห็นเรียงตามลำดับ คือ ส่งเสริมให้นักเรียนคิดและแสดงความคิดเห็นในทุกขั้นตอนของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ขั้นตอนการจัดกิจกรรม

การเรียนรู้เป็นขั้นตอนต่อเนื่อง ส่งเสริมความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนให้สูงขึ้น และคำถามแต่ละคำถามสำหรับการแสดงความคิดเห็นมีความน่าสนใจตามลำดับ

ด้านบรรยากาศในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ นักเรียนมีความคิดเห็นในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด รายการประเมินครูมีความเป็นกันเองกับนักเรียนและรายการประเมินครูคอยช่วยเหลือแนะนำนักเรียนในการปฏิบัติกิจกรรมแต่ละขั้นตอน มีค่าเฉลี่ยเลขคณิตเท่ากับ 4.69 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .47 และ .53 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยเลขคณิตจากมากไปหาน้อย ปรากฏความคิดเห็นเรียงตามลำดับ คือ ครูมีความเป็นกันเองกับนักเรียน ครูคอยช่วยเหลือแนะนำนักเรียนในการปฏิบัติกิจกรรมแต่ละขั้นตอน นักเรียนสนุกสนานในการปฏิบัติกิจกรรมตลอดคาบเรียน นักเรียนมีความพอใจในการทำกิจกรรมกลุ่ม และนักเรียนกล้าแสดงความคิดเห็นและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

ด้านประโยชน์ที่ได้รับ นักเรียนมีความคิดเห็นในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด รายการประเมินช่วยให้นักเรียนมีแนวทางในการอ่าน มีค่าเฉลี่ยเลขคณิตสูงสุด คือ 4.60 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .55 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยเลขคณิตจากมากไปหาน้อย ปรากฏความคิดเห็นเรียงตามลำดับ คือ ช่วยให้นักเรียนมีแนวทางในการอ่าน นักเรียนได้รับความรู้ใหม่จากการร่วมแสดงความคิดเห็น นักเรียนได้พัฒนาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ นักเรียนสามารถพิจารณาสารที่อ่านและตัดสินใจคุณค่าได้อย่างมีเหตุผล และนักเรียนสามารถนำความรู้ด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไปใช้ในชีวิตประจำวันและในวิชาอื่น ๆ

เมื่อพิจารณาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิคการรู้ซ้ร่วมกับการใช้คำถามพัฒนาการคิดขั้นสูงในรายการประเมินที่มีระดับค่าเฉลี่ยเลขคณิตน้อยที่สุด พบว่า รายการประเมิน คำถามแต่ละคำถามสำหรับการแสดงความคิดเห็นมีความน่าสนใจ มีค่าเฉลี่ยเลขคณิตเพียง 4.34 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.59 แต่ยังคงอยู่ในระดับมาก นอกจากนี้นักเรียนยังเสนอข้อเสนอนำต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการรู้ซ้ร่วมกับการใช้คำถามพัฒนาการคิดขั้นสูงว่า อยากให้เพิ่มข้อมูลในบทอ่าน อยากให้จัดกิจกรรมลักษณะนี้ขึ้นอีก และอยากอ่านบทอ่านที่มีเรื่องราวเกี่ยวกับนักเรียน อยากให้มีการแจกรางวัลเมื่อร่วมตอบคำถาม

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้เทคนิคการรู้สักร่วมกับการใช้คำถามพัฒนาการคิดขั้นสูง มีวัตถุประสงค์การวิจัย 2 ประการ คือ 1) เพื่อศึกษาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการรู้สักร่วมกับการใช้คำถามพัฒนาการคิดขั้นสูง และ 2) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการรู้สักร่วมกับการใช้คำถามพัฒนาการคิดขั้นสูง มีกลุ่มตัวอย่าง คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/13 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนโพธารามพัฒนาเสนา อำเภอกาญจนบุรี จังหวัดราชบุรี จำนวน 35 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling)

การดำเนินการวิจัยมีการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยวิจัย ประกอบด้วย 1) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้เทคนิคการรู้สักร่วมกับการใช้คำถามพัฒนาการคิดขั้นสูง จำนวน 5 แผน 2) แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และ 3) แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการรู้สักร่วมกับการใช้คำถามพัฒนาการคิดขั้นสูง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยขั้นพื้นฐาน (Pre - Experimental Design) แบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (The One Group Pretest Posttest Design) และนำผลที่ได้จากการทดลองมาดำเนินการเปรียบเทียบคะแนนวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการรู้สักร่วมกับการใช้คำถามพัฒนาการคิดขั้นสูง ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) นำคะแนนมาเปรียบเทียบก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยทดสอบค่าที (t-test) แบบ Dependent วิเคราะห์แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการรู้สักร่วมกับการใช้คำถามพัฒนาการคิดขั้นสูง จากแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ใช้สถิติ คือ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ผู้วิจัยจึงนำเสนอสรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะตามลำดับดังนี้

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาพัฒนาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้เทคนิคการรู้อัลร่วมกันกับการใช้คำถามพัฒนาการคิดขั้นสูง สรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้เทคนิคการรู้อัลร่วมกันกับการใช้คำถามพัฒนาการคิดขั้นสูงมีคะแนนการทดสอบหลังเรียนสูงกว่าการทดสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการรู้อัลร่วมกันกับการใช้คำถามพัฒนาการคิดขั้นสูงมีค่าเฉลี่ยในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

อภิปรายผล

การพัฒนาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้เทคนิคการรู้อัลร่วมกันกับการใช้คำถามพัฒนาการคิดขั้นสูง สามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้เทคนิคการรู้อัลร่วมกันกับการใช้คำถามพัฒนาการคิดขั้นสูง มีคะแนนการทดสอบหลังเรียนสูงกว่าการทดสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่กำหนดไว้สาเหตุที่เป็นเช่นนี้ เนื่องจากเทคนิคการรู้อัลเป็นเทคนิคการสอนที่ครูส่งเสริมให้นักเรียนใช้ความรู้เพื่อตอบคำถาม หรือแสดงความคิดเห็นในประเด็นคำถามที่ครูกำหนดไว้ที่ฐานต่าง ๆ โดยแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มเพื่อหมุนไปตอบคำถามตามฐานต่าง ๆ จนครบแล้วนำเสนอประเด็นคำตอบที่ฐานสุดท้ายเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันทั้งชั้น ตามที่ Freed (2013: 1-3) กล่าวว่า เทคนิคการรู้อัลเป็นเทคนิคการอภิปรายกลุ่มที่ขับเคลื่อนด้วยนักเรียน โดยกำหนดให้กลุ่มนักเรียนอภิปรายเนื้อหาที่ได้รับมอบหมายและเตรียมนำเสนอต่อเพื่อนร่วมชั้น จากนั้นนักเรียนแบ่งปันและอภิปรายสิ่งที่ค้นพบในข้อคำถาม หรือตัวอย่างที่นักเรียนได้รับมอบหมาย

เมื่อพิจารณาขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของเทคนิคการรู้อัลจึงอภิปรายได้ว่าทุกขั้นตอนของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการรู้อัลร่วมกันกับการใช้คำถามพัฒนาการคิดขั้นสูงล้วนส่งผลต่อการพัฒนาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียน รายละเอียดดังต่อไปนี้

- ขั้นที่ 1 จัดกลุ่มนักเรียนเพื่อศึกษาข้อมูล โดยครูมอบหมายให้นักเรียนมีการจัดกลุ่มเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มละ 5-6 คน ร่วมกันศึกษาข้อมูลที่ได้รับและอภิปราย วิธีการจัดกลุ่มในขั้นนี้ใช้วิธีการที่หลากหลายในแต่ละครั้งของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยมีวิธีการจัดกลุ่ม เช่น ให้นักเรียน

จับสลาก แบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็นกลุ่มโดยใช้โปรแกรม Team Shake มอบหมายให้นักเรียนจัดกลุ่ม เป็นกลุ่มย่อยตามความสมัครใจ เป็นต้น การดำเนินการจัดกลุ่มด้วยวิธีการดังกล่าวส่งเสริมให้นักเรียน ได้ทำกิจกรรมร่วมกัน ในกลุ่มประกอบด้วยสมาชิกที่มีความสามารถแตกต่างกัน มีการแลกเปลี่ยน ความคิดเห็น มีการช่วยเหลือกัน มีความรับผิดชอบร่วมกันทั้งในส่วนตัวและส่วนรวม เพื่อให้กลุ่ม ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดตามลักษณะของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ ดังที่ สมศักดิ์ ภูวิภาดาวรรณ (2554) กล่าวถึงการเรียนรู้แบบร่วมมือว่าเป็นวิธีการเรียนที่มีการจัด กลุ่มเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ เพิ่มแรงจูงใจทางการเรียนจากการที่สมาชิกแต่ละคนในกลุ่มมีปฏิสัมพันธ์ กัน เช่นเดียวกับที่ ประภาสินี ปิงใจ (2555) ศึกษาผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้ โมเดลกราฟฟิตีที่มีต่อความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและทักษะการร่วมมือของนักเรียน มัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่พบว่าการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่มีลักษณะเป็นการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มุ่งให้ นักเรียนได้ร่วมกันระดมพลังสมองโดยการทำงานเป็นกลุ่มเพื่อตอบคำถามหรืออภิปรายหัวข้อที่ กำหนด นักเรียนจะมีปฏิสัมพันธ์กันและร่วมมือกันปฏิบัติงานโดยมีเป้าหมายร่วมกัน

ขั้นที่ 2 กำหนดคำถามในกระดาษและแจกอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้อง โดยครูกำหนดคำถาม (คำถาม พัฒนาการคิดขั้นสูง) ให้เท่ากับจำนวนกลุ่มย่อย โดยระบุคำถามลงในกระดาษแผ่นใหญ่แผ่นละ 1 คำถามในขั้นนี้ครูกำหนดคำถามที่เป็นคำถามพัฒนาการคิดขั้นสูง

การใช้คำถามพัฒนาการคิดขั้นสูง ผู้วิจัยยึดทฤษฎีเกี่ยวกับการใช้คำถามตามระดับการเรียนรู้ ของผู้เรียนตามแนวความคิดของ Bloom's Revised Taxonomy (2001) ที่แบ่งระดับการเรียนรู้ ออกเป็น 6 ระดับ ผู้วิจัยจึงเลือกเฉพาะระดับที่สอดคล้องกับการคิดขั้นสูง และสอดคล้องกับตัวชี้วัด การอ่านระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ประกอบด้วย ระดับวิเคราะห์ (Analyzing) และระดับประเมิน (Evaluating) ตัวอย่างคำถามที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เช่น คำถามที่ 1 ระบุข้อมูลที่เป็น ข้อเท็จจริงในบทความพร้อมให้เหตุผลว่าเห็นด้วยหรือไม่ เพราะเหตุใด (คำถามระดับวิเคราะห์) คำถามที่ 2 ข้อมูลในบทความมีความสอดคล้องกับชื่อบทความ “บทสรุปแห่งรัก” อย่างไร (คำถาม ระดับวิเคราะห์) คำถามที่ 3 “เขาย่อมเปรียบเทียบความว่าความรัก แต่น้ำผักต้มขมขมว่าหวาน” คำประพันธ์นี้สอดคล้องกับบทความที่อ่านหรือไม่ อย่างไร (คำถามระดับวิเคราะห์) คำถามที่ 4 บทความที่อ่านให้คุณค่าที่สามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันอย่างไร (คำถามระดับประเมิน) คำถามที่ 5 นักเรียนเห็นด้วยกับการกล่าวถึงความรักในบทความ หรือไม่ อย่างไร (คำถามระดับ ประเมิน) คำถามมีความสำคัญ คือ ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการพัฒนาทางความคิดเกิดการ อภิปรายอย่างกว้างขวางนำไปสู่ความเข้าใจและเกิดการเรียนรู้ตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ ดังที่ นักวิชาการหลายท่าน (Carin and Sund, 1971: 23-24, พิมพันธ์ เดชะคุปต์, 2544: 93, รัญจวน คำชिरพิทักษ์, 2538: 76) กล่าวถึงความสำคัญ ของการใช้คำถามไว้ สรุปได้ว่า คำถามมีความสำคัญ ในการพัฒนานักเรียน คำถามช่วยให้ครูได้สำรวจความรู้เดิมและส่งเสริมความสนใจของนักเรียน ส่งผล

ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนส่งเสริมให้นักเรียนเกิดทักษะการคิดมากขึ้น นอกจากนี้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการรู้ซึ่ลมีจุดเด่นคือ การใช้คำถามให้นักเรียนช่วยกันหาคำตอบจากเรื่องี่อ่านและร่วมกันอภิปรายตามหัวข้อที่กำหนดจึงทำให้นักเรียนเกิดความเข้าใจเนื้อเรื่องได้ชัดเจนยิ่งขึ้น สอดคล้องกับ จิราภา ปั่นทอง (2563) ศึกษาผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบค้นพบร่วมกับคำถามระดับสูงที่มีต่อความสามารถในการให้เหตุผลและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สุวิกรม มาประณีต (2559) ศึกษาการพัฒนาความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้ทักษะภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยเทคนิคการใช้คำถามระดับสูง Sahin (2017) ศึกษาผลของการใช้คำถามเพื่อการพัฒนาความเข้าใจของนักเรียนผลการศึกษา พบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้คำถามระดับสูงมีผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน คำถามพัฒนาการคิดขั้นสูงส่งเสริมให้นักเรียนเกิดกระบวนการคิดมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นด้วยลักษณะของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่นำคำถามพัฒนาการคิดขั้นสูงมาใช้จึงส่งผลให้ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณของนักเรียนสูงขึ้น

ขั้นที่ 3 เขียนคำตอบจากคำถามที่กำหนด นักเรียนแต่ละกลุ่มเข้าประจำที่กระดานแผ่นแรกและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับหัวข้อที่ได้รับ และขั้นที่ 4 หมุนไปตอบคำถามจนครบทุกข้อเมื่อครบกำหนดเวลา 5-7 นาที นักเรียนหมุนไปที่กระดานแผ่นอื่นโดยวนตามเข็มนาฬิกา นักเรียนอ่านความคิดเห็นของกลุ่มก่อนหน้าและพิจารณาว่าเห็นด้วยหรือไม่ ถ้าเห็นด้วยให้ทำเครื่องหมายถูกพร้อมให้แสดงเหตุผลสนับสนุนเพิ่มเติม แต่ถ้าไม่เห็นด้วยให้เสนอความคิดเห็นใหม่ ในสองขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนที่มีความต่อเนื่องจากขั้นตอนที่ 2 เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นในประเด็นต่าง ๆ อย่างเต็มความสามารถ ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ช่วยสร้างบรรยากาศที่เป็นกันเองในการอ่าน นักเรียนมีโอกาสสนทนาแลกเปลี่ยนความรู้ความคิดระหว่างกันทำให้กล้าแสดงความคิดเห็นมากขึ้น การเขียนคำตอบของนักเรียนในสองขั้นตอนนี้ยังช่วยให้นักเรียนได้เห็นข้อคิดเห็นของกลุ่มอื่น การเห็นคำตอบของกลุ่มอื่นเป็นการขยายมุมมองอันเกิดจากการอ่านของนักเรียนให้กว้างขึ้นช่วยให้นักเรียนเกิดวิจารณ์ญาณเข้าใจสาระสำคัญของเรื่องี่อ่านได้ดีขึ้น เป็นประโยชน์ต่อการสรุป ทบทวน พิจารณา คิดย้อนกลับ และกลั่นกรองเป็นความรู้ เช่นเดียวกับที่ สุพลา ทองแป้น พูนสุข อุดม และ ธวัชชัย เทพนวล (2551) ศึกษาผลการใช้วิธีสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ร่วมกับเทคนิคการใช้คำถามที่มีต่อความสามารถด้านการคิดอย่างมีวิจารณ์ญาณและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้เสนอผลงานร่วมกับการใช้คำถามที่ส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักคิดและพิจารณาหาคำตอบจากนั้นนำสิ่งที่ได้มาประมวลเป็นข้อสรุปทำให้นักเรียนได้เกิดการแลกเปลี่ยน เห็นข้อมูลจากเพื่อนร่วมชั้นและช่วยให้นักเรียนจัดการความคิดได้อย่างเป็นระบบ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีการนำกิจกรรมเข้ามาใช้โดยในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการรู้ซึ่ลนี้้นำการเขียนเข้ามาใช้

ในการพิจารณาสิ่งที่อ่าน ทั้งนี้การเขียนยังเป็นการยืนยันข้อมูลที่ได้จากการแสดงความคิดเห็น เพื่อนำไปสู่การอภิปรายต่อไป

ชั้นที่ 5 อภิปราย สรุปบทเรียน และประเมินผลการเรียนรู้ โดยครูดำเนินการให้นักเรียน อภิปรายสิ่งที่ได้จากการเรียนรู้ สรุป บอกคุณค่า หรือความรู้สึกที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ในหัวข้อที่ได้ศึกษาร่วมกันทั้งชั้นเรียน และประเมินผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การอภิปรายนี้ มีความสำคัญตามที่ Sylvor (อ้างถึงใน Latifah, 2012: 7-8) กล่าวว่า การอภิปรายต่าง ๆ เป็นกลยุทธ์เพื่อการตรวจสอบสิ่งที่ได้เรียนรู้จากคำถาม สอดคล้องกับ Freed (2013: 1-3) ที่กล่าวว่า การอภิปรายเป็นการสรุปและแลกเปลี่ยนสิ่งที่ค้นพบในข้อคำถาม ประโยชน์ของกิจกรรมขั้นตอนนี้ ที่ส่งผลต่อนักเรียน คือ นักเรียนได้อภิปราย แสดงความคิดเห็น และรับฟังเกี่ยวกับประเด็นต่าง ๆ กว้างขึ้นในระดับชั้นเรียน เห็นรายละเอียดหรือมุมมองอื่น ๆ อันเกิดจากการอ่านมากขึ้น ส่งผลให้มีการพัฒนาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณให้สูงขึ้น เช่นเดียวกับงานวิจัยของศิรินารถ พรหมลา (2563) ศึกษาการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทพศิรินทร์ธรรมเกล้า ที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค KWL Plus กับการสอนแบบปกติ และ Latifah (2012) ศึกษาการใช้วิธีการระดมความคิดแบบคารุซัลในการสอน อ่านอย่างมีวิจารณญาณ ผลที่เกิดจากการศึกษาดังกล่าว พบว่า นักเรียนมีความสามารถที่ต้องการ พัฒนาหรือส่งเสริมสูงขึ้น นอกจากนี้การจัดกิจกรรมในขั้นตอนนี้มีประโยชน์ต่อครูในการประเมิน ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียน นำสิ่งที่นักเรียนสะท้อนหรือให้ข้อคิดเห็น เช่น อยากให้เพิ่มข้อมูลในบทอ่าน อยากให้จัดกิจกรรมลักษณะนี้ขึ้นอีก และอยากอ่านบทอ่านที่มี เรื่องราวเกี่ยวกับนักเรียนไปพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคคารุซัลต่อไป

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค คารุซัลร่วมกับการใช้คำถามพัฒนาการคิดขั้นสูงส่งเสริมให้นักเรียนได้ประเมินข้อมูลจากบทอ่านผ่าน การตอบคำถามตามประเด็นที่กำหนด นอกจากนี้นักเรียนได้อ่านบทอ่านที่หลากหลาย ได้นำความรู้ และประสบการณ์มาเชื่อมโยงกับบทอ่านส่งผลให้นักเรียนได้พัฒนาความสามารถในการอ่านอย่างมี วิจารณญาณ และผู้วิจัยพบผลหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ดังนี้

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1 การอ่านนิทานอย่างมีวิจารณญาณ พบว่านักเรียน ให้ความสนใจในการร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ตั้งแต่ขั้นแรกจับสลากเพื่อเข้ากลุ่ม นักเรียนสนุกสนาน ขณะอ่านบทอ่านที่เป็นนิทานแล้วพบว่าสลากที่ตนเองจับได้คือตัวละครที่ปรากฏในบทอ่าน ในขั้นนี้ นักเรียนใช้เวลาในการอ่านมากกว่าเวลาที่กำหนดเล็กน้อย ขั้นตอนการแสดงความคิดเห็นในกลุ่มย่อย นักเรียนให้ความร่วมมือกับสมาชิกในกลุ่มเป็นอย่างดี เมื่อเปลี่ยนกลุ่มครูต้องเน้นย้ำให้นักเรียน พิจารณาข้อความของกลุ่มก่อนหน้า ขั้นตอนการสรุปบทเรียนและอภิปรายร่วมกันนักเรียนสามารถ วิเคราะห์และประมวลผลที่ได้รับจากการอ่านนิทานได้เป็นอย่างดี

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 2 การอ่านโฆษณาอย่างมีวิจารณญาณ พบว่า นักเรียนอ่านบทอ่านโดยใช้เวลาน้อยลงทั้งนี้อาจเป็นเพราะข้อความโฆษณามีเนื้อหาที่สั้น แต่มีภาพประกอบที่ช่วยกระตุ้นความสนใจในการอ่าน นอกจากนี้นักเรียนสามารถวิเคราะห์ข้อความที่ปรากฏในโฆษณาและประเมินความน่าเชื่อถือของโฆษณาได้ถูกต้องเนื่องจากครุมีแหล่งข้อมูลที่ให้นักเรียนสามารถศึกษาเพิ่มเติมได้อันเป็นประโยชน์ให้นักเรียนเข้าใจบทอ่านประเภทโฆษณามากขึ้น

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 3 การอ่านข่าวอย่างมีวิจารณญาณ พบว่า นักเรียนเข้าใจขั้นตอนของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการซักถามร่วมกับคำถามพัฒนาการคิดขั้นสูง สามารถปฏิบัติตามขั้นตอนต่าง ๆ ได้อย่างดี รักษาเวลาตามที่กำหนด นักเรียนมีความตื่นตัวในการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มเนื่องจากแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีการจัดกลุ่มนักเรียน โดยใช้โปรแกรมนักเรียนให้ความสนใจกับบทอ่านที่ครูเตรียมให้เนื่องจากเป็นเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบออนไลน์ส่งผลให้นักเรียนจับประเด็นและพิจารณาข่าวได้เร็วขึ้น เมื่อพิจารณาใบงานที่นักเรียนทำในขั้นตอนอภิปราย สรุปบทเรียน และประเมินการจัดกิจกรรม พบว่า นักเรียนสามารถพิจารณาและวิเคราะห์ข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็นจากข่าวได้ครบถ้วน แสดงว่า นักเรียนมีความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพิ่มสูงขึ้น

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 4 การอ่านบทความอย่างมีวิจารณญาณ พบว่า นักเรียนปฏิบัติตามขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี นักเรียนรู้จักพิจารณาส่วนต่าง ๆ ของบทอ่านโดยแสดงเหตุผลประกอบได้มากขึ้น แม้จะเป็นบทความที่มีความยาวแต่นักเรียนให้ความสนใจเนื่องจากเป็นบทอ่านที่มีเนื้อหาอยู่ในความสนใจของวัยคือเรื่องความรัก เมื่อมีการแสดงความคิดเห็นและอภิปราย พบว่า นักเรียนมีการใช้เหตุผลสนับสนุนความคิด และสามารถแสดงวิธีการนำความรู้ที่ได้รับจากการอ่านไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้ตามวัตถุประสงค์ของการอ่าน สะท้อนให้เห็นว่านักเรียนมีความสามารถในระดับวิเคราะห์และประเมินสูงขึ้นไปตามระดับการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยกำหนด

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 5 การอ่านบทร้อยกรองอย่างมีวิจารณญาณ พบว่า นักเรียนมีความสุขและสนุกสนานกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทำยากกับการจัดกลุ่มที่ต้องเรียงลำดับวรรคของบทร้อยกรอง เมื่อบทอ่านเป็นบทร้อยกรองผู้วิจัยจึงทำหน้าที่ในการสนับสนุน ชี้แนะนักเรียนมากขึ้นเพื่อให้นักเรียนสามารถเข้าใจบทอ่าน นักเรียนสามารถใช้เครื่องมือสื่อสารในการสืบค้นข้อมูลที่เป็นประโยชน์อันเกี่ยวข้องกับบทอ่านได้นักเรียนจึงมีอิสระในการหาข้อมูลมาสนับสนุน ขั้นตอนการแสดงความคิดเห็นและอภิปรายนักเรียนสามารถตอบคำถาม ให้เหตุผลสนับสนุนคำถามในระดับวิเคราะห์และประเมินได้อย่างดี และสามารถคัดสรรบทร้อยกรองอื่น ๆ ที่มีคุณค่ามานำเสนอในการอภิปรายได้อย่างน่าสนใจ

เมื่อเปรียบเทียบคะแนนการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยพิจารณาคะแนนการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณที่จำแนกข้อสอบตามแนวคิด Bloom's

Revised Taxonomy ผู้วิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้เทคนิคการรู้ซึ่ร่วมกับการใช้คำถาม พัฒนาการคิดขั้นสูง มีคะแนนการทดสอบหลังเรียนสูงกว่าการทดสอบก่อนเรียนในทุกระดับการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การที่นักเรียนสามารถพิจารณาบทอ่านประเภทต่าง ๆ ที่ผู้วิจัยนำมาประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้เป็นผลมาจากเทคนิคการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่นำมาใช้ที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กันในชั้นเรียน ได้แสดงความคิดเห็นและอภิปราย ได้ตอบคำถามในระดับที่ช่วยพัฒนาความสามารถของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ฉะนั้น กล่าวได้ว่า การพัฒนาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจำเป็นต้องส่งเสริมให้นักเรียนได้ร่วมแลกเปลี่ยน วิเคราะห์ ประเมิน รวมทั้ง การแสดงเหตุผลหรือแนวทางในการไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน

2. ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการรู้ซึ่ร่วมกับการใช้คำถาม พัฒนาการคิดขั้นสูงมีค่าเฉลี่ยในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ด้วยลักษณะการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามขั้นตอนของเทคนิคการรู้ซึ่ร่วมกับ การใช้คำถาม พัฒนาการคิดขั้นสูง จึงส่งผลให้การศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการรู้ซึ่ร่วมกับการใช้คำถาม พัฒนาการคิดขั้นสูง มีค่าเฉลี่ยในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุดไปด้วย

เมื่อพิจารณาการประเมินความคิดเห็นจำแนกตามด้าน พบว่า ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ รายการประเมินส่งเสริมให้นักเรียนคิดและแสดงความคิดเห็นในทุกขั้นตอนของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยเลขคณิตสูงที่สุดคือ 4.69 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .53 ด้านบรรยากาศในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รายการประเมินครูมีความเป็นกันเองกับนักเรียน และรายการประเมินครูคอยช่วยเหลือแนะนำนักเรียนในการปฏิบัติกิจกรรมแต่ละขั้นตอน มีค่าเฉลี่ยเลขคณิตเท่ากัน คือ 4.69 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .47 และ .53 ตามลำดับ ด้านประโยชน์ที่ได้รับรายการประเมินช่วยให้นักเรียนมีแนวทางในการอ่าน มีค่าเฉลี่ยเลขคณิตสูงที่สุด คือ 4.60 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .55

ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ นักเรียนมีความคิดเห็นในภาพรวมอยู่ในระดับมาก จัดเป็นลำดับที่ 3 ของการประเมินความคิดเห็นจากรายการประเมินทั้งสามด้าน รายการประเมินส่งเสริมให้นักเรียนคิดและแสดงความคิดเห็นในทุกขั้นตอนของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยเลขคณิตสูงที่สุด ที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการรู้ซึ่ร่วมกับการใช้คำถาม พัฒนาการคิดขั้นสูงผู้วิจัยได้กำหนดคำถามไว้ล่วงหน้าสำหรับการแสดงความคิดเห็นและอภิปรายของนักเรียน เช่นเดียวกับที่ สุพลา ทองแป้น พูนสุข อุดม และ ธวัชณชัย เทพนวล (2551) ศึกษาผลการใช้วิธีสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ร่วมกับเทคนิคการใช้คำถามที่มีต่อความสามารถด้านการคิด

อย่างมีวิจรรณญาณและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นเทคนิคการใช้คำถามที่มีการเตรียมแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นเทคนิคการใช้คำถามและตั้งคำถามทุกขั้นตอนของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยตั้งคำถามให้ตรงประเด็นมุ่งพัฒนากระบวนการคิด ป้อนคำถามที่เน้นให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยเลขคณิตจากมากไปหาน้อยปรากฏความคิดเห็นเรียงตามลำดับ คือ ส่งเสริมให้นักเรียนคิดและแสดงความคิดเห็นในทุกขั้นตอนของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะการอ่านอย่างมีวิจรรณญาณ ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นขั้นตอนต่อเนื่อง ส่งเสริมความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจรรณญาณของนักเรียนให้สูงขึ้น และคำถามแต่ละคำถามสำหรับการแสดงความคิดเห็นมีความน่าสนใจที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสุ่มร่วมกับคำถามพัฒนาการคิดขั้นสูง ผู้วิจัยคอยสนับสนุนส่งเสริมให้นักเรียนเกิดกระบวนการแลกเปลี่ยนระหว่างกันและนักเรียนกล้าแสดงความคิดเห็นมากขึ้น สอดคล้องกับ อุซาวดี ชุกลินหอม (2560) ที่ศึกษาการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจรรณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยวิธีสอนแบบ SQ5R ที่พบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิค ที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ ส่งมีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในระดับมาก นักเรียนกล้าแสดงออก มีความกระตือรือร้น และใส่ใจในการเรียน อีกทั้งนักเรียนจะได้ฝึกทักษะกระบวนการคิด วิเคราะห์ วิจรรณ และแสดง ความคิดเห็นร่วมกันเพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกันอันนำไปสู่การอ่านที่มีประสิทธิภาพ

ด้านบรรยากาศในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ นักเรียนมีความคิดเห็นในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด รายการประเมินครูมีความเป็นกันเองกับนักเรียนและรายการประเมินครูคอยช่วยเหลือแนะนำนักเรียนในการปฏิบัติกิจกรรมแต่ละขั้นตอนมีค่าเฉลี่ยเลขคณิตเท่ากัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยเลขคณิตจากมากไปหาน้อย ปรากฏความคิดเห็นเรียงตามลำดับ คือ ครูมีความเป็นกันเองกับนักเรียน ครูคอยช่วยเหลือแนะนำนักเรียนในการปฏิบัติกิจกรรมแต่ละขั้นตอน นักเรียนสนุกสนานในการปฏิบัติกิจกรรมตลอดคาบเรียน นักเรียนมีความพอใจในการทำกิจกรรมกลุ่ม และนักเรียนกล้าแสดงความคิดเห็นและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ทั้งนี้ขณะจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผู้วิจัยได้สังเกตพฤติกรรมของนักเรียนและพบว่า นักเรียนให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรมทุกขั้นตอนเป็นอย่างดี แม้ครั้งแรกของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้นักเรียนอาจใช้เวลาในการอ่านและทำกิจกรรมแต่ละขั้นตอนไม่เป็นไปตามกำหนดเวลา แต่การปฏิบัติกิจกรรมในแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ครั้งที่สองเป็นต้นไปนักเรียนเข้าใจลักษณะการปฏิบัติกิจกรรมตามขั้นตอนของเทคนิคการสุ่มมากขึ้นและเป็นไปตามกำหนดเวลา สอดคล้องกับงานวิจัย ของ จิตตรา พิกุลทอง (2558)

ศึกษาการพัฒนา รูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้ยุทธศาสตร์เมตาคอกนิชันสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ณิช าพัฒนา ไชยเสนบดินทร์ (2557) ศึกษาการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน พรรณิการ์ สัมคร (2557) ศึกษาการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ด้วยการจัดการเรียนรู้การอ่านแบบ SQ3R ที่พบว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้คิด มีอิสระในการแสดงความคิดเห็นและอภิปราย ส่งผลให้นักเรียนเกิดปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับสมาชิกในกลุ่ม ย่อยและชั้นเรียน เกิดบรรยากาศในการเรียนรู้ที่เป็นกันเอง มีความสุข สนุกสนาน ส่งผลให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียนและวิชาเรียน

เมื่อพิจารณาภาพรวมของการประเมินความคิดเห็น พบว่า ด้านบรรยากาศในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จัดเป็นลำดับที่ 1 ของการประเมินความคิดเห็นจากรายการประเมินทั้งสามด้านที่เป็นเช่นนี้เพราะขั้นตอนของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการซูล์ร่วมกับการใช้คำถาม พัฒนาการคิดขั้นสูงเป็นเทคนิคการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้นักเรียนใช้ความรู้เพื่อตอบคำถามหรือแสดงความคิดเห็นในประเด็นคำถามที่ครูกำหนดไว้ที่ฐานต่าง ๆ นักเรียนเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามที่ Graffam (n.d.) กล่าวว่า เทคนิคการซูล์เป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสในการสื่อสารและการโต้ตอบสำหรับนักเรียน นักเรียนจะได้หมุนไปทำกิจกรรมรอบ ๆ ห้อง เมื่อเสร็จสิ้นการทำกิจกรรมนักเรียนจะได้แสดงความคิดเห็นด้วยวาจาหรือลายลักษณ์อักษร โดยมีครูเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการทำกิจกรรม

ด้านประโยชน์ที่ได้รับ นักเรียนมีความคิดเห็นในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด จัดเป็นลำดับที่ 2 ของการประเมินความคิดเห็นจากรายการประเมินทั้งสามด้าน รายการประเมินช่วยให้นักเรียนมีแนวทางในการอ่าน มีค่าเฉลี่ยเลขคณิตสูงที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยเลขคณิตจากมากไปหาน้อยปรากฏความคิดเห็นเรียงตามลำดับ คือ ช่วยให้นักเรียนมีแนวทางในการอ่าน นักเรียนได้รับความรู้ใหม่จากการร่วมแสดงความคิดเห็น นักเรียนได้พัฒนาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ นักเรียนสามารถพิจารณาสารที่อ่านและตัดสินคุณค่าได้อย่างมีเหตุผล และนักเรียนสามารถนำความรู้ด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไปใช้ในชีวิตประจำวันและในวิชาอื่น ๆ สอดคล้องกับนักวิชาการและนักการศึกษาหลายท่าน (อัญชลี จันทร์เสม และคณะ, 2559: 115, และเอมอร เนียมมอย, 2551: 13) ที่กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ สรุปได้ว่า การอ่านอย่างมีวิจารณญาณมีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตประจำวัน เพราะมีส่วนช่วยในการประเมินสิ่งที่อ่านในแง่มุมต่าง ๆ ทั้งความถูกต้องและความน่าเชื่อถือของข้อมูล ช่วยวินิจฉัยข้อถกเถียงต่าง ๆ ของข้อมูลโดยอาศัยเหตุผลประกอบการตัดสิน และช่วยเพิ่มพูนความรู้ สติปัญญา ให้ทันต่อความเปลี่ยนแปลงของข้อมูลต่าง ๆ อันจะนำไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวันได้

ฉะนั้น จากผลการอภิปรายทั้งหมดข้างต้นจึงสรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการรู้ซ้ร่วมกับการใช้คำถามพัฒนาการคิดขั้นสูง ช่วยให้ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สูงขึ้น รวมถึงนักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิคนี้มีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในระดับมากด้วย

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. ครั้งแรกของการดำเนินการวิจัยโดยใช้เทคนิคการรู้ซ้ร่วมกับการใช้คำถามเพื่อพัฒนาการคิดขั้นสูงต้องใช้เวลาในการอธิบายวิธีการปฏิบัติกิจกรรมในขั้นตอนต่าง ๆ พอสมควรเพื่อให้ นักเรียนเข้าใจและปฏิบัติตามกิจกรรมได้ตามขั้นตอน และนักเรียนใช้เวลาในกิจกรรมแต่ละขั้นตอนมากกว่าเวลาที่กำหนดไว้ ดังนั้นผู้ที่นำเทคนิคนี้ไปใช้ควรกำหนดเวลาให้เพียงพอ และควรให้คำแนะนำหรืออธิบายเพิ่มเติม ให้คำปรึกษาอย่างใกล้ชิด เพื่อให้ นักเรียนเข้าใจการปฏิบัติกิจกรรมแต่ละขั้นตอนมากขึ้น

2. ในขั้นตอนการอภิปราย สรุปบทเรียน และประเมินผลการเรียนรู้ ครูควรมีเทคนิคสร้างแรงจูงใจ และกระตุ้นให้นักเรียนทุกคนได้ร่วมกันอภิปราย เพื่อฝึกให้นักเรียนกล้าแสดงออกและฝึกทักษะการนำเสนอไปพร้อมกัน

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาการพัฒนาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้เทคนิคการรู้ซ้ร่วมกับการใช้เทคนิคอื่น ๆ และควรนำไปใช้พัฒนาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นอื่น ๆ

2. ควรศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการรู้ซ้ร่วมกับการใช้คำถามพัฒนาการคิดขั้นสูง

รายการอ้างอิง

- Active Learning and Teaching Methods for key Stage 3.** (2000). London: A PMB Publication.
- Akin, F., Koray,O. and Tavukçu, K. (2015). "How effective is critical reading in the understanding of scientific texts." **Procedia - Social and Behavioral Sciences**, 174, 1-2.
- Anderson, L. W., and Krathwohl D. R. (2001). **A Taxonomy for Learning, Teaching, and Assessing: A Revision of Bloom's Taxonomy of Educational Objectives.** New York: Longman.
- Bloom, B. S., et al. (1956). **Taxonomy of Educational Objectives.** New York: David Mckay Company.
- Carin, A. A. and R. B. Sund. (1971). **Teaching Science Through Discovery.** Ohio: Charles E. Merril Publishing.
- Cooper, J. D., and others. (1988). **To What and How to Reading Instruction.** Ohio: Merrill Publishing.
- Cowin, R. M. (1991). "Critical Analysis of Reading Preferences of Fifth Grades in a Self-Selective Literature-Based Reading Program." **Dissertatiob Abstracts Innational**, 52(4), 486.
- Freed, L. (2013). **A Carousel Activity for Student-Driven Group Discussion.** Accessed October 9, 2019. Available from <http://www.oakland.edu/teachingtips>.
- George, T. L., and Hans, O. A. (1970). "Determining the Level of Inquiry in Teacher's Questions." **Dissertation Abstracts International**, 31(2), 395-400.
- Graffam, B. (n.d.). **A Carousel Activity: Engaging the Learner on Multiple Levels of Learning.** New York: Education Consortium, LLC.
- Jeffrey, W. W. (2001). "Higher Order Teacher Questioning of Boy and Girls in Elementary Mathematics Classrooms." **The Journal of Educational Research**, 95(2), 84-92.
- Joni, D. A. (2017). "The Implementation of Carousel Activity in Teaching English for Specific Purpose Toward Law Student of Unmas Denpasar." Faculty of Teacher

Training and Education Program Universitas Mahasaraswati Denpasar.

- Kandel, B. E. (2009). "Improving Teaching and Learning for English Language Learners B.A., Goshen College." Doctor of Philosophy Major Subject Educational Psychology University of Houston.
- Latifah, E. (2012). "The Implementation of carousel brainstorming in teaching reading comprehension: A case study of the first grade students of Man 3 Kota Cirebon." S.Pd.I The English Education Department Tarbiyah Faculty of Syekh Nurjati.
- Mcknight, K. S. (2010). **The Teacher's Big Book of Graphic Organizers**. San Francisco: Jossey-Bass.
- McTighe, J. (1998). **Assessing Learning in the Classroom**. Washington: National Education Association.
- Murphy, M. (2017). "Using Active-Learning Pedagogy to Develop EssayWriting Skills in Introductory Political Theory Tutorials." **Journal of Political Science Education**, 13(3), 346-354.
- Owen, C. a. T., L., (2019). "The Carousel-Style Lesson: an Effective Intervention to Enhance Motivation and The Learning of Foreign Languages at Primary School." **Language Learning Journal**, 69(2), 1-2.
- Par, L. (2018). "The EFL Students Critical Reading Skills across Cognitive Styles." **JEELS (Journal of English Education and Linguistics Studies**, 5(1), 73-96.
- Pardede, P. (2007). "Developing Critical Reading in EFL Classroom." **FKIP-UKI English Department Bimonthly Collegiate Forum**, 10, 1-3.
- Sahin, A. (2007). "The Effects of Types, Quantity, and Quality of Questioning in Improving Students' Understanding." Submitted to the Office of Graduate Studies of Texas A&M University.
- Samah, Z. A. (2019). "Impact of Cornell Notes vs. REAP on EFL Secondary School Students' Critical Reading Skills." **International Education Studies**, 12(10), 60-69.

Smith, N. B. (1963). **Reading Instruction for Today's Children**. New Jersey: Prentice - Hall.

Thomas, E. R. and Josapha, R. (1998). "Using Questions to Help Children Build Mathematical Power." **Teaching Children Mathematics**, 4(9), 504-509.

Wallace, C. (1992). "Critical literacy awareness in the EFL classroom" In **Norman Fairclough (Ed.), Critical Language Awareness**. (pp 59-92). London and New York Group.

กระทรวงศึกษาธิการ. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2545). **เทคนิคการจัดการเรียนการสอนและการนิเทศ**. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.

_____. (2547). **ปฏิรูปการศึกษายุคใหม่**. กรุงเทพมหานคร: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.

_____. (2551). **แนวปฏิบัติการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551**. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

_____. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

กระทรวงศึกษาธิการ. สำนักทดสอบทางการศึกษา. (2539). **คู่มือการสร้างเครื่องมือวัดคุณลักษณะด้านจิตพิสัย**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

กัญญา วีระวรรณ. (2556). **เทคนิคการตั้งคำถาม**. เข้าถึงเมื่อ 15 มีนาคม 2563. เข้าถึงได้จาก <http://www1.nsdv.go.th/innovation/questioning.htm>.

กิตติกาญจน์ อินทเกตุ. (2557). "การพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH – PLUS." วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

จิตติกานต์ คำมะสอน. (2558). "การพัฒนาการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ SQ5R ผ่านสื่อหนังสือพิมพ์." **วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม**, 34(6), 10-20.

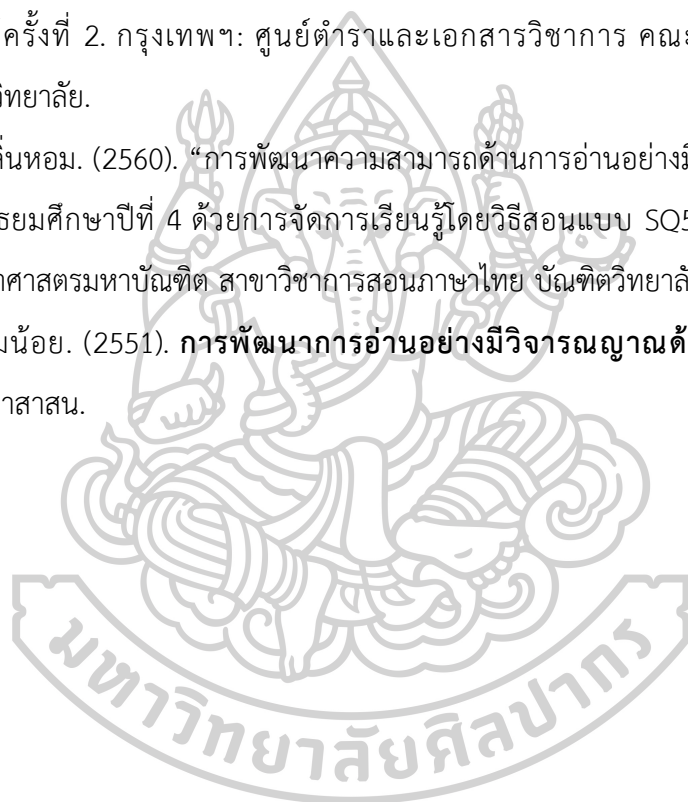
จิตรา พิกุลทอง. (2560). "การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้ยุทธศาสตร์เมตาคอกนิชันสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย." **วารสารวิชาการและวิจัยสังคมศาสตร์**, 12(36), 55-63.

- จินดา คงแก้ว. (2550). “การใช้เทคนิคการใช้คำถามเพื่อพัฒนาการคิด.” *ไต้ร่มบังสุรย์*, 4(3), 17-18.
- จิราภา ปั่นทอง. (2563). “ผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบค้นพบร่วมกับคำถามระดับสูงที่มีต่อความสามารถในการให้เหตุผลทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2.” *วารสารวิชาการและวิจัยสังคมศาสตร์*, 15(2), 59-70.
- ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. (2542). *การอ่านและส่งเสริมการอ่าน*. กรุงเทพมหานคร: ศิลปาบรรณาคาร.
- _____. (2542). *เทคนิคการอ่าน*. กรุงเทพมหานคร: ศิลปาบรรณาคาร.
- ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2553). *เทคนิคการใช้คำถามพัฒนาการคิด*. นนทบุรี: สหมิตรพรินติ้ง แอนด์พับลิชชิง.
- ชาญชัย หมั่นประสงค์. (2556). “ผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยวิธีวิทยาศาสตร์.” *วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร*.
- ฐะปะนีย์ นาครทรรพ. (2542). *ภาษาไทยสำหรับครู*. กรุงเทพมหานคร: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณิชชาพัฒน์ ไชยเสนบดินทร์. (2557). “การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน.” *วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร*.
- दनยา วงศ์ชนะชัย. (2542). *การอ่านเพื่อชีวิต*. พิษณุโลก: สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม.
- ธิดา โมสิกรัตน์ และนภลัย สุวรรณธาดา. (2556). *ภาษาไทย 1 การอ่าน*. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- นภเนตร ธรรมบวร. (2544). *การพัฒนากระบวนการคิดในเด็กปฐมวัย*. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บันลือ พฤกษ์วัน. (2534). *มิติใหม่ในการสอนอ่าน*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.
- ประพนธ์ เรืองณรงค์. (2545). *การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์*. กรุงเทพฯ: ประสานมิตร.
- ประภาสินี ปิงใจ. (2555). “ผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้โมเดลกราฟฟิติที่มีต่อความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและทักษะการร่วมมือของนักเรียน

- ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2.” วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พรณิการ์ สมัคร. (2557). “การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ด้วยการจัดการเรียนรู้การอ่านแบบ SQ3R.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- พรศิริ สันทัตรบ. (2559). “ผลของการใช้คำถามระดับสูงที่มีต่อความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและความคงทนในการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3.” **วารสารครุศาสตร์**, 44(3), 144-159.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2543). **วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์**. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพมหานคร: สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์. (2544). **การเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ : แนวคิด วิธีและเทคนิคการสอน 1**. กรุงเทพมหานคร: เดอะมาสเตอร์กรุ๊ป แมเนจเม้นท์.
- มาเรียม นิลพันธุ์. (2554). **วิธีวิจัยทางการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 5. นครปฐม: ศูนย์วิจัยและพัฒนาทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- รัฐจวน คำวชิรพิทักษ์. (2538). **จิตวิทยาการสื่อสารในชั้นเรียน**. นนทบุรี: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- วัชรา เล่าเรียนดี. (2555). **รูปแบบและกลยุทธ์การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิด**. นครปฐม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วัชรวิ เกษพิชัยณรงค์ และคณะ. (2557). “การเรียนรู้เชิงรุกและเทคนิควิธีการจัดการเรียนการสอนที่เน้นการเรียนเชิงรุก” เอกสารประกอบการบรรยายเรื่องการเรียนการสอนเชิงรุก สถาบันนวัตกรรมการเรียนรู้ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- วิจารณ์ พานิช. (2558). “วิถีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ 21.” **วารสารนวัตกรรมการเรียนรู้**, 1(2), 18.
- ศรินารถ พรหมลา. (2563). **การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทพศิรินทร์ร่มเกล้า ที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค KWL Plus กับการสอนแบบปกติ**. เข้าถึงเมื่อ 25 กันยายน 2564. เข้าถึงได้จาก <http://www.edu-journal.ru.ac.th/index.php/abstractData/indexBy?bid=4>.

- สมบัติ จำปาเงิน และสำเนียง มณีกาญจน์. (2548). **กลเม็ดการอ่านให้เก่ง**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: สถาพรบุ๊คส์.
- สมศักดิ์ ภู่วิภาดาบรรณ. (2554). **การยัดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและการประเมินตามสภาพจริง**. เชียงใหม่: โรงพิมพ์แสงศิลป์.
- สมหมาย ปาโรจฉัตร. (2562). **ครูที่เป็นมากกว่าครู**. เข้าถึงเมื่อ 15 มีนาคม 2563. เข้าถึงได้จาก https://www.matichonweekly.com/column/article_234288.
- สราวดี เฟิงศรีโคตร. (2549). “คำถามนั้นสำคัญไฉน.” **วารสารวิทยากร**, 5, 58-61.
- สรินญา มารศรี. (2562). “การพัฒนาทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณในศตวรรษที่ 21.” **วารสาร มจร นครน่านปริทรรศน์**, 3(2), 105-107.
- สายทิพย์ เกรียงวงศ์ และคณะ. (2562). **หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนโพธาวัฒนาเสนี**. สัมภาษณ์, 6 พฤศจิกายน.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2546). **ฝึกสมองให้คิดอย่างมีวิจารณญาณ**. กรุงเทพมหานคร: สกศ.
- สิริพร รัตนมุง. (2560). “การพัฒนาความสามารถการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยวิธีสอนแบบ SQ4R.” **วารสารวิชาการสถาบันวิทยาการจัดการแห่งแปซิฟิก**, 3(2), 194-202.
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2544). **การประเมินผลภาษาไทย**. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2545). **หลักและวิธีการสอนอ่านภาษาไทย**. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.
- สุพลา ทองแป้น พูนสุข อุดม และธวัฒน์ชัย เทพนวล. (2551). “ผลของการใช้วิธีสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ร่วมกับเทคนิคการใช้คำถามต่อความสามารถด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์.” **วารสารวิทยบริการมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์**, 20(1), 57-64.
- สุพิน บุญชูวงศ์. (2544). **หลักการสอน**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: แสงสุทธิการพิมพ์.
- สุวิกรม มาประณีต. (2559). “การพัฒนาความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้ทักษะภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยเทคนิคการใช้คำถามระดับสูง.” **วารสารศึกษาศาสตร์ปริทัศน์**, 31(2), 48.

- สุวิมล ตีรกานันท์. (2551). **การสร้างเครื่องมือวัดตัวแปรในการวิจัยทางสังคมศาสตร์: แนวทางสู่การปฏิบัติ**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อรรถพงษ์ ผิวเหลือง. (2563). “สภาพการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาไทย: แนวทางในการแก้ปัญหา.” **วารสารศึกษาศาสตร์ มมร**, 8(2), 195-202.
- อัญชลี จันทร์เสม และคณะ. (2559). “ทักษะในศตวรรษที่ 21 กับการจัดการศึกษาภาษาต่างประเทศ จากนโยบายถึงผู้สอน.” **วารสารบรรณศาสตร์ มศว**, 9(2), 115.
- อัมพร ม้าคะนอง. (2553). **ทักษะและกระบวนการทางคณิตศาสตร์: การพัฒนาเพื่อการพัฒนา**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ศูนย์ตำราและเอกสารวิชาการ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อุษาวดี ชุกกลิ่นหอม. (2560). “การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยวิธีสอนแบบ SQ5R.” **วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร**.
- เอมอร เนียมน้อย. (2551). **การพัฒนาการอ่านอย่างมีวิจารณญาณด้วยวิธี SQ3R**. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาสน.

ภาคผนวก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เชิดชัย อุดมพันธ์

การศึกษา ปร.ด. (ภาษาไทย) มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (2555)
 ศศ.ม. (ภาษาไทย) มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (2543)
 ศศ.บ. (ภาษาและวรรณคดีไทย) มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (2540)

สถานที่ทำงาน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ตำแหน่ง รองคณบดีฝ่ายวิชาการ และอาจารย์ภาควิชาภาษาไทย

2. อาจารย์ ดร. มัทธิ แวดราแม

การศึกษา ค.ด. (การวัดและประเมินผลการศึกษา) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2555)
 ค.ม. (การวัดและประเมินผลการศึกษา) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2547)
 ค.บ. (มัธยมศึกษาวิทยาศาสตร์ทั่วไป/ชีววิทยา) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2545)

สถานที่ทำงาน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ตำแหน่ง อาจารย์ภาควิชาการศึกษา (แขนงวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ
 และการประเมินทางการศึกษา)

3. นายรณชัย จันทร์แก้ว

การศึกษา ศษ.ม. (หลักสูตรและการสอน) มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (2559)
 ศศ.บ. (ศษ.) (ภาษาไทย) มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (2555)

สถานที่ทำงาน โรงเรียนคณะราษฎรบำรุง จังหวัดยะลา

 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษายะลา

ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ

ภาคผนวก ข

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

แบบสอบถามความคิดเห็น

แบบทดสอบ

วัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

วิชาภาษาไทย ท22101 โรงเรียนโพธิ์วัฒนาเสวี

ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563

คำชี้แจง 1. แบบทดสอบฉบับนี้มีจำนวนข้อสอบทั้งสิ้น 32 ข้อ เป็นข้อสอบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ และข้อสอบอัตนัย จำนวน 2 ข้อ

2. ข้อสอบปรนัย 4 ตัวเลือก ให้นักเรียนพิจารณาเลือกคำตอบที่ถูกต้อง เหมาะสม ที่สุด แล้วทำเครื่องหมายกากบาท ดังตัวอย่าง

ข้อ	ก	ข	ค	ง
100		x		

3. หากต้องการเปลี่ยนคำตอบให้ลบคำตอบเดิมให้สะอาด แล้วทำเครื่องหมายกากบาทในช่องตัวเลือกที่ตรงคำตอบใหม่

4. ข้อสอบอัตนัยให้เขียนด้วยลายมือที่สวยงาม อ่านง่าย และรักษาความสะอาดของกระดาษคำตอบ

อ่านนิทานต่อไปนี้เพื่อตอบคำถามข้อ 1 - 4

“กานันมีชนที่ดำสนิทและเงางาม แต่ทว่าพวกกากกลับมิได้พึงพอใจในความเป็นตัวเอง พวกกาเห็นว่าหงส์มีขนสีขาวสะอาดบริสุทธิ์ก็พากันนึกอิจฉา และอยากที่จะมีขนสีขาวเช่นนั้นบ้าง “สงสัยว่าคงเป็นเพราะหงส์ชอบลงอาบน้ำอยู่เสมอ และก็ยังพำนักอยู่ใกล้สระน้ำด้วย” กาทัวหนึ่งคาดคะเน กาทีกัวจึงสนับสนุนว่า “นั่นสิ ถ้าพวกเราว่ายน้ำบ่อย ๆ และพักอยู่ใกล้สระน้ำ เราก็คง จะขาวเหมือนหงส์นะ” เมื่อเห็นดีเห็นงามด้วยกันเช่นนั้น พวกกาก็พากันละทิ้ง ที่อาศัยแล้วพากันอพยพไปอยู่ที่ริมสระน้ำ พวกกาชวนกันลงเล่นน้ำทุกวันและใช้ขนอย่างหงส์เป็นประจำ แต่พวกมันก็มีได้มีขนที่ขาวขึ้นแต่อย่างใด กายังคงมีขน สีดำสนิทเช่นเดิม แต่ทว่ามันไม่อาจมีความสุขดังเดิมได้ เพราะสถานที่ใหม่นั้นไม่ได้มีอาหารอุดมสมบูรณ์เหมือนที่เคเคยอยู่ ดังนั้นพวกกาจึงอดตายกันหมด ในเวลาต่อมา”

อมตะนิทานอีสป

1. หงส์ที่กล่าวถึงมีความหมายสอดคล้องกับข้อใดมากที่สุด

- ก. บุคคลที่มีชาติตระกูลสูง
- ข. นักจำพวกเปิดขนาดใหญ่ (เฉลย)
- ค. สัตว์มีกระดูกสันหลังเลือดอุ่น มีสองเท้า
- ง. นักในนิยายถือว่าเป็นนกตระกูลสูง มีเสียงไพเราะ

2. นิทานเรื่องนี้แสดงจุดมุ่งหมายตามข้อใด

- ก. เล่าเรื่อง (เฉลย)
- ข. สร้างจินตนาการ
- ค. แสดงความคิดเห็น
- ง. บอกให้ทราบข้อเท็จจริง

3. ข้อใดไม่ใช่ข้อเท็จจริงที่ปรากฏในนิทานเรื่องนี้

- ก. หงส์มีขนสีขาวบริสุทธิ์
- ข. กามีขนสีดำและเงางาม
- ค. กากาหันอดอาหารตาย
- ง. หงส์ชอบอาบน้ำอยู่เสมอ (เฉลย)

4. ข้อคิดจากนิทานเรื่องนี้ที่สามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้คือข้อใด

- ก. การไม่ปฏิบัติเกินตัว
- ข. ความพอใจในสิ่งที่ตนมี (เฉลย)
- ค. ความโลภนำมาซึ่งหายนะ
- ง. การวางแผนก่อนกระทำกิจการต่าง ๆ

อ่านนิทานต่อไปเพื่อตอบคำถามข้อ 5 - 8

ณ หมู่บ้านแห่งหนึ่ง ชายหัวล้านสองคนเป็นเพื่อนกัน ทั้งสองปรึกษาถึงวิธีที่จะทำให้ผมผดกดำเต็มหัว แต่ไม่ว่าจะคิดเท่าไรก็คิดไม่ออกสักที จนได้ข่าวว่ามีพระอาจารย์รูปหนึ่งที่วัดสระแก้ว ท่านมีวิธีทำให้ผมผดกดำขึ้นได้ ทั้งสองจึงชวนกันไปที่วัดนั้น เมื่อไปถึงวัดก็พากันไปกราบนมัสการพระอาจารย์ และขอให้ท่านช่วย พระอาจารย์จึงตอบไปว่า “วิธีทำให้ผมขึ้นผดกดำนั้นไม่ยากหรอก แต่ห้ามขัดคำครุณะ มิเช่นนั้นจะไม่ได้ผล” ทั้งสองก็รับปากเป็นอย่างดีว่าจะทำตามที่พระอาจารย์บอก จากนั้นพระอาจารย์ก็ท่องว่า “สีสะพุทธาปานะ ซายะเต” ท่านท่อง 3 ครั้งแล้วให้ทั้งสองว่าตามจนจำได้แม่นยำ จากนั้นจึงบอกว่า “เจ้าทั้งสองจงดำน้ำไปในสระนี้ 3 วัน แล้วท่องคาถาในน้ำครั้งละ 1 จบ” ทั้งสองรีบทำตามที่พระอาจารย์บอกอย่างรวดเร็ว

ครั้งที่ 1 ทั้งสองดำลงไปท่องคาถา 1 จบ เมื่อโผล่ขึ้นมาก็พบว่าตนมีผมขึ้นมาเท่าลูกมะกอก

ครั้งที่ 2 ทั้งสองดำลงไปท่องคาถา 1 จบ เมื่อโผล่ขึ้นมาก็พบว่าตนมีผมขึ้นมาเท่าพระสิริใหม่

ครั้งที่ 3 ทั้งสองดำลงไปท่องคาถา 1 จบ เมื่อขึ้นมา ก็พบว่าผมตนยาวขึ้นเท่าดอกกระพุ่ม

ทั้งสองดีใจมากที่ผมของตนขึ้นแล้ว จึงปรึกษากันว่า “ขนาดเราดำน้ำแค่ 3 ครั้ง ผมยังยาวได้ขนาดนี้ถ้าเราทำสัก 4-5 ครั้ง ผมจะยาวแค่ไหนนะ” พูดยกก็พร้อมใจกันดำน้ำเป็นหนที่ 4 พอทอองคาถาจบโผล่ขึ้นมา ลองเอามือลูบหัวดูกลับพบว่าผมของตนนั้นหายไปหมด และหัวก็กลับมาล้นเหมือนเดิม ทั้งสองจึงรีบไปหาพระอาจารย์

พระอาจารย์ถามว่า “พวกเองดำน้ำไปคนละกี่ครั้งล่ะ”

ทั้งสองก็ตอบว่า “4 ครั้ง ครับ”

เมื่อพระอาจารย์ได้ยินดังนั้นก็เอาตะบันหมากเคาะหัวทั้งสองทันทีพร้อมกับพูดขึ้นว่า “เพราะเจ้า 2 คน เป็นคนหัวล้านนอกครู พวกเจ้าถึงได้หัวล้านอยู่อย่างนี้แหละ”

5. คำว่า “หัวล้านนอกครู” มีความหมายสอดคล้องกับข้อใดมากที่สุด

- ก. ศีรษะล้านหรือผมบนศีรษะน้อย
- ข. หัวแข็ง หัวดี อบรมสั่งสอนยาก
- ค. อวดดี รู้มาก และทำนอกเหนือคำสั่ง
- ง. ปฏิบัติผิดไปจากคำสั่งสอนของครูบาอาจารย์ (เฉลย)

6. “วิธีทำให้ผมขึ้นตกดำนั้นไม่ยากหรอก แต่ห้ามขัดคำครูนะ มิเช่นนั้นจะไม่ได้ผล” คำพูดดังกล่าวมีเจตนาสื่อสารเรื่องใด

- ก. การไม่ได้เถียงครู
- ข. ให้ปฏิบัติตามคำสั่ง (เฉลย)
- ค. ให้ปฏิบัติตามขั้นตอน
- ง. การให้ผมขึ้นตกดำเป็นเรื่องง่าย

7. นักเรียนคิดว่าการใช้ภาษาของนิทานที่อ่านเหมาะสมกับงานเขียนประเภทบันเทิงคดีหรือไม่อย่างไร

- ก. ไม่เหมาะสม เนื่องจากมีการใช้ภาษาที่เป็นคำไม่สุภาพ
- ข. เหมาะสม เนื่องจากมีการใช้คำที่ทำให้ผู้อ่านเกิดภาพพจน์
- ค. เหมาะสม เนื่องจากใช้ภาษาสื่อความเข้าใจง่าย เหมาะกับบันเทิงคดี (เฉลย)
- ง. ไม่เหมาะสม เนื่องจากงานเขียนประเภทบันเทิงคดีจำเป็นต้องใช้ภาษาในระดับทางการ

ขึ้นไป

8. จากการศึกษาพฤติกรรมของชายหัวล้าน นักเรียนสามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างไร

- ก. ไบรท์ซ์ขับรถตามกฎจราจร (เฉลย)
- ข. นิติภัทร์ส่งงานที่ครูตรงเวลา
- ค. พิษณุไปทำบุญที่วัดทุกวันพระ
- ง. สารวัตรไปทำงานแต่เช้าและกลับตอนเย็นทุกวัน

อ่านโฆษณาต่อไปนี่เพื่อตอบคำถามข้อ 9 - 10

	<p>วิเศษนิยม</p> <p>เป็นยาสีฟันไทยที่มีคุณภาพเป็นที่นิยม ของประชาชนมากมาย</p> <p>เชิญ ท่านเลือกใช้ ตามใจชอบ</p>
---	---

9. ข้อใดไม่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาโฆษณา

- ก. วิเศษนิยมเป็นยาสีฟันไทย
- ข. ประชาชนนิยมใช้วิเศษนิยม
- ค. วิเศษนิยมเป็นชื่อของยาสีฟัน
- ง. วิเศษนิยมนิยมใช้เฉพาะสุภาพสตรี (เฉลย)

10. ชื่อยาของสีฟัน “วิเศษนิยม” สอดคล้องกับข้อใด

- ก. เป็นยาสีฟันนิยมใช้เฉพาะสุภาพสตรี ราคาถูก
- ข. เป็นยาสีฟันไทย ราคาถูก เป็นที่นิยมของประชาชน
- ค. เป็นยาสีฟันที่ผลิตมายาวนาน เป็นที่นิยมของประชาชน
- ง. เป็นยาสีฟันไทยที่มีคุณภาพดี เป็นที่นิยมของประชาชน (เฉลย)

อ่านโฆษณาต่อไปนี่เพื่อตอบคำถามข้อ 11 - 12

การ์นีเย่ชาקרเววิท์ เคย์ครีม SPF21/PA+++

ความต้องการสำหรับผิว: เพื่อผิวดูกระจ่างใส ชาวอมชมพูสะพรั่งตั้งชาקר

ครีมบำรุงผิวผสมสารป้องกันแสงแดด อุดมด้วยสารสกัดจากชาקר ส่วนผสมที่อ่อนโยน แต่ทรงประสิทธิภาพจากญี่ปุ่น พร้อมคุณค่าวิตามิน 3 และ วิตามินซีจี ตรงเข้าบำรุงผิวอย่างล้ำลึก ช่วยปรับให้ผิวดูกระจ่างใสขึ้น ลดเลือนจุดด่างดำ ให้ผิวเรียบเนียนขึ้น รุชมชนดูกระชับ ใช้ได้แม้กับผิวที่มีแนวโน้มแพ้ง่าย 2 ปฏิบัติการเพื่อผิวเปล่งประกายอมชมพูที่เหนือกว่า 1. ลดความหมองคล้ำ ปรับสีผิวให้ ดูกระจ่างใส 2. เพิ่มความอมชมพูสะพรั่งสู่ทุกอณูผิวถึง 60% พิสูจน์ 2 ปฏิบัติการ เพื่อผิวขาว อมชมพูผลลัพธ์ที่พิสูจน์แล้วเพียงครั้งแรกที่ใช้ผิวรู้สึกได้รับการบำรุงอย่างล้ำลึก ผิวนุ่มชุ่มชื้น เปล่งปลั่ง แลดูเรียบเนียน เมื่อใช้เป็นประจำผิวแลดูกระจ่างใสขึ้น ดูสดใสเปล่งประกายอมชมพูราวกับกลีบดอกชาקרใน 4 สัปดาห์ เผยผิวดูกระจ่างใส อมชมพูขึ้นถึง 60%

11. ข้อความ “เพียงครั้งแรกที่ใช้ผิวรู้สึกได้รับการบำรุงอย่างล้ำลึก ผิวนุ่มชุ่มชื้น เปล่งปลั่ง แลดูเรียบเนียน” เป็นข้อความประเภทใด

- ก. ชี้แจง
ข. ข้อเท็จจริง
ค. เสนอแนะ
ง. โน้มน้าวใจ (เฉลย)

12. “การ์นิเย่ ซากูระไวท์” ชื่อของผลิตภัณฑ์ที่มีที่มาอย่างไร

- ก. ใช้ดอกซากูระเป็นสัญลักษณ์แทนสีผิวหลังใช้ผลิตภัณฑ์ (เฉลย)
ข. ใช้ดอกซากูระเป็นสัญลักษณ์แทนผลิตภัณฑ์ที่มาจากประเทศญี่ปุ่น
ค. ใช้ดอกซากูระเป็นสัญลักษณ์แทนผลิตภัณฑ์เพราะดึงดูดความสนใจผู้บริโภค
ง. ใช้ดอกซากูระเป็นสัญลักษณ์แทนผลิตภัณฑ์ที่มีบรรจุภัณฑ์สวยงามกะทัดรัด

อ่านโฆษณาต่อไปนี้เพื่อตอบคำถามข้อ 13 - 14

นมเปรี้ยวแอคทีเวีย

นมเปรี้ยวแอคทีเวีย เปิดตัวรสชาติใหม่ล่าสุด กลิ่นเมลอนญี่ปุ่น กลิ่นหอม อร่อย สดชื่น ดื่มน้ำง่าย ไขมัน 0% พร้อมมีแอคทีเวียเรกลาริส ช่วยระบบขับถ่าย ลดความรู้สึกอึดอัดแน่นท้อง นมเปรี้ยวแอคทีเวีย กลิ่นเมลอนญี่ปุ่น ลิ้มเคี้ยวเอะดิชั่นนี้ วางจำหน่ายที่เทสโกโลตัสเท่านั้น ในราคาเพียง 18 บาท สำหรับขนาด 220 มิลลิลิตร

13. ข้อใดไม่ใช่ลักษณะของนมเปรี้ยวแอคทีเวีย

- ก. ไม่มีไขมัน
ข. เป็นนมที่ดื่มง่าย
ค. ช่วยระบบขับถ่าย
ง. ช่วยลดความอ้วน (เฉลย)

14. โฆษณาต่อไปนี้มีที่น่าเชื่อถือหรือไม่ อย่างไร

Silicone ring Reduce weight
แหวนซิลิโคน แม่เหล็กสวมนิ้วเท้า เพื่อลดน้ำหนัก

แหวนลดน้ำหนักโดยการใส่อุปกรณ์นี้ที่หัวแม่เท้าทุกวัน จะช่วยให้ลดลดน้ำหนักได้ โดยแม่เหล็กที่ติดอยู่ที่อุปกรณ์นี้ จะทำหน้าที่กดจุดที่เท้า ให้ลดความอยากอาหาร ลดความอยากทานจุกจิก และเพิ่มระบบเผาผลาญไขมันได้ดีขึ้น เป็นอุปกรณ์ที่ได้รับความนิยม และเป็นที่นิยมมาก เส้นผ่าศูนย์กลางของวงแหวนซิลิโคนประมาณ 1 นิ้ว และหล่อเป็นเนื้อเดียวกับแม่เหล็กเลื่อนไปมาไม่ได้ และช่วยทำให้การขับถ่ายดีขึ้น

足指シークレット

- ก. ไม่น่าเชื่อถือ เพราะไม่ระบุข้อมูลผู้ผลิต
- ข. น่าเชื่อถือ เพราะมีรายละเอียดของสินค้า
- ค. น่าเชื่อถือ เพราะเป็นอุปกรณ์ที่กำลังเป็นที่นิยม
- ง. ไม่น่าเชื่อถือ เพราะเป็นเรื่องสุขภาพแต่ไม่มีข้อมูลทางการแพทย์สนับสนุน (เฉลย)

15. ส่วนใดของข่าวต่อไปนี้มี การแสดงความคิดเห็น

- (1) ผู้เห็นเหตุการณ์ซึ่งมีห้องพักอยู่ใกล้จุดเกิดเหตุเล่าให้เจ้าหน้าที่ตำรวจฟังในฐานะพยานว่า
 (2) ก่อนเกิดเหตุหญิงผู้บาดเจ็บมีปัญหากลืนยากเกี่ยวกับชายที่นั่งอยู่ใกล้ประตู (3) ซึ่งคาดว่าเป็นแฟนหนุ่ม
 อายุราว 30 ปี (4) เมื่อพยานเดินกลับเข้าห้องพักครู่หนึ่งก็มีเสียงสัญญาณดังสนั่น

- ก. ส่วนที่ (1)
- ข. ส่วนที่ (2)
- ค. ส่วนที่ (3) (เฉลย)
- ง. ส่วนที่ (4)

16. ข้อใดเป็นการใช้ภาษาที่แสดงความคิดเห็น

- ก. การศึกษางานสร้างสรรค์ช่วยสร้างความแข็งแกร่งทางวัฒนธรรม
- ข. รัฐน่าจะกระจายอำนาจลงสู่ระดับตำบลได้โดยการส่งเจ้าหน้าที่ไปดูแล (เฉลย)
- ค. ข้าราชการพลเรือนการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ลงโทษสถานหนัก
- ง. มนุษย์กลัวความแก่เพราะไม่ใช่แค่มียู่มากขึ้น แต่ความแก่เป็นโรคอย่างหนึ่ง

อ่านข่าวต่อไปนี้เพื่อตอบคำถามข้อ 17 - 18

กองเชียร์แคนาดาที่คึกคักช่วยกันเก็บขยะ

วินัยยกย่องชมเชยคนคึกคักปรบมือถึงงาโต้เลย! เนื่อกองเชียร์จากแคนาดาที่คึกคักช่วยกันเก็บขยะบนอัฒจันทร์หลังจบเกม

Globo Esporte สื่อประจำประเทศบราซิลรายงานว่า แฟนบอลทีมชาติญี่ปุ่นแสดงจิตสาธารณะช่วยกันเก็บขยะบนอัฒจันทร์ใต้อีกครั้งหลังจบเกมที่ทีมรักเสมอกับกรีซไปแบบไร้สกอร์ 0-0 เมื่อเช้านี้ ก่อนหน้านั้น กองเชียร์จากแคนาดาได้รับเสียงชื่นชมจากทั่วโลก หลังพวกเขาแสดงความรับผิดชอบด้วยการช่วยกันเคลียร์ขยะบริเวณที่นั่งของตัวเองอย่างเป็นระเบียบเรียบร้อย

หลังจบเกมที่ทีมฟายเอเวอร์ โคสต์ ๑-๒ ในเกมนัดแรกของรอบแบ่งกลุ่ม ล่าสุด คอลูกหนังขามูโรก็แสดงให้ทั่วโลกเห็นอีกครั้งว่าพวกเขามีระเบียบวินัยอยู่ในสายเลือดจริงๆ หลังช่วยกันเก็บขยะในเกมนัดที่ทีมแบ่งแต้มกับกรีซอีกครั้ง โดยสื่อแชมป์บับนั้นระบุว่า กองเชียร์ญี่ปุ่นนั้นเริ่มเคลียร์ขยะบริเวณที่นั่งของตัวเองก่อนที่ผู้ตัดสินจะเป่านกหวีดหมดเวลาการแข่งขันด้วยซ้ำ พร้อมยกย่องพฤติกรรมอันดีงามของพวกเขาด้วย ทั้งนี้ ญี่ปุ่นมีงานหนักรออยู่ในเกมนัดสุดท้ายเนื่องจากต้องเก็บชัยชนะเหนือโคลอมเบียให้ได้ สถานเดียวเท่านั้น เพื่อลุ้นเข้ารอบ ๑๖ ทีมสุดท้าย หลังจากเพิ่งมีเพียงแค่แต้มเดียวจาก ๒ นัดที่ผ่านมา

ที่มา : <http://www.goal.com/th/news>

17. สาเหตุสำคัญที่ทำให้กองเชียร์ฟุตบอลชาวญี่ปุ่นช่วยกันเก็บขยะคือข้อใด
- ก. แสดงความรับผิดชอบต่อขยะที่ตนเองทิ้ง
 - ข. ได้รับการปลูกฝังเรื่องระเบียบวินัยอยู่ในสายเลือด (เจलय)
 - ค. สนามแข่งขันมีปริมาณขยะมากเกินไปจนจะปล่อยปละละเลย
 - ง. เป็นข้อตกลงที่กองเชียร์ชาวญี่ปุ่นตกลงทำร่วมกันหลังเสร็จสิ้นการแข่งขันทุกครั้ง
18. หากนักเรียนเห็นขยะในสถานที่ต่าง ๆ นักเรียนควรปฏิบัติอย่างไร
- ก. ตามหาผู้ทิ้งขยะมารับผิดชอบผลการกระทำ
 - ข. แจ้งเจ้าหน้าที่รับผิดชอบจัดการให้เรียบร้อย
 - ค. เชิญชวนบุคคลรอบข้างเก็บขยะให้เรียบร้อย
 - ง. เก็บขยะทิ้งลงในถังขยะให้เรียบร้อยด้วยตนเอง (เจलय)

19. อ่านข่าวต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม

เยาวชน “ซูปเปอร์ฮีโร่จิตสาธารณะ”

เยาวชนชาย สวมชุดแปลกเกินกิมมิค: กวาดถนน บริเวณถนนเลียบริมทางรถไฟ หนารั้วโรงเรียนพณิชยการ

จากการสอบถามทราบว่า เยาวชนรายนี้ไม่ยอมบอกชื่อและถอดชุดให้ผู้สื่อข่าวได้ดู บอกแต่เพียงว่าอายุ ๑๖ ปี กำลังศึกษาอยู่สถาบันการศึกษาแห่งหนึ่ง โดยขอใช้ชื่อว่า การเดียน ส่วนชุดที่ใส่ ต้องการให้ออกมาเป็นชุดฮีโร่ในการทำความดี โดยนื่องการเดียน เล่าว่าตนเองอยากจะทำสิ่งดีๆให้ทุกคนไม่เล็งเล่ที่จะทำความดี แม้จะเป็นเพียงเรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ จึงคิดทำโครงการอาสาสมัคร

ซูปเปอร์ฮีโร่ในชีวิตจริง ซึ่งผู้ที่จะมาร่วมโครงการ ก็จะต้องสวมบทฮีโร่ จะเป็นอะไรก็ได้ที่อยากเป็น เพียงแต่ต้องสวมหน้ากาก และปิดบังตัวตนที่แท้จริง ส่วนความดีที่ทํา ก็เป็นเรื่องทั่วไปที่สามารถทำได้ เช่นเก็บขยะบนถนน ช่วยคนแก่ข้ามถนน ช่วยเข็นรถที่เสียข้างทาง ถ้าหากเป็นเรื่องที่เกินกำลังก็จะแจ้งเจ้าหน้าที่ให้เข้ามาช่วยเหลือต่อ โดยทำอย่างนี้ติดต่อกันมากกว่า ๔ เดือนแล้ว โดยเฉพาะย่านถนนสายเรียบทางรถไฟ อ.เมืองพิษณุโลก ส่วนชุดฮีโร่ที่ใส่ ก็ออกแบบด้วยตนเอง แล้วรวบรวมเงินไปจ้างร้านตัดในราคา ๒,๘๐๐ บาท นายธันวา กลิ่นท้วม พนักงานกั้นถนนฝ่ายเดินรถไฟพิษณุโลก ประจำจุดดังกล่าว ได้กล่าวชื่นชมการกระทำของเยาวชนรายนี้

ที่มา : <http://www.phitsanulokhotnews.com>

ข้อใดคือสาเหตุที่ทำให้เยาวชนรายนี้สวมใส่ชุดซูปเปอร์ฮีโร่สร้างจิตสาธารณะในสังคม

- ก. ต้องการสร้างสรรค์สังคมให้น่าอยู่ (เฉลย)
- ข. ต้องการเป็นแบบอย่างแก่เยาวชนในการทำประโยชน์เพื่อสังคม
- ค. ต้องการส่งเสริมให้เยาวชนทำความดีโดยไม่ลั้งเล แม้จะเป็นเรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ
- ง. เพื่อต้องการประชาสัมพันธ์โครงการอาสาสมัครซูปเปอร์ฮีโร่ในชีวิตจริงที่ตนเองคิดขึ้น

อ่านข้อความต่อไปนี้เพื่อตอบคำถามข้อ 20-21

“ลองคิดถึงหัวอกของ “นักหมาก” ทั้งหลายดูเถอะ ฐู่ ๆ วันหนึ่ง สิ่งที่เคยกินมาเนิ่นนานวัน ด้วยความเอร็ดอร่อยและความลุข จนเป็นของที่ “ติด” กลับกลายเป็นของเถื่อนของผิดกฎหมาย”

20. คำว่า “นักหมาก” หมายความว่าอย่างไร

ก. ผู้ที่ลักลอบกินหมาก	ข. ผู้ที่ชอบการกินหมาก (เฉลย)
ค. ผู้ที่ค้าหมากแบบผิดกฎหมาย	ง. ผู้ที่ลักลอบกินและค้าหมากพลู

21. ข้อความข้างต้นผู้พูดแสดงน้ำเสียงอย่างไร

ก. ตำหนิ	ข. ตัดพ้อ (เฉลย)
ค. ถากถาง	ง. ประชดประชัน

22. อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม

การแปร่งฟันของคุณ

ฟันของเราสะอาดมากขึ้นและมากขึ้นเมื่อเรายังแปร่งนานขึ้นและแรงขึ้นใช่หรือไม่

นักวิจัยชาวอังกฤษบอกว่า ไม่ใช่ เขาได้ทดลองหลาย ๆ ทางเลือก และท้ายที่สุดก็พบวิธีที่สมบูรณ์แบบในการแปร่งฟัน การแปร่งฟัน 2 นาที โดยไม่แปร่งฟันแรงจนเกินไปให้ผลที่ดีที่สุด ถ้าคุณแปร่งฟันแรง คุณกำลัง ทำร้ายเคลือบฟันและเหงือกโดยไม่ได้ขจัดเศษอาหารหรือคราบหินปูน

เบนท์ ฮันเซน ผู้เชี่ยวชาญเรื่อง การแปร่งฟัน กล่าวว่า วิธีจับแปร่งสีฟันที่ดีก็คือ จับให้เหมือนจับปากกา “เริ่มจากมุมหนึ่ง และแปร่งไปตามฟันจนหมดแถว” เธอบอกว่า “อย่าลืมนิ้วของคุณด้วย มันสามารถสะสมแบคทีเรียได้มากทีเดียว ซึ่งเป็นสาเหตุของกลิ่นปาก”

เพราะเหตุใดบทความเรื่อง การแปร่งฟันของคุณ จึงกล่าวถึง “ปากกา”

- ก. เพื่อแสดงว่าเราสามารถแปร่งฟันได้หลาย ๆ วิธี
- ข. เพื่อช่วยให้เราเข้าใจวิธีการจับแปร่งสีฟันอย่างไร (เฉลย)
- ค. เพราะเราควรแปร่งฟันอย่างจริงจังเช่นเดียวกับการเขียน
- ง. เพราะเราเริ่มจากมุมหนึ่งเหมือนกันทั้งปากกาและแปร่งสีฟัน

23. อ่านบทความต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม

“ปริญญาบัตร เป็นผลิตผลอันสืบเนื่องมาจากกรรมวิธีในการวัดผลทางการศึกษา แต่ความสมบูรณ์แบบ ของปริญญาบัตรนั้น ย่อมมีความหมายรวมไปถึงสมรรถภาพและจรรยาของบัณฑิตผู้แบกปริญญาด้วย แต่การตีค่าของปริญญาบัตรยังขึ้นอยู่กับมาตรฐานและแนวโน้มของแต่ละคนอยู่ อย่าไปเข้าใจผิดคิดว่าจบแล้วจะเอาปริญญาไปเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ไปสมัครงานทำได้ง่าย ๆ เหมือนสมัยก่อน ในยุคปฏิญญาล้นประเทศอย่างนี้เราจึงควรใช้เวลาที่เรียนอยู่อย่างมีเป้าหมาย เป้าหมายของเราไม่ใช่เรียนเพื่อสอบ สอบเพื่อจบ และจบเพื่อรับปริญญา แต่เป้าหมายเราที่ควรจะเป็นคือเรียนเพื่อพัฒนาคุณค่าในตนเองเพราะถึงแม้ว่าปริญญาจะล้นประเทศแต่บัณฑิตที่มีคุณค่านี้ ขาดแคลนจริง ๆ”

นักเรียนจะปฏิบัติตนอย่างไรเพื่อให้สอดคล้องกับแนวคิดของบทความ

- ก. เรียนเพื่อประมวลความรู้ของตนเอง
- ข. เรียนสาขาที่ตนเองมีความถนัดและสนใจ
- ค. เรียนอย่างมีเป้าหมายเพื่อแสวงหาใบเบิกทางของชีวิต
- ง. เรียนเพื่อพัฒนาตนเองให้มีคุณค่าด้วยการมีความรู้ความสามารถคู่คุณธรรม (เฉลย)

24. อ่านบทความต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม

“ท่านต้องรู้ว่าคนส่วนมากในโลกนี้เขามีกิเลส คือ ความโลภ โกรธ หลง ดังนั้น บางทีเขาก็คิดถูกและทำถูก แต่บางทีก็คิดผิดและทำผิด บางทีก็โง่ บางทีก็ฉลาด เพราะฉะนั้นท่านจะต้องให้อภัยเขาค่อย ๆ พูดกับเขา ไม่ตำว่ารุนแรงกับเขา ท่านต้องใช้ปัญญาของท่านไปสอนเขา ไปชักจูงเขาให้เดินในทางที่ถูกต้อง นี่คือน้ำที่ของผู้มีปัญญาที่จะเข้าไปเกี่ยวข้องกับคนโง่ที่มีอยู่ในโลก ผลที่ได้รับคือท่านจะเป็นคนที่มีจิตใจเยือกเย็น และน่าเคารพกราบไหว้”

นักเรียนนำข้อคิดที่ได้รับจากการอ่านไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างไร

ก. รู้จักให้อภัย

ข. รู้จักใช้ปัญญา (เฉลย)

ค. การมีจิตใจเยือกเย็น

ง. การมีความเมตตากรุณา

อ่านบทความต่อไปนี้เพื่อตอบคำถาม ข้อ 25-26

“ปัจจุบันมีผู้ติดยาเสพติดเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะกลุ่มเยาวชนจะติดยาเสพติดมากกว่ากลุ่มคนกลุ่มอื่น และที่น่าเป็นห่วงกำลังแพร่ระบาดสู่เด็กนักเรียนวัย 9-10 ปี สาเหตุอาจเป็นเพราะถูกเพื่อนชักจูงให้ลองเสพ อยากรู้ อยากรอง ถูกล่อลวง และสาเหตุสำคัญอีกประการ คือ ขาดความอบอุ่นในครอบครัว ปัญหาพ่อแม่หย่าร้าง ผู้ใหญ่ ไม่สนใจ ดูแล หรือเป็นที่พึ่งของเด็กได้ เด็กเกิดความว่าเหวไม่รู้จักปรึกษาใครเลยหันไปหายาเสพติด”

25. จุดมุ่งหมายของผู้เขียนบทความนี้คือข้อใด

ก. เพื่อให้รู้ถึงโทษของยาเสพติด

ข. เพื่อแจ้งจำนวนกลุ่มผู้ติดยาเสพติด

ค. เพื่อให้รู้สาเหตุที่ทำให้วัยรุ่นติดยาเสพติด (เฉลย)

ง. บอกวัตถุประสงค์ในการใช้ยาเสพติดในวัยรุ่น

26. วิธีที่ดีที่สุดที่ผู้ปกครองควรปฏิบัติเพื่อไม่ให้เด็กติดยาเสพติดคือข้อใด

ก. ให้ความรักความอบอุ่นและ ให้คำปรึกษาอย่างใกล้ชิด (เฉลย)

ข. สอดส่องติดตามทุกฝีก้าวเมื่อเด็กนัดรวมกลุ่มกันและแจ้งครู

ค. สอนให้ลูกรู้จักเลือกคบเพื่อนที่ดีมีฐานะ เพื่อจะได้ไม่มีปัญหาเสพติด

ง. เสนอกฎเกณฑ์ในการเรียนและความประพฤติอย่างเข้มงวดทั้งที่บ้านและโรงเรียน

จะนั่งห่มดูพอลมศักดิ์สงวน	ให้สมควรรับพักรตามศักดิ์ศรี
จะผัดหน้าทาแป้งแต่งอินทรีย์	ดูฉวีผิวเนื้ออย่าเหลือเกิน
จะเก็บไขว้โรมมให้ลมพักร	บำรุงศักดิ์ตามครีมิให้ชื่น
เป็นสุภาพราบเรียบและเจริญ	คงมีผู้สรรเสริญอนงค์ทรง

27. บทร้อยกรองนี้ ข้อใดไม่ใช่เรื่องที่สะท้อนวิถีชีวิตของหญิงไทยในเรื่องใด

ก. การแต่งตัว	ข. การปฏิบัติตน
ค. การดูแลผิวพรรณ	ง. การพัฒนาบุคลิกภาพ (เฉลย)

28. ตัวละครที่ปรากฏในบทร้อยกรองต่อไปนี้แสดงอารมณ์ ความรู้สึกตรงตามข้อใด

สตรีใดในพิภพจบแดน	ไม่มีใครได้แค้นเหมือนอกข้า
ด้วยไฝรักให้เกินพักร	จะมีแต่เวทนาเป็นเนื่องนิตย์
ก. โกรธ เกลียด	ข. สิ้นหวัง ท้อแท้
ค. ซ้ำใจ น้อยใจ (เฉลย)	ง. แค้นใจ อาฆาต

29. บทร้อยกรองต่อไปนี้สะท้อนค่านิยมด้านใด และสามารถนำไปปรับใช้ได้อย่างไร

แม้มีความรู้ดั่ง	สัพพัญญู
ฉิบมีคนชู	หอนขึ้น
หัวแหวนค่าเมืองตรู	ตาโลก
ทองปรองรับพื้น	หอนแก้วมีศรี
ก. การคบเพื่อนฝูง ให้เลือกคบแต่คนที่มีความรู้	
ข. การมีผู้สนับสนุน พยายามสนับสนุนคนรองข้างตามกำลัง (เฉลย)	
ค. การรักษาของมีค่า ดูแลสมบัติของตระกูล และมรดกของแผ่นดิน	
ง. การแสวงหาทรัพย์สมบัติ หมั่นสร้างความมั่นคงให้ตนเองและครอบครัว	

30. คำประพันธ์ต่อไปนี้ไม่ได้แสดงคุณค่าตามข้อใด

อันนินทากาลเหมือนเทน้ำ

ไม่ชอกช้ำเหมือนเอามีดมากริดหิน

แม้อंकพระปฏิมายังราศิน

คนเดินดินหรือจะลั่นคนนินทา

ก. ใช้ภาษาไพเราะสละสลวย

ข. ปรากฏโวหารเปรียบเทียบชัดเจน

ค. แทรกคติและข้อคิดในการดำเนินชีวิต

ง. สะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับพระพุทธศาสนา (เฉลย)

31. พิจารณาแยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากภาพโฆษณาสินค้าต่อไปนี้

	<p>สารสกัดจาก ใบฝรั่งเข้มข้นมาก ช่วยกระตุ้นให้เกิดรากผมใหม่ ใช้ได้สำหรับศีรษะทุกประเภท และสารสกัดสมุนไพรอื่นๆ ช่วยลดผมร่วง กระตุ้นการไหลเวียนของโลหิตบริเวณหนังศีรษะ ทำให้เส้นผมงอกใหม่ ตกแน่นอน และไม่กลับมาร่วงอีกเมื่อหยุดใช้</p> <p>ชวดเดียวเห็นผล!</p> <p>สั่งซื้อ คอมเม้น ชื่อ ที่อยู่ เบอร์โทรใต้ภาพ หรืออินบ็อกซ์มาเลย m.me/199700877311741</p>
--	--

32.

<p>หนึ่ง จะต้องออกหักกับรักแรก สอง จะต้องไม่แปลกกับรักใหม่ สาม จะต้องผิตหวังทุกครั้งไป สี่ จะต้องจำไว้รักคือทุกข์</p> <p style="text-align: right;">เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์</p>

บทร้อยกรองนี้มีคุณค่าที่สามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตรประจำวันอย่างไร บอกแนวทางการนำไปใช้ พร้อมให้เหตุผลประกอบ

แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการซูลล์
ร่วมกับการใช้คำถามพัฒนาการคิดขั้นสูง

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการซูลล์ร่วมกับการใช้คำถามพัฒนาการคิดขั้นสูง ฉบับนี้ ประกอบด้วยข้อคำถาม จำนวน 15 ข้อ แบ่งคำถามเป็น 3 ด้าน คือ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ จำนวน 5 ข้อ ด้านบรรยากาศในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ จำนวน 5 ข้อ และด้านประโยชน์ที่ได้รับ จำนวน 5 ข้อ

2. แบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีรายละเอียด ดังนี้

- 5 หมายถึง นักเรียนเห็นด้วยในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง นักเรียนเห็นด้วยในระดับมาก
- 3 หมายถึง นักเรียนเห็นด้วยในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง นักเรียนเห็นด้วยในระดับน้อย
- 1 หมายถึง นักเรียนเห็นด้วยในระดับน้อยที่สุด

3. ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของตนเองมากที่สุด

ที่	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้						
1.	ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นขั้นตอนต่อเนื่อง					
2.	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ					
3.	คำถามแต่ละคำถามสำหรับการแสดงความคิดเห็นมีความน่าสนใจ					
4.	ส่งเสริมความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนให้สูงขึ้น					
5.	ส่งเสริมให้นักเรียนคิดและแสดงความคิดเห็นในทุกขั้นตอนของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้					

ที่	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
ด้านบรรยากาศในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้						
6.	นักเรียนสนุกสนานในการปฏิบัติกิจกรรมตลอดคาบเรียน					
7.	นักเรียนมีความพอใจในการทำกิจกรรมกลุ่ม					
8.	นักเรียนกล้าแสดงความคิดเห็นและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น					
9.	ครูมีความเป็นกันเองกับนักเรียน					
10.	ครูคอยช่วยเหลือแนะนำนักเรียนในการปฏิบัติกิจกรรมแต่ละขั้นตอน					
ด้านประโยชน์ที่ได้รับ						
11.	นักเรียนได้รับความรู้ใหม่จากการร่วมแสดงความคิดเห็น					
12.	นักเรียนได้พัฒนาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ					
13.	นักเรียนสามารถนำความรู้ด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไปใช้ในชีวิตประจำวัน และในวิชาอื่น ๆ					
14.	นักเรียนสามารถพิจารณาสารที่อ่าน และตัดสินคุณค่าได้อย่างมีเหตุผล					
15.	ช่วยให้นักเรียนมีแนวทางในการอ่าน					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

ภาคผนวก ค

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

ตัวอย่างแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคคารุซัล

ร่วมกับคำถามพัฒนาการคิดขั้นสูง

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 3

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย	วิชาภาษาไทย ท 22101	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1		
เรื่อง การอ่านข่าวอย่างมีวิจารณ์ญาณ		จำนวน 2 คาบ (110 นาที)
ภาคเรียนที่ 1		ปีการศึกษา 2563

1. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

มาตรฐานการเรียนรู้ที่ ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาและสร้างวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด ท1.1 ม.2/2 จับใจความสำคัญ สรุปความ และอธิบายรายละเอียดจากเรื่องที่อ่าน

ท1.1 ม.2/4 อภิปรายแสดงความคิดเห็น และข้อโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

ท1.1 ม.2/5 วิเคราะห์และจำแนกข้อเท็จจริง ข้อมูลสนับสนุน และข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน

2. สาระสำคัญ

การอ่านข่าวอย่างมีวิจารณ์ญาณ จะต้องพิจารณาการพาดหัวข่าวและเนื้อหาของข่าว ซึ่งจะช่วยให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจสิ่งที่ผู้เขียนสื่อตลอดจนควรพิจารณาข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็นจากข่าว ทั้งนี้เพื่อประเมินและตัดสินใจว่าสิ่งที่ผู้เขียนนำเสนอมีความน่าเชื่อถือหรือไม่ เพียงใด หากนักเรียนสามารถพิจารณาส่วนสำคัญของข่าวได้ จะทำให้เข้าใจเหตุการณ์อย่างต่อเนื่องและสามารถนำสิ่งที่ได้รับจากการอ่านข่าวไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

3.1 สรุปใจความสำคัญของข่าวที่อ่านได้

3.2 อธิบายรายละเอียดของข่าวที่อ่านได้

3.3 อภิปรายและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข่าวที่อ่านได้

3.4 ระบุประเภทของข่าวที่อ่านได้

3.5 วิเคราะห์และจำแนกข้อเท็จจริง ข้อมูลสนับสนุน และข้อคิดเห็นจากข่าวที่อ่านได้

3.6 ประเมินความน่าเชื่อถือของข่าวที่อ่านได้

4. สารการเรียนรู้

4.1 ความรู้เกี่ยวกับข่าว

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2525: 190) ให้คำนิยามของข่าวว่า “ คำบอกเล่าเรื่องราว ซึ่งโดยปกติมักเป็นเรื่องที่เกิดใหม่ หรือเป็นที่น่าสนใจ”

ดร.ณิ หิรัญรักษ์(2538: 2) กล่าวถึงข่าวว่า คือการรายงานเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น และได้อธิบายเพิ่มเติมว่าข่าวไม่จำเป็นต้องเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในทันทีทันใดเพราะเหตุการณ์ที่ยังไม่เกิดขึ้นอาจจะเป็นข่าวได้ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นหลายปีมาแล้วอาจเป็นข่าวได้ถ้าสิ่งนั้นเพิ่งค้นพบ

จากคำจำกัดความ สรุปได้ว่า ข่าว คือ รายงานข้อเท็จจริง หรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นซึ่งมีความสำคัญเป็นที่น่าสนใจของผู้รับสาร

4.2 ประเภทของข่าว

ข่าวมีหลายประเภทขึ้นอยู่กับเกณฑ์ในการแบ่งประเภท ซึ่ง พนม วรรณศิริ (2544: 31-48) ได้ใช้เกณฑ์การแบ่งประเภทข่าว ดังนี้

4.2.1 แบ่งตามประเภทของข่าว ข่าวที่เกิดขึ้นมีผลกระทบต่อสังคมในระดับที่แตกต่างกัน ซึ่งสามารถแบ่งเป็น 2 ประเภท

4.2.1.1 ข่าวหนัก เป็นข่าวที่สำคัญกับชีวิตประชาชน เช่น ข่าวการเมือง ข่าวเศรษฐกิจ ข่าวสังคม ข่าวการศึกษา ฯลฯ มักเป็นข่าวที่ส่งผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน

4.2.1.2 ข่าวเบา เป็นข่าวที่เน้นอารมณ์ผู้อ่านเกิดความพอใจ เบาสมอง ข่าวกีฬา ข่าวตลกขบขัน ข่าวบันเทิง เมื่อเกิดแล้วผ่านไปอย่างรวดเร็วไม่กระทบต่อ คนส่วนใหญ่

4.2.2 แบ่งตามเนื้อหาข่าว การแบ่งประเภทข่าวตามเนื้อหา หนังสือพิมพ์บางฉบับอาจแบ่งไว้ชัดเจน ซึ่งสามารถ เปิดอ่านหรือติดตามได้ง่าย เช่น ข่าวการเมือง ข่าวเศรษฐกิจ ข่าววิทยาศาสตร์ข่าวการศึกษา ข่าว กีฬา เป็นต้น

4.3 การอ่านข่าวอย่างมีวิจารณญาณ

การอ่านข่าวอย่างมีวิจารณญาณ หมายถึง การอ่านที่นักเรียนรับสารผ่านลายลักษณ์อักษร ผ่านช่องทางต่าง ๆ เช่น โทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต หนังสือพิมพ์ ซึ่งสามารถเข้าถึงข้อมูลได้อย่างรวดเร็ว การอ่านข่าวอย่างมีวิจารณญาณจึงมีความสัมพันธ์กับระดับของความคิด ตั้งแต่ระดับจดจำ ระดับทำความเข้าใจ ระดับประยุกต์ใช้ ระดับวิเคราะห์ และระดับประเมิน แนวทางการอ่านข่าวอย่างมีวิจารณญาณ จึงแบ่งประเด็นพิจารณาออกเป็น 4 ประเด็น ประกอบด้วย

4.3.1 พิจารณาการพาดหัวข่าว การพาดหัวข่าวเป็นการจัดลำดับความสำคัญของข่าวนิยมพาดหัวข่าวด้วยตัวอักษรขนาดใหญ่ ส่วนสำคัญของลงมาจะใช้ตัวอักษรเล็กลงตามลำดับ ดังนั้น การอ่านข่าว ควรอ่านพาดหัวข่าวใหญ่ก่อนแล้วจึงมาอ่านพาดหัวข่าวย่อย

4.3.2 พิจารณาความน่าเชื่อถือ เมื่ออ่านและพิจารณาพาดหัวข่าวแล้ว ทราบเรื่องราวสั้น ๆ ของข่าว ต่อมาให้พิจารณาความน่าเชื่อถือ ซึ่งจะสรุปเรื่องราวของข่าวโดยขยายหรือเพิ่มเติมรายละเอียดของพาดหัวข่าว หากผู้เขียนข่าวสามารถเขียนความน่าเชื่อถือได้ชัดเจน ผู้อ่านที่มีเวลาน้อยและประหยัดเวลาในการอ่าน ก็ไม่จำเป็นต้องอ่านเนื้อข่าวต่อไป

4.3.3 พิจารณาเนื้อข่าว เนื้อข่าวเป็นส่วนที่ผู้อ่านจะอ่านหรือไม่อ่านก็ได้ หากทราบเรื่องย่อของข่าวจากความน่าเชื่อถือแล้ว เนื้อข่าวเป็นรายละเอียดเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เป็นข่าว ซึ่งอาจจะพบว่าการให้ข้อมูลของหนังสือพิมพ์แต่ละฉบับจะแตกต่างกัน เพราะผู้เขียนข่าวต้องนำเสนอให้ทันเวลา หากสนใจข่าวใดเป็นพิเศษให้อ่านเนื้อข่าวจากหนังสือพิมพ์หลายฉบับ เพื่อจะได้เปรียบเทียบความถูกต้องของข่าว

4.3.4 พิจารณาการใช้สำนวนภาษา เมื่อพิจารณาการใช้สำนวนภาษาในการเขียนข่าว จะพบว่า มีข้อบกพร่องหลายประการ ทั้งในการเขียนสะกดคำ การใช้คำย่อ การใช้คำผิดระดับ การใช้คำแสลง การวางส่วนขยายไม่ถูกต้อง การอ่านข่าวจึงควรพิจารณาการใช้ภาษาตามลักษณะของภาษาข่าว ไม่ยึดความถูกต้องของหลักการใช้ภาษา

รายการอ้างอิง

- พนม วรรณศิริ. (2544). **การสื่อข่าวและการเขียนข่าว**. กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือสถาบันราชภัฏสวนดุสิต.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2556). **พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554**. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่น.

5. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

5.1 ความสามารถในการสื่อสาร

1) มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความเข้าใจของตนเอง โดยใช้ภาษาอย่างเหมาะสม

2) ใช้วิธีการสื่อสารที่เหมาะสม

5.2 ความสามารถในการคิด

1) มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์

2) สามารถคิดอย่างมีวิจารณญาณ

5.3 ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต

1) สามารถทำงานกลุ่มร่วมกับผู้อื่นได้

2) นำความรู้ที่ได้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

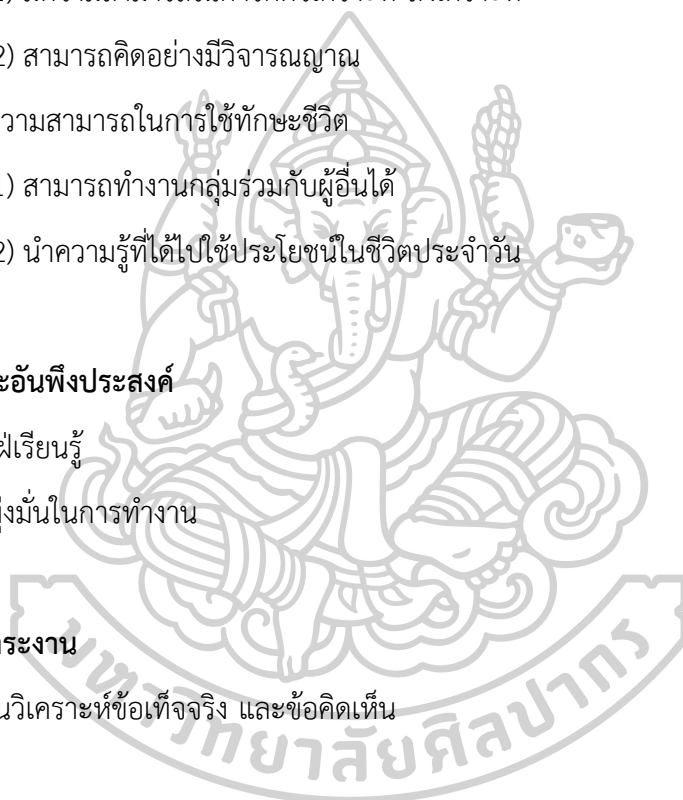
6. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

6.1 ใฝ่เรียนรู้

6.2 มุ่งมั่นในการทำงาน

7. ชิ้นงาน/ภาระงาน

ใบงานวิเคราะห์ข้อเท็จจริง และข้อคิดเห็น

เกณฑ์การประเมินการเขียนแสดงความคิดเห็น

ประเด็นการประเมิน	ระดับคะแนน		
	3	2	1
เนื้อหา	เขียนครอบคลุม ประเด็นคำถาม ที่ได้รับอย่างชัดเจน ทุกข้อคำถาม	เขียนครอบคลุม ประเด็นคำถาม ที่ได้รับอย่างชัดเจน แต่ขาดความสมบูรณ์ ไม่เกิน 2 คำถาม	เขียนครอบคลุม ประเด็นคำถาม ที่ได้รับพอเข้าใจ แต่ขาดความสมบูรณ์ มากกว่า 2 คำถาม
การให้เหตุผล	ให้เหตุผลหนักแน่น มีการแสดง ความคิดเห็น และให้ข้อมูลสนับสนุน ที่น่าเชื่อถือ ทุกเหตุผล	ให้เหตุผลหนักแน่น มีการแสดง ความคิดเห็น และให้ข้อมูลสนับสนุน ที่น่าเชื่อถือ อย่างน้อย 3 เหตุผล	ให้เหตุผล โดยมีการแสดง ความคิดเห็น และให้ข้อมูลสนับสนุน ที่น่าเชื่อถือ น้อยกว่า 3 เหตุผล
การประเมินบทอ่าน	ข้อเขียน มีองค์ประกอบ แสดงให้เห็นว่า มีการวิเคราะห์บทอ่าน ประเมินคุณค่าบทอ่าน และแนวทางการนำไป ปรับใช้ในการดำเนิน ชีวิตครบทั้ง 3 องค์ประกอบ	ข้อเขียน มีองค์ประกอบ แสดงให้เห็นว่า มีการวิเคราะห์บทอ่าน ประเมินคุณค่าบทอ่าน และแนวทางการนำไป ปรับใช้ในการดำเนิน ชีวิตอย่างน้อย 2 องค์ประกอบ	ข้อเขียน มีองค์ประกอบ แสดงให้เห็นว่า มีการวิเคราะห์บทอ่าน ประเมินคุณค่าบทอ่าน และแนวทางการนำไป ปรับใช้ในการดำเนิน ชีวิตน้อยกว่า 2 องค์ประกอบ
ความสัมพันธ์ ของงานเขียน	คำตอบมีความสัมพันธ์ ต่อเนื่องกับข้อมูล ของกลุ่มอื่น ๆ	คำตอบขาด ความสัมพันธ์ต่อเนื่อง กับข้อมูล	คำตอบขาด ความสัมพันธ์ต่อเนื่อง กับข้อมูล

เกณฑ์การประเมินใบงานวิเคราะห์ข้อเท็จจริง และข้อคิดเห็น

ประเด็นการประเมิน	ระดับคะแนน			
	4	3	2	1
เนื้อหา	คำตอบที่เขียนเป็นข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นตรงกับข่าวที่อ่านทั้งหมด	คำตอบที่เขียนเป็นข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นตรงกับข่าวที่อ่านไม่น้อยกว่า 5 ข้อ	คำตอบที่เขียนเป็นข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นตรงกับข่าวที่อ่านไม่น้อยกว่า 4 ข้อ	คำตอบที่เขียนเป็นข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นตรงกับข่าวที่อ่านน้อยกว่า 4 ข้อ
การใช้ภาษา	เขียนสะกดคำและใช้เครื่องหมายวรรคตอนถูกต้องทั้งหมด	เขียนสะกดคำและใช้เครื่องหมายวรรคตอนผิด 2 จุด	เขียนสะกดคำและใช้เครื่องหมายวรรคตอนผิด 3 จุด	เขียนสะกดคำและใช้เครื่องหมายวรรคตอนผิดมากกว่า 3 จุด

เกณฑ์การประเมิน

- 7-8 คะแนน ดี
- 4-6 คะแนน พอใช้
- 1-3 คะแนน ควรปรับปรุง

9. กิจกรรมการเรียนรู้

คาบที่ 1

ขั้นที่ 1 จัดกลุ่มนักเรียนเพื่อศึกษาข้อมูล

- นักเรียนศึกษาเอกสารชุด หลักการอ่านและพิจารณาข่าว เป็นรายบุคคล ใช้เวลา 15 นาที
- ขณะนักเรียนศึกษาเอกสาร ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม กลุ่มละ 7 คน โดยใช้โปรแกรม Team shake
- เมื่อนักเรียนศึกษาเอกสารตามเวลาที่กำหนด ครูแจ้งรายชื่อนักเรียนแต่ละกลุ่ม และให้นักเรียนที่สังกัดกลุ่มเดียวกันนั่งรวมกัน

4) ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มอ่านข่าว “ตาทวดเดินกับเหลน เรียนออนไลน์ เคยเป็นอดีตครูใหญ่ของโรงเรียนที่อยุธยา” โดยสแกน QR Code ใช้เวลาอ่านข่าว 10 นาที

5) นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันสรุปสาระสำคัญที่ได้จากการอ่านข่าว

ขั้นที่ 2 กำหนดคำถามในกระดาษและแจกอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้อง

1) ครูกำหนดคำถามพัฒนาการคิดขั้นสูงให้เท่ากับจำนวนกลุ่มย่อย โดยระบุคำถามลงในกระดาษแผ่นใหญ่ แผ่นละ 1 คำถาม ติดไว้รอบ ๆ ห้อง โดยมีรายละเอียดคำถาม ดังนี้

คำถามที่ 1 พาดหัวข่าวสอดคล้องกับเนื้อหาของข่าวอย่างไร (คำถามระดับวิเคราะห์)

คำถามที่ 2 ระบุข้อเท็จจริงและข้อสนับสนุนที่ปรากฏในข่าว (คำถามระดับวิเคราะห์)

คำถามที่ 3 ยกตัวอย่างข้อคิดเห็นที่ปรากฏในข่าว 1 ข้อคิดเห็น นักเรียนเห็นด้วยกับข้อคิดเห็นนั้นหรือไม่ อย่างไร (คำถามระดับวิเคราะห์)

คำถามที่ 4 ข่าวที่อ่านมีความน่าเชื่อถือมากน้อยเพียงใด เพราะเหตุใด จึงตัดสินใจเช่นนั้น (คำถามระดับประเมิน)

คำถามที่ 5 นักเรียนนำสิ่งที่ได้รับจากการอ่านข่าวนี้อะไรไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันอย่างไร (คำถามระดับประเมิน)

2) ครูแจกปากกาเมจิกให้นักเรียนแต่ละกลุ่มโดยกำหนดสีที่แตกต่างกัน กลุ่มละ 2 ด้าม รวมถึงกำหนดเวลาในการทำกิจกรรม

ขั้นที่ 3 เขียนคำตอบจากคำถามที่กำหนด

- 1) ผู้แทนนักเรียนแต่ละกลุ่มจับสลากเลือกคำถามเพื่อตอบในฐานแรก
- 2) นักเรียนแต่ละกลุ่มเข้าประจำที่กระดาษแผ่นแรกให้ตรงกับข้อคำถามที่จับสลากได้
- 3) นักเรียนเริ่มแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับหัวข้อที่ได้รับเมื่อได้ยินเสียงสัญญาณและเขียนลงในกระดาษที่ติดไว้

คาบที่ 2

ขั้นที่ 4 หมุนไปตอบคำถามจนครบทุกข้อ

- 1) เมื่อครบกำหนดเวลา 5 นาที ครูให้เสียงสัญญาณ นักเรียนหมุนไปที่กระดาษแผ่นอื่น โดยวนตามเข็มนาฬิกา
- 2) นักเรียนอ่านความคิดเห็นของกลุ่มก่อนหน้าและพิจารณาว่าเห็นด้วยหรือไม่ ถ้าเห็นด้วยให้ทำเครื่องหมายถูกพร้อมให้แสดงเหตุผลสนับสนุนเพิ่มเติม แต่ถ้าไม่เห็นด้วยให้เสนอความคิดเห็นใหม่

ขั้นที่ 5 อภิปราย สรุปบทเรียน และประเมินการจัดกิจกรรม

- 1) นักเรียนวิเคราะห์ วิเคราะห์ และนำเสนอว่าเห็นด้วยกับความคิดเห็นของกลุ่มอื่น ๆ หรือไม่ พร้อมแสดงเหตุผลสนับสนุนเพิ่มเติม หรือเสนอความคิดเห็นใหม่
- 2) นักเรียนตอบคำถามปากเปล่าเกี่ยวกับสิ่งที่ได้จากการเรียนรู้ โดยสรุป บอกคุณค่าและความรู้สึกที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในหัวข้อที่ได้ศึกษาร่วมกัน โดยใช้คำถาม “นักเรียนนำสิ่งที่ได้รับจากการอ่านข่าวนี้ ไปปรับใช้ในชีวิต ประจำวันอย่างไร”
- 3) นักเรียนทำใบงานที่ 1 วิเคราะห์ข้อเท็จจริง และข้อคิดเห็น

10. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

- 10.1 เอกสารชุด หลักการอ่านและพิจารณาข่าว
- 10.2 QR Code ข่าว
- 10.3 กระดาษแผ่นใหญ่
- 10.4 ปากกาเมจิกหลากสี
- 10.5 เทปกาว
- 10.6 ใบงานวิเคราะห์ข้อเท็จจริง และข้อคิดเห็น

หลักการอ่านและพิจารณาข่าว

ข่าว หมายถึง เหตุการณ์ที่คนในสังคมกำลังให้ความสนใจ และตีพิมพ์เผยแพร่ผ่านหนังสือพิมพ์ หรือนิตยสาร หรือสื่อสังคมออนไลน์ต่าง ๆ เหตุการณ์ที่นำมาเขียนเป็นข่าวจะต้องเป็นเรื่องทันสมัย ทันเหตุการณ์ และส่งผลกระทบต่อบุคคลในสังคม

องค์ประกอบของข่าว

ข่าวมีองค์ประกอบ 4 ส่วน คือ พาดหัวข่าว ความนำ ส่วนเชื่อม และเนื้อข่าว โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. พาดหัวข่าว เป็นส่วนที่สร้างความเข้าใจ โดยใช้คำสะดุดตา และตัวอักษรขนาดใหญ่กว่าเนื้อข่าว
2. ความนำ คือ เนื้อเรื่องย่อของข่าว เป็นการเขียนอธิบายให้ผู้อ่านทราบว่า เหตุการณ์ที่นำมาเขียนข่าวมีเนื้อความอย่างไร ความนำที่ดีต้องชัดเจน และทำให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องราวโดยอาจไม่จำเป็นต้องอ่านส่วนต่อไป
3. ส่วนเชื่อม คือ ส่วนที่อยู่ระหว่างความนำกับเนื้อเรื่อง ทำหน้าที่ขยายความหรือให้รายละเอียดเพิ่มเติมจากความนำ องค์ประกอบส่วนนี้ไม่มีความจำเป็นมากนัก บางข่าวอาจมีหรืออาจไม่มีก็ได้
4. เนื้อข่าว คือ รายละเอียดทั้งหมดของข่าว ส่วนใหญ่นิยมเขียนเป็นย่อหน้าสั้น ๆ หากมีรายละเอียดมาก อาจเขียนแยกออกไปหน้าย่อหน้า โดยเรียงลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น หรือเรียงลำดับความสำคัญมากไปหาน้อย

ประเภทของข่าว

แบ่งออกเป็น 2 ประเภท

1. ข่าวหนัก หมายถึง ข่าวที่มีเนื้อหาสาระหนักสมอง และมีอิทธิพลต่อคนส่วนใหญ่ในสังคม เช่น ข่าวการเมือง ข่าวเศรษฐกิจ ข่าวการศึกษา จะพบมากในหนังสือพิมพ์ประเภทคุณภาพ เช่น หนังสือพิมพ์มติชน หนังสือพิมพ์สยามรัฐ
2. ข่าวเบา หมายถึง ข่าวที่มีเนื้อหาสาระเบาสมอง มุ่งให้ความบันเทิง เพลิตเพลิน แม้จะมีความสำคัญ และผลกระทบต่อวิถีชีวิตของคนส่วนใหญ่น้อยกว่าข่าวหนัก แต่ชาวบ้านจะให้ความสนใจมากกว่า เช่น ข่าวอาชญากรรม ข่าวบันเทิง ข่าวกีฬา พบมากในหนังสือพิมพ์ประชาชนนิยม เช่น ไทยรัฐ เดลินิวส์ ข่าวสด สยามกีฬา

หลักการอ่านข่าวและพิจารณาข่าว

การอ่านข่าวควรพิจารณาตามองค์ประกอบ ดังนี้

1. พิจารณาการพาดหัวข่าว การพาดหัวข่าวเป็นการจัดลำดับความสำคัญของข่าวนิยมพาดหัวข่าวด้วยตัวอักษรขนาดใหญ่ ส่วนสำคัญของลงมาจะใช้ตัวอักษรเล็กลงตามลำดับ ดังนั้นการอ่านข่าวควรอ่านพาดหัวข่าวใหญ่ก่อนแล้วจึงมาอ่านพาดหัวข่าวรอง

2. พิจารณาความนำ เมื่ออ่านและพิจารณาพาดหัวข่าวแล้ว ทราบเรื่องราวสั้น ๆ ของข่าว ต่อมาให้พิจารณาความนำ ซึ่งจะสรุปเรื่องราวของข่าวโดยขยายหรือเพิ่มเติมรายละเอียดของพาดหัวข่าว หากผู้เขียนข่าวสามารถเขียนความนำได้ชัดเจนผู้อ่านที่มีเวลาน้อยและประหยัดเวลาในการอ่านก็ไม่จำเป็นต้องอ่านเนื้อข่าวต่อไป

3. พิจารณาเนื้อข่าว เนื้อข่าวเป็นส่วนที่ผู้อ่านจะอ่านหรือไม่อ่านก็ได้ หากทราบเรื่องย่อของข่าวจากความนำแล้ว เนื้อข่าวเป็นรายละเอียดเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เป็นข่าวซึ่งอาจจะพบว่าการให้ข้อมูลของหนังสือพิมพ์แต่ละฉบับจะแตกต่างกันเพราะผู้เขียนข่าวต้องนำเสนอให้ทันเวลา หากสนใจข่าวใดเป็นพิเศษให้อ่านเนื้อข่าวจากหนังสือพิมพ์หลายฉบับเพื่อจะได้เปรียบเทียบความถูกต้องของข่าว

4. พิจารณาการใช้สำนวนภาษา เมื่อพิจารณาการใช้สำนวนภาษาในการเขียนข่าว จะพบว่ามีข้อบกพร่องหลายประการ ทั้งในการเขียนสะกดคำ การใช้คำย่อ การใช้คำผิดระดับ การใช้คำแสลง การวางส่วนขยายไม่ถูกต้อง ทั้งนี้เป็นเพราะการจัดทำหนังสือพิมพ์เป็นกระบวนการที่เร่งด่วนที่ต้องดำเนินการอย่างรวดเร็ว เพื่อให้ทันเวลาขาย เพราะหนังสือพิมพ์จะมีค่าเฉพาะวันเท่านั้น พอวันรุ่งขึ้นจะไม่มีใครสนใจ ข่าวจึงเป็นวรรณกรรมที่รีบเร่ง เพราะฉะนั้นการอ่านข่าวจึงควรพิจารณาการใช้ภาษาตามลักษณะของภาษาข่าว ไม่มียึดความถูกต้องของหลักการใช้ภาษา

ตาทวดเต้กับเหลน เรียนออนไลน์ เคยเป็นอดีตครูใหญ่ของ โรงเรียนที่อยุธยา

เปิดใจคุณตาทวดวัย 90 จับคู่เต้กับเหลนหน้าจอลแล้วเต้ตาม เคยเป็นถึงอดีตครูใหญ่ของโรงเรียนใน อ.บางบาล เพชร เป็นเรื่องดีที่รัฐบาลได้มีการเรียนผ่าน DLTV เด็กจะได้เตรียมพร้อมนี้ก็สอนเหลนอยู่ทุกวัน

การที่มีคลิปภาพน่ารักคุณตาทวดกับเหลนเรียนทางไกลผ่านดาวเทียม DLTV อยู่กับบ้านดูแล้วอบอุ่น จากกรณี มีผู้ใช้เฟซบุ๊ก เปิดเผยแพร่ภาพน่ารักของคุณตาทวดกับคุณเหลนในไลน์ของผู้ปกครองโรงเรียนวัดใหญ่ชัยมงคล (ภาวนารังสี) สพป.อย.1 จังหวัดพระนครศรีอยุธยาที่กำลังเรียนวิชาผ่านดาวเทียม DLTV อยู่กับบ้าน อย่างสนุกสนาน สร้างความประทับใจ ในความอบอุ่นของครอบครัวที่นอกจากเด็กได้เรียนรู้หนังสืออยู่กับบ้านอยู่กับครอบครัวแล้วคุณตาทวดยังได้เรียนรู้การเรียนการสอนของคุณครูผ่านดาวเทียม DLTV อีกต่อหนึ่งด้วย

ล่าสุดเมื่อเวลา 09.00 น. วันที่ 21 พฤษภาคม 63 ผู้สื่อข่าวได้เดินทางไปที่บ้าน ม.6 ต.ไผ่ลิง อ.พระนครศรีอยุธยา จ.พระนครศรีอยุธยา ขณะเดินทางเข้าไปในบ้านก็พบภาพอันน่ารัก คุณตาวัย 90 ปี กับเหลน กำลังยืนเต้ตามจิงหะหน้าทีวีในการเรียนการสอนของครูผ่านดาวเทียมอยู่

ผู้สื่อข่าวจึงสอบถาม นางสาวณิคมล กิรติจินดา อายุ 36 ปี ซึ่งเป็นแม่ของ ด.ช.ชัชวาลย์ อร่ามโรจน์ อายุ 4 ขวบ ตนเองยังเป็นหลานของคุณตาทวด ที่กำลังสอนลูกชายของตนเองอยู่ กล่าวว่า ตนเองมีลูก 4 คน คนเล็กที่อยู่กับคุณตาทวด เรียนอยู่ชั้นอนุบาล 2 ส่วนคนโตอีก 3 คน ทั้งหมดเรียนที่โรงเรียนวัดใหญ่ชัยมงคล เมื่อวานนี้ช่วงเช้าตนได้เปิดทีวี ในการเรียนการสอนของครูผ่านดาวเทียมกับลูกชายคนโตอยู่ในห้อง ส่วนลูกชายคนเล็กกับคุณตา ที่มีศักดิ์เป็นคุณตาทวดแล้ว ได้อยู่กับลูกชายคนเล็กข้างนอกกัน 2 คน แล้วได้เปิดทีวีในการเรียนการสอนของครูผ่านดาวเทียมอยู่

หลานสาวของคุณตาวัย 90 กล่าวต่อว่า จังหวะนั้น ตนเห็นคุณตาทวดยืนเต้น อยู่กับหลานตามจังหวะการเรียนการสอนผ่านดาวเทียมอยู่หน้าทีวี จึงรีบหยิบโทรศัพท์ที่มีถือนำมาถ่ายเป็นคลิปสั้น ๆ เพราะเห็นว่าคุณตาทวดอยู่กับหลาน 2 คน และคุณตาทวดยังได้สอนการเต้นให้กับหลาน ซึ่งตนเองเห็นแล้วเป็นภาพความประทับใจอย่างมาก ที่คุณตาทวดมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนในครั้งนี้นี่เอง จึงนำคลิปวิดีโอส่งเข้าไปในไลน์กลุ่มผู้ปกครองโรงเรียนวัดใหญ่ชัยมงคล จากนั้น นางจุฑามาศ รอดภัย ผู้อำนวยการเชี่ยวชาญ โรงเรียนวัดใหญ่ชัยมงคล (ถาวนารังสี) ได้เห็นคลิปจึงนำเรื่องราวไปโพสต์ลง โซเชียลถึงภาพความประทับใจจนมีผู้มาแสดงความคิดเห็นกันเป็นจำนวนมาก อาจจะฝากถึงผู้ปกครองที่ยังไม่ได้สัมผัส อย่าเพิ่งด่วนตัดสินจากความคิดของคนอื่น เมื่อเห็นในคลิปภาพแล้วใครว่าปู่ย่าตายายช่วยไม่ได้

ด้าน นายแก้ว สุโข อายุ 90 ปี เปิดเผยว่า ตนเองอดีตเป็นครูใหญ่โรงเรียนวัดบุญกัณนาवास มากกว่า 30 ปี อยู่ที่อำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เกษียณอายุราชการมานานแล้ว เมื่อวาน ช่วงเช้า ตนเองและเหลน นั่งดูทีวีในการเรียนการสอนของครูผ่านดาวเทียม DLTV อยู่จังหวัดนั้นครูมีการสอนให้ นักเรียนหาคู่เดิน ตามจังหวะ ตนเห็นเหลนไม่มีคู่จึงบอกเหลนว่าคุณตาหวดเป็นคู่ให้ แล้วก็ยืนขึ้นกับเหลน เดินตามจังหวะที่คุณครูสอน ตอนนั้นก็ยังไม่รู้ว่าหลานสาวแม่ของเหลน ถ่ายคลิปวิดีโออยู่เพราะตนเองไม่ได้ตั้งใจให้ถ่ายเป็นความบังเอิญมากกว่า ตนเห็นว่าเหลนโรงเรียนยังไม่เปิด ก็ถือว่าเป็นเรื่องดีที่รัฐบาลได้มีการเรียนการสอนของครูผ่านดาวเทียม เพื่อให้เด็กมีการเตรียมความพร้อม และตนเองก็จะสอนเหลนและหลาน 2 คนนี้ทุกวัน เพื่อให้ทั้งเด็กสองได้มีความรู้

เข้าถึงได้จาก <https://www.thairath.co.th/news/local/central/1849826>

SCAN ME

ใบงานวิเคราะห์ข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น

คำชี้แจง ให้นักเรียนวิเคราะห์ เพื่อแยกข้อเท็จจริง และข้อคิดเห็นจากข่าวต่อไปนี้

จากกรณีที่ว่านี้ รัฐบาลได้เปิดให้ประชาชน ที่ได้รับความเดือดร้อนจากการระบาดของไวรัสโควิด 19 ลงทะเบียนรับเงินเยียวยาจากสถานการณ์ดังกล่าวเป็นเงินจำนวน 5,000 บาท เป็นเวลา 3 เดือน วันแรก ผ่านทาง www.เราไม่ทิ้งกัน.com แต่ระหว่างที่เปิดให้ลงทะเบียนไม่กี่นาทีระบบกลับล่มจนเข้าใช้งานไม่ได้ ทำให้ประชาชนต่างหงุดหงิดใจกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

ก่อนที่เวลาต่อมา ทีมงานผู้ทำระบบได้ออกมาชี้แจงถึงเหตุที่เกิดขึ้นว่า ได้ปิดระบบการลงทะเบียนชั่วคราว เนื่องจากมีผู้เข้ามาลงทะเบียนมากถึง 20 ล้านคน เกินกว่าที่ระบบจะรองรับได้ และได้ปรับปรุงแก้ไขข้อขัดข้องที่เกิดขึ้นเสร็จเรียบร้อยแล้ว และระบบได้เปิดให้ลงทะเบียนใหม่อีกครั้งแล้วในเวลา 20.00 น.

บันทึกผลการจัดการเรียนรู้

๑. ข้อดี

.....

.....

.....

.....

.....

๒. ข้อจำกัด

.....

.....

.....

.....

.....

๓. อื่น ๆ

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(นายสันติศักดิ์ ทองสร้อย)

ครู

ภาคผนวก ง
การวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ

ตารางที่ 12 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ในการตรวจพิจารณาหาความตรงเชิงเนื้อหาของ
แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคครูชัลล์ร่วมกับการใช้คำถามพัฒนา
การคิดขั้นสูง

แผน การจัด กิจกรรม การ เรียนรู้ที่	ข้อที่	รายการ	ความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวม ของ คะแนน	ค่า IOC	แปล ผล
			คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	1.	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	2.	สาระสำคัญ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	3.	จุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	4.	สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	5.	คุณลักษณะอันพึงประสงค์	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	6.	ชิ้นงาน/ภาระงาน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	7.	กระบวนการวัดและ ประเมินผล	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	8.	กิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	9.	สื่อ/แหล่งเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
ค่าเฉลี่ยรวม			1.00			ใช้ได้		
2	1.	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	2.	สาระสำคัญ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	3.	จุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	4.	สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

ตารางที่ 12 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ในการตรวจพิจารณาหาความตรงเชิงเนื้อหาของ
แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการรู้ซึ่ร่วมกับการใช้คำถามพัฒนา
การคิดขั้นสูง (ต่อ)

แผน การจัด กิจกรรม การ เรียนรู้ที่	ข้อที่	รายการ	ความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวม ของ คะแนน	ค่า IOC	แปล ผล
			คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
	5.	คุณลักษณะอันพึงประสงค์	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	6.	ชิ้นงาน/ภาระงาน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	7.	กระบวนการวัดและ ประเมินผล	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	8.	กิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	9.	สื่อ/แหล่งเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	ค่าเฉลี่ยรวม			1.00				
3	1.	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	2.	สาระสำคัญ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	3.	จุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	4.	สมรรถนะสำคัญของ ผู้เรียน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	5.	คุณลักษณะอันพึงประสงค์	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	6.	ชิ้นงาน/ภาระงาน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	7.	กระบวนการวัดและ ประเมินผล	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	8.	กิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	9.	สื่อ/แหล่งเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

ตารางที่ 12 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ในการตรวจพิจารณาหาความตรงเชิงเนื้อหาของ
แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการรู้ซึ่ลร่วมกับการใช้คำถามพัฒนา
การคิดขั้นสูง (ต่อ)

แผน การจัด กิจกรรม การ เรียนรู้ที่	ข้อที่	รายการ	ความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวม ของ คะแนน	ค่า IOC	แปล ผล
			คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
		ค่าเฉลี่ยรวม	1.00					ใช้ได้
4	1.	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	2.	สาระสำคัญ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	3.	จุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	4.	สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	5.	คุณลักษณะอันพึงประสงค์	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	6.	ชิ้นงาน/ภาระงาน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	7.	กระบวนการวัดและ ประเมินผล	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	8.	กิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	9.	สื่อ/แหล่งเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
		ค่าเฉลี่ยรวม	1.00					ใช้ได้
5	1.	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	2.	สาระสำคัญ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	3.	จุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

ตารางที่ 12 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ในการตรวจพิจารณาหาความตรงเชิงเนื้อหาของ
แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการรู้ซึ่ร่วมกับการใช้คำถามพัฒนา
การคิดขั้นสูง (ต่อ)

แผน การจัด กิจกรรม การ เรียนรู้ที่	ข้อที่	รายการ	ความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวม ของ คะแนน	ค่า IOC	แปล ผล
			คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
	4.	สมรรถนะสำคัญของ ผู้เรียน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	5.	คุณลักษณะอันพึงประสงค์	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	6.	ชิ้นงาน/ภาระงาน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	7.	กระบวนการวัดและ ประเมินผล	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	8.	กิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	9.	สื่อ/แหล่งเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	ค่าเฉลี่ยรวม		1.00					ใช้ได้

ตารางที่ 13 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ในการตรวจพิจารณาความตรงเชิงเนื้อหาของ
แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวม ของ คะแนน	ค่า IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
8	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
9	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
10	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
11	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
12	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
13	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
14	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
15	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
16	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
17	0	0	+1	1	0.33	ใช้ไม่ได้
18	0	0	+1	1	0.33	ใช้ไม่ได้
19	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
20	-1	0	0	-1	-0.33	ใช้ไม่ได้
21	-1	0	0	-1	-0.33	ใช้ไม่ได้

ตารางที่ 13 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ในการตรวจพิจารณาความตรงเชิงเนื้อหาของ
แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (ต่อ)

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวม ของ คะแนน	ค่า IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
22	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
23	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
24	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
25	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
26	0	0	+1	1	0.33	ใช้ไม่ได้
27	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
28	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
29	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
30	-1	0	0	-1	-0.33	ใช้ไม่ได้
31	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
32	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
33	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
34	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
35	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
36	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
37	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
38	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
39	-1	0	0	-1	-0.33	ใช้ไม่ได้
40	-1	0	0	-1	-0.33	ใช้ไม่ได้
41	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
42	-1	0	0	-1	-0.33	ใช้ไม่ได้

ตารางที่ 13 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ในการตรวจพิจารณาความตรงเชิงเนื้อหาของ
แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (ต่อ)

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวม ของ คะแนน	ค่า IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
43	-1	0	0	-1	-0.33	ใช้ไม่ได้
44	-1	0	0	-1	-0.33	ใช้ไม่ได้
45	-1	0	0	-1	-0.33	ใช้ไม่ได้
46	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
47	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
48	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
49	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
50	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
51	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
52	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
53	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
54	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
55	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

ตารางที่ 14 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ในการตรวจพิจารณาความตรงเชิงเนื้อหาของ
แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการรู้ซึ่ล
ร่วมกับการใช้คำถามพัฒนาการคิดขั้นสูง

ข้อที่	รายการ	ความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวม ของ คะแนน	ค่า IOC	แปล ผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้							
1.	ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เป็นขั้นตอนต่อเนื่อง	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
2.	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้ นักเรียนมีทักษะการอ่านอย่างมี วิจารณญาณ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
3.	คำถามแต่ละคำถามสำหรับการแสดง ความคิดเห็นมีความน่าสนใจ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
4.	ส่งเสริมความสามารถในการอ่านอย่างมี วิจารณญาณของนักเรียนให้สูงขึ้น	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
5.	ส่งเสริมให้นักเรียนคิดและแสดง ความคิดเห็นในทุกขั้นตอนของ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
ด้านบรรยากาศในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้							
6.	นักเรียนสนุกสนานในการปฏิบัติกิจกรรม ตลอดคาบเรียน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
7.	นักเรียนมีความพอใจในการทำกิจกรรม กลุ่ม	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

ตารางที่ 14 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ในการตรวจพิจารณาความตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการูซัล ร่วมกับการใช้คำถามพัฒนาการคิดขั้นสูง (ต่อ)

ข้อที่	รายการ	ความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวม ของ คะแนน	ค่า IOC	แปล ผล
		คนที่	คนที่	คนที่			
		1	2	3			
8.	นักเรียนกล้าแสดงความคิดเห็นและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
9.	ครุมีความเป็นกันเองกับนักเรียน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
10.	ครุคอยช่วยเหลือแนะนำนักเรียนในการปฏิบัติกิจกรรมแต่ละขั้นตอน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
ด้านประโยชน์ที่ได้รับ							
11.	นักเรียนได้รับความรู้ใหม่จากการร่วมแสดงความคิดเห็น	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
12.	นักเรียนได้พัฒนาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
13.	นักเรียนสามารถนำความรู้ด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไปใช้ในชีวิตประจำวันและในวิชาอื่น ๆ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
14.	นักเรียนสามารถพิจารณาสารที่อ่านและตัดสินคุณค่าได้อย่างมีเหตุผล	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
15.	ช่วยให้ให้นักเรียนมีแนวทางในการอ่าน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

ตารางที่ 15 คุณภาพของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณก่อนเรียน
และหลังเรียน

ข้อ	ค่าอำนาจ จำแนก (p)	ค่าความยากง่าย (r)	การแปลความหมาย	
1	0.37	0.49	ค่อนข้างยาก	จำแนกได้
2	0.49	0.49	ยากง่ายปานกลาง	จำแนกได้
3	0.25	0.49	ค่อนข้างยาก	จำแนกได้
4	0.74	0.49	ค่อนข้างง่าย	จำแนกได้
5	0.68	0.37	ค่อนข้างง่าย	จำแนกได้
6	0.68	0.37	ค่อนข้างง่าย	จำแนกได้
7	0.46	0.62	ยากง่ายปานกลาง	จำแนกได้
8	0.56	0.62	ยากง่ายปานกลาง	จำแนกได้
9	0.68	0.62	ค่อนข้างง่าย	จำแนกได้
10	0.74	0.49	ค่อนข้างง่าย	จำแนกได้
11	0.68	0.37	ค่อนข้างง่าย	จำแนกได้
12	0.49	0.49	ยากง่ายปานกลาง	จำแนกได้
13	0.80	0.37	ค่อนข้างง่าย	จำแนกได้
14	0.74	0.49	ค่อนข้างง่าย	จำแนกได้
15	0.74	0.49	ค่อนข้างง่าย	จำแนกได้
16	0.80	0.37	ค่อนข้างง่าย	จำแนกได้
17	0.56	0.37	ยากง่ายปานกลาง	จำแนกได้
18	0.80	0.37	ค่อนข้างง่าย	จำแนกได้
19	0.49	0.49	ยากง่ายปานกลาง	จำแนกได้
20	0.56	0.37	ยากง่ายปานกลาง	จำแนกได้
21	0.56	0.37	ยากง่ายปานกลาง	จำแนกได้
22	0.37	0.49	ค่อนข้างยาก	จำแนกได้

ตารางที่ 15 คุณภาพของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณก่อนเรียน
และหลังเรียน (ต่อ)

ข้อ	ค่าอำนาจ จำแนก (p)	ค่าความยากง่าย (r)	การแปลความหมาย
23	0.56	0.37	ยากง่ายปานกลาง จำแนกได้
24	0.49	0.74	ยากง่ายปานกลาง จำแนกได้
25	0.68	0.62	ค่อนข้างง่าย จำแนกได้
26	0.62	0.49	ค่อนข้างง่าย จำแนกได้
27	0.56	0.37	ยากง่ายปานกลาง จำแนกได้
28	0.31	0.37	ค่อนข้างยาก จำแนกได้
29	0.31	0.37	ค่อนข้างยาก จำแนกได้
30	0.43	0.62	ยากง่ายปานกลาง จำแนกได้
31	0.56	0.37	ยากง่ายปานกลาง จำแนกได้
32	0.37	0.49	ค่อนข้างยาก จำแนกได้

ตารางที่ 16 คะแนนความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการชั่งร่วมกับคำถาม
พัฒนาการคิดขั้นสูง

คนที่	การทดสอบ ก่อนเรียน (40 คะแนน)	การทดสอบ หลังเรียน (40 คะแนน)	คนที่	การทดสอบ ก่อนเรียน (40 คะแนน)	การทดสอบ หลังเรียน (40 คะแนน)
1	20	24	19	26	27
2	12	23	20	28	30
3	18	23	21	24	30
4	18	22	22	24	27
5	14	22	23	20	25
6	18	28	24	19	25
7	22	28	25	25	33
8	19	26	26	21	24
9	16	22	27	22	30
10	23	26	28	24	29
11	26	29	29	17	26
12	25	25	30	17	24
13	25	27	31	18	25
14	20	26	32	19	26
15	18	29	33	16	27
16	18	26	34	20	24
17	21	25	35	20	26
18	21	25			

ภาคผนวก จ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์

1. ผลการศึกษาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการรู้ซัลด

Paired Samples Statistics					
		Mean	N	Std. Deviation	Std. Error Mean
Pair 1	pretest	20.43	35	3.648	.617
	posttest	26.11	35	2.564	.433

Paired Samples Correlations				
		N	Correlation	Sig.
Pair 1	pretest & posttest	35	.630	.000

Paired Samples Test					
		Paired Differences			
		Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean	95% Confidence Interval of the Difference
Pair 1	pretest -		2.847	.481	-6.664
	posttest	-5.686			

2. ผลการศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการคู่สร่วมกับ
คำถามพัฒนาการคิดขั้นสูง

Descriptive Statistics					
	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
S1	35	3	5	4.46	.561
S2	35	4	5	4.54	.505
S3	35	3	5	4.34	.591
S4	35	4	5	4.43	.502
S5	35	3	5	4.69	.530
C1	35	3	5	4.57	.558
C2	35	4	5	4.49	.507
C3	35	3	5	4.46	.611
C4	35	4	5	4.69	.471
C5	35	3	5	4.69	.530
R1	35	3	5	4.51	.562
R2	35	4	5	4.51	.507
R3	35	3	5	4.46	.561
R4	35	4	5	4.49	.507
R5	35	3	5	4.60	.553
Valid N (listwise)	35				

3. ผลการวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านอย่างมี
 วิจารณ์ญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

Item-Total Statistics				
	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
Q1	33.00	33.500	.327	.712
Q2	32.80	33.118	.364	.710
Q3	32.93	33.518	.305	.713
Q4	32.42	33.977	.382	.713
Q5	32.51	35.665	-.070	.729
Q6	32.73	34.018	.210	.718
Q7	33.20	35.527	-.036	.726
Q8	32.87	33.618	.278	.714
Q9	32.62	33.604	.307	.713
Q10	32.40	35.291	.035	.724
Q11	32.49	32.528	.638	.701
Q12	32.53	33.573	.358	.712
Q13	32.49	33.983	.302	.715
Q14	32.91	33.037	.388	.709
Q15	32.49	34.074	.281	.715
Q16	32.64	34.734	.094	.723
Q17	32.53	34.936	.076	.724
Q18	32.58	35.022	.051	.725
Q19	32.44	33.662	.429	.711
Q20	32.96	34.907	.061	.725

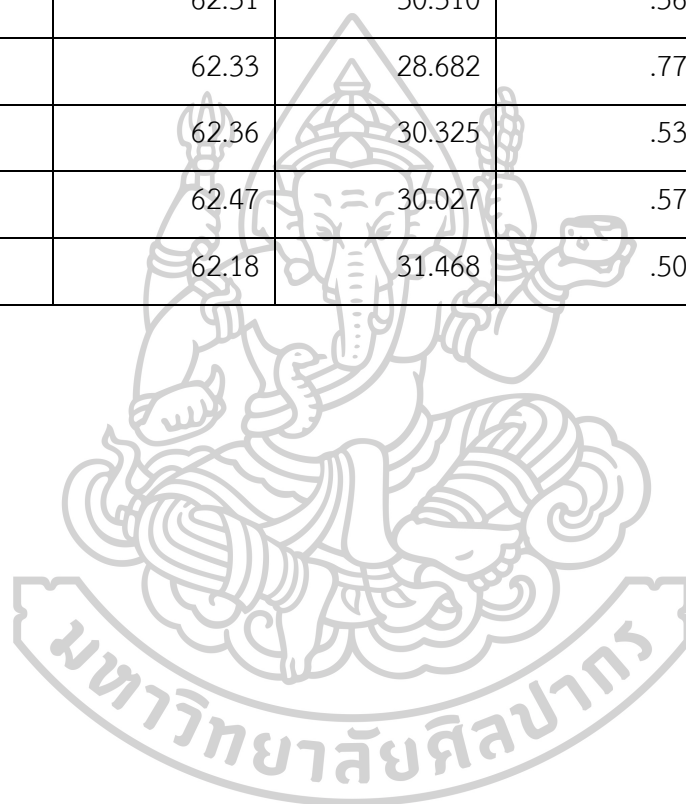
Item-Total Statistics				
	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
Q21	32.42	34.295	.294	.716
Q22	32.11	38.192	-.267	.805
Q23	32.51	33.528	.384	.711
Q24	32.44	34.707	.165	.720
Q25	32.64	35.234	.005	.728
Q26	32.60	34.155	.210	.718
Q27	32.84	34.225	.171	.720
Q28	32.49	34.074	.281	.715
Q29	33.02	34.249	.192	.719
Q30	32.33	35.182	.163	.721
Q31	32.69	33.174	.368	.710
Q32	32.76	33.280	.338	.711
Q33	32.31	35.492	.000	.723
Q34	32.76	33.689	.266	.715
Q35	32.73	33.291	.339	.711
Q36	32.82	32.104	.547	.700
Q37	32.56	32.934	.475	.706
Q38	32.53	33.573	.358	.712
Q39	32.33	35.455	.009	.724
Q40	32.31	35.492	.000	.723
Q41	32.31	35.492	.000	.723
Q42	32.31	35.492	.000	.723

Item-Total Statistics				
	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
Q43	32.33	34.955	.292	.719
Q44	32.84	32.998	.386	.709
Q45	32.42	34.204	.319	.715
Q46	33.18	36.331	-.231	.733
Q47	33.20	34.345	.281	.716
Q48	32.96	32.998	.406	.708
Q49	32.87	32.664	.448	.705
Q50	33.04	35.862	-.106	.732

4. ผลการวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการรู้อธิบายร่วมกับการใช้คำถามพัฒนาการคิดขั้นสูง

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
S1	62.33	30.273	.620	.876
S2	62.31	30.628	.606	.877
S3	62.60	29.836	.503	.882
S4	62.22	29.904	.623	.876
S5	62.29	30.437	.508	.881
C1	62.18	31.513	.380	.886
C2	62.29	29.256	.644	.875

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
C3	62.40	29.382	.579	.878
C4	61.93	31.564	.484	.882
C5	62.07	31.700	.368	.886
R1	62.31	30.310	.565	.878
R2	62.33	28.682	.779	.869
R3	62.36	30.325	.533	.880
R4	62.47	30.027	.574	.878
R5	62.18	31.468	.504	.881

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน สำนักงานบริหารการวิจัย นวัตกรรมและการสร้างสรรค์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ภายใน 216004

ที่ อว 8603.16/ 3353

วันที่ 30 กรกฎาคม 2563

เรื่อง ผลการพิจารณาการขอรับการรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

เรียน นายสันติศักดิ์ ทองสร้อย (นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์)

ตามที่ท่านได้ส่งโครงการวิจัย เรื่อง การพัฒนาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้เทคนิคการรู้ซึ่ลร่วมกับการใช้คำถามพัฒนาการคิดขั้นสูง (เลขที่โครงการ REC 63.0608-047-2299) ไปยังสำนักงานบริหารการวิจัย นวัตกรรมและการสร้างสรรค์ เพื่อขอรับการพิจารณารับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศิลปากร แล้วนั้น

บัดนี้ สำนักงานบริหารการวิจัยฯ ขอแจ้งผลการพิจารณา ให้ทราบว่าโครงการวิจัยดังกล่าวเข้าข่ายโครงการวิจัยที่ได้รับการพิจารณาแบบรวดเร็ว (Expedited review) จึงออกหนังสือรับรองให้กับโครงการวิจัยดังกล่าวตามเอกสารแนบ โดยขอให้รายงานความก้าวหน้าของโครงการวิจัยทุก 6 เดือน และรายงานฉบับสมบูรณ์เมื่อโครงการเสร็จสิ้น จำนวน 1 เล่ม พร้อมแนบบันทึกข้อมูลจำนวน 1 แผ่น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ หากผู้วิจัยมีข้อสงสัยสามารถสอบถามเพิ่มเติมได้ที่ นางสาวปิยาภรณ์ กัดสูงเนิน โทร (เบอร์สำนักงาน) 098-5479738 ภายใน 216004

(ศาสตราจารย์ ดร.พรศักดิ์ ศรีอมรศักดิ์)

ประธานกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

วิทยาลัยศิลป

มหาวิทยาลัยศิลปากร

หนังสือฉบับนี้ให้ไว้เพื่อแสดงว่า

รหัสโครงการ: REC 63.0608-047-2299

ชื่อโครงการ (ภาษาไทย): การพัฒนาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้เทคนิคการล้อร่วมกับการใช้คำถามพัฒนาการคิดขั้นสูง

ชื่อโครงการ (ภาษาอังกฤษ): The Development of Critical Reading for Matthayomsuksa 2 Students by Using Carousel Technique with Higher-Order Thinking Questions.

ผู้วิจัยหลัก: นายสันติศักดิ์ ทองสร้อย

สังกัด: คณะศึกษาศาสตร์

เอกสารที่รับรอง:

1. แบบเสนอเพื่อขอรับการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ เวอร์ชัน 01 ฉบับลงวันที่ 8 มิถุนายน 2563
2. แบบเสนอโครงการวิจัยเพื่อการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ (ฉบับภาษาไทย) เวอร์ชัน 01 ฉบับลงวันที่ 8 มิถุนายน 2563

ได้ผ่านการรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศิลปากร โดยยึดหลักเกณฑ์ตามคำประกาศ เฮลซิงกิ (Declaration of Helsinki) และมีความสอดคล้องกับหลักจริยธรรมสากล ตลอดจนกฎหมายข้อบังคับ และข้อกำหนดภายในประเทศ โดยขอให้รายงานความก้าวหน้าของโครงการวิจัยทุก 6 เดือน และรายงานฉบับสมบูรณ์เมื่อโครงการเสร็จสิ้น

(ศาสตราจารย์ ดร.พรศักดิ์ ศรีอมรศักดิ์)
ประธานกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์
มหาวิทยาลัยศิลปากร

หมายเลขใบรับรอง COE 63.0720-051

วันที่รับรอง: 20 กรกฎาคม พ.ศ.2563

วันหมดอายุ: 19 กรกฎาคม พ.ศ.2564

สำนักงานบริหารการวิจัย นวัตกรรมและการสร้างสรรค์

6 ถนนราชมรรคาโน ตำบลพระปฐมเจดีย์ อำเภอเมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม 73000

โทร 0-3425-5808 โทรสาร (Fax) : 0-3425-5808

email : su.ethicshuman@gmail.com

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นายสันติศักดิ์ ทองสร้อย
วัน เดือน ปี เกิด	4 ธันวาคม 2535
สถานที่เกิด	โรงพยาบาลกาชาดสิรินธร อ. พังสง จ. นครศรีธรรมราช
วุฒิการศึกษา	พ.ศ. 2558 สำเร็จการศึกษาศิลปศาสตรบัณฑิต (ศึกษาศาสตร์) สาขาวิชาภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พ.ศ. 2560 ศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 130 หมู่ ที่ 6 ตำบลควนกรด อำเภอพังสง จังหวัดนครศรีธรรมราช

